207

விவேக போதினி

"எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு."—திருவள்ளுவர்

தொகுதி VIII { ராக்ஷஸஹு கார்த்திகைமீ : 1915-ஹு டிசம்பர்மீ } பகுதி 6

பழமொழிப் போதம்

PROVERBS EXPLAINED

எற்றே 'நிர் வாண விராச்சியத் திற்கவந்தி
பெற்றோனே பித்தனும்' பெத்தரிலே—யுற்றோர்கண்
பாரமார்த் தீகம் பயில்வோனுன் மத்தனெனத்
தீரமாத் தோற்றிடுமென் றேர். (14)

'பித்தர்க்குத் தங்குணம் பெய்து விளும்கோர்மை'
பெத்தர்க்குப் பல்வகைய பேதத்தின்—வைத்துக்
கருதப் படும்வியவ காரிகமே யன்பர்
தருசத் தியமாகுந் தான். (15)

எழிற் சிவத்தின் இன்றியிப்
பொழிற்கண் மிக்க போதம்வைத்
தழப்பர் முத்தி யொன்றிடார்
'விழற்கிறைப்பர் வீணரே' (16)

திகழ்த்தின் முமூட்சுவலாச் சீவர்பலர் துன்பஞ்
செகத்தின் வடிவமெனத் தேரு—துகைக்கும்
உளஞ்சார் விடயத்தற் றேவா தழப்பார்
'இளஞ்சேய் பயமறியா தே' (17)

'அடாதசெ யவரே, படாதன படுவார்'
விடாதயல் விழைவோர், எடாவரு வெதுவே. (18)

'கணிகைக்கு கல்கிக் கவியாவார்' சென்மப்
பிணிகலவா ரேயப் பிரமத்—தணுகச்செய்
வண்ணமறி யாதுணர்வை மாயைப் புலன்வசத்தே
அண்ணுவித்துப் புன்பசுவா வார். (19)

'மட்டிரளே யாமண மகற்கெரு
முட்டைடணி கார'மெனல் பொய்யுடற்
கட்டுயிரி னுக்கிடர்க ளாய்மடம்
பட்டவிட யங்களொரு பஞ்சமே. (20)

'வெறுவாய் மெல்பவ ருக்கொரு வாயவல் விதி
நேர்தல்' உறமோர் பற்றில ராயு மவாநினை வொரு
கோடி, செறிவா ருக்கிட மேவல் பொருட்படு சிற்
றின்பம், பெறுமா றன்னவர் பின்வினை யளவெது
பேசிரே. (21)

'முதலே தூர்ப்பலே, யதிலுங் கர்ப்பிணி'
சிதம்வீழ் சிற்றுயிர், எதிர்வன் பற்றதே. (22)

'எறும்பிற் குச்சிரட் டைப்புனல் சாகரம்' என்றல்,
உறும்பொய்த் தேகம்யா னெனுமபி மானமே வுயிர்க்
குப், பிறங்கற் போன்றமெய்ப் பரத்திலோ ரணு
வெனப் பெயரும், வெறும்பற் றாகிய மாயைநீப் பருந்
துயர் விளைவே. (23)

உரைவிண்ட 'மூகைக் குளறுவாய் சண்டப்
பிரசண்ட' னென்பதுமெய்ப் பிம்ப—சொருபந்
தனையொழிக்தே நெஞ்சந் தனிற்சிதா பாசன்
புனையறிவா மென்றசொலும் பொய். (24)

'நகமுஞ் சதையும்' நவில்மனக் தி ரேடே
தகவின் சிதாபாசன் றானும்—செகமேல்
'திரும்புதூ ணுமோ' துளங்கிடுமோ பாசன்
பெரும்பிரம மாவனோ பின் (25)

'சிறியோர்தாஞ் செய்து பெரியார்மேற் சேர்த்தல்
செறியூன்மெய் யிந்தியங்கள் சிந்தை—பிறியாத
சத்தாபோத் தாவியற்கை காணுமா ரோபத்தால்
சித்தாப வான்மாவிற் றேர். 6(2)

ராக்ஷஸவஹு மார்கழிமீ CALENDAR—பஞ்சாங்கம்

யோ	தஇ	இக்	தமிழ்	வார	ராக்ஷஸவஹு மார்கழிமூ { சாலிசகம் 1837 கலியப்தம் 5016 } { பசலி 1325 கோல்லம்-1091 } { 1915 வரு டிசம்பர்மூ 1916ஹு ஜனவரிமூ
	8	16	1	வியா	தச 10-57, ரேவ 8-39, வரி 6-41, கர 10-57, தியா 0-0 அக 28-25, சாபசு ஏகா தனுர் பூஜை ஸயாரகம்.
புசு	9	17	2	வெ	ஏகா 13-10, அசு 12-10, பரி 5-21, பத் 13-10, திவி 1-35, ரா 8-35, மூல 4 புத 54-30, பூரா 4 சுக் 51-12, துவாதிதி சர்வ ஏகா வைகுண்ட ஏகா.
ர	10	18	3	சனி	துவா 16-31, பர 16-44, சிவ 4-52, பா 16-31, ரா 21-3, மூல 2 ரவி 58-27, திரயோதிதி சனிப்பிரதோ கார் உப.
	11	19	4	ஞா	திர 20-50, ✻ கார் 22-14, சித் 5-11, தை 20-50, தியா 0-0, அதிதி மழை 9-க்குள்.
புசு	12	20	5	திங்	சது 25-48, ரோ 28-21, சா 6-7, வணி 25-48, திவி 6-19, ரா 14-25, அக 28-25, பூரா 1 புத 1-54, உத்தி 1 சுக் 31-12, சதுர்தசிதிதி பிரத்தியவரோ.
	13	21	6	செ	◯பௌ 31-5, மிரு 34-45, சுப 7-12, பத் 31-5, ரா 29-32, பிரத்தியவரோ தத்தாத்ரேய ஜ கரிநாள். [தெரிசனம்.
ரபு	14	22	7	புத	பிர 36-16, திரு 41-2, சுப் 8-29, பா 3-40, சே 1-57, மார்க பகு மூல 3 ரவி 14-39, பூரா 2 புத 4-10, இஷ்டி ஆருத்திரா
புசு ரா]	15	23	8	வியா	துதி 41-0, புன 46-53, பிரா 9-2, தை 8-38, திவி 13-57, மகராய 20-50, பச்சாதிதயபுத 10-38, மகாசுக் 11-12, திரு 2 ராகு பூச 4 கேது 43-26. [மழை 7-க்குள்.
பு	16	24	9	வெ	திரு 44-56, பூச 51-56, மா 9-52, வணி 12-58, திவி 8-34, அக 28-26, பூரா 3 புத 15-30, வை சிரா கரிநாள்
ரசெ	17	25	10	சனி	சது 47-44, ஆயி 55-53, வை 9-36, பவ 16-20, திவி 26-2, மூல 4 ரவி 29-47, மக 2 செ 60-0, உத்தி 3 சுக் 51-12,
சு]பு	18	26	11	ஞா	பஞ் 49-21, மக 58-42, விஷ் 6-28, சௌ 18-32, திவி 27-17, பூரா 4 புத 25-25, கரிநாள் [சங் சது.
	19	27	12	திங்	சஷ் 49-40, பூர 60-0, பிரி 6-25, கர 19-30, திவி 19-20, சிலவிடங்களில் பனி அதிகரிக்கும்.
ரபுசு	20	28	13	செ	சப் 48-40, பூர 0-7, ஆய 3-26, வௌ 56-1, பத் 19-10, திவி 18-12, அக 28-26, பூரா 1 ரவி 45-10, உத்தி 1 புத 34-0, உத்தி 4 சுக் 31-12, தெப்பவோட்டம் 45- . [திஸ்ம்ராஷ்டகா
செ	21	29	14	புத	அஷ் 46-29, உத 0-24, அஸ் 59-16, சோ 54-27, பா 17-34, திவி 21-9, செல்வாவக்ரம் 2- 8, காளாஷ்டமி
பு	22	30	15	வியா	நவ 43-13, சித் 57-45, அதி 48-36, தை 14-51, திவி 18-46, மகாபுத 45-10
ரசு	23	31	16	வெ	தச 39-6, சுவா 55-3, சுக 42-6, வணி 11-9, திவி 11-7, பூரா 2 ரவி 58-5, திரு 1 சுக் 11-12.
பு	24	1	17	சனி	ஏகா 34-17, விசா 51-43, திரு 35-5, பவ 6-41, திவி 8-16, அக 28-27, உத்தி 3 புத 55 30, சர்வ ஏகா [பிரதோ
சு	25	2	18	ஞா	துவா 28-56, அனு 47-53, சூல 27-38, தை 28-56 திவி 1-5, திரு 2 சுக் 51-12, துவாதிதி
கு	26	3	19	திங்	திர 23-13, கேட் 43-47, கண் 19-54, வணி 23-13, ரவி 0-56, மீனகுரு 24-22, திரயோ மாசி
ரபுச	27	4	20	செ	சது 17-24, மூல 39-43, விர் 12-8, சகு 17-24, திவி 5-26, ரா 7-15, பூரா 3 ரவி 16-27, உத்தி 4 புத 3 -20, திரு 3 வக்சனி 13-12, திருத்வயம் சர்வ அபா.
சு	28	5	21	புத	●அமா 11-42, பூரா 35-48, திரு 4-17, வ்யா 52-24, கா 11-42, திவி 2-9, ரா 26-8, அக 28-27, திரு 3 சுக 31-12, பிரதமாதிதி பிண்டபிப இஷ்டி அனுமத் ஜ.
	29	6	22	வியா	பிர 6-12, உத்தி 32-9, ஹர் 49-22, பவ 6-12, ரா 13-10, புஷ்பசுத சங் தரி மழை 4-க்குள்.
ரபு	1	7	23	வெ	துதி 1-3, திரு 55-32, திரு 29-3, வஜ் 42-36, கௌ 1-3, ரா 10-11, பூரா 4 ரவி 32-1, திரு 1 புத 40 10, சிர உப,
செசு	2	8	24	சனி	சது 52-57, அவி 26-41, விதீ 36-24, வணி 24-45, ரா 15-44, மக 1 வக்செ 54-0, திரு 4 சுக் 11-12, சது வரு.
	3	9	25	ஞா	பஞ் 50-23, சத 25-11, விய 30-59, பவ 21-40, ரா 12-34, அக 28-30, தனுர் வியதிபாதம் சிரா.
ரபுசு	4	10	26	திங்	சஷ் 48-51, பூரட் 24-44, வரி 26-22, கௌ 19-37, ரா 20-30, உததி 1 ரவி 47-34, திரு 2 புத 1-30 அவி 1 சுக் 55-30, சஷ் உப.
	5	11	27	செ	சப் 48-35, உத்தி 25 15, பரி 22-40, கர 18-43, ரா 27-54, சப் விரு வனசங்கரி நவ தெப்போட்ட சிவர்ததி 15.
	6	12	28	புத	அஷ் 49-39, ரேவ 27-23, சிவ 19-59, பச 19 7, சே 0-24.
	7	13	29	வியா	நவ 51-55, அசு 30-33, சித 18-17, பா 20-47, திவி 20-1, ரா 27-45, அக 28-32, அவி 2 சுக் 44-20, சாபசு நவமி திதி போகிப் பண்டிகை

(Margin labels in the date columns: தனுர்மீ beside Tamil dates 3–5; 1916ஹு ஜனவரிமூ beside dates 27–29; மகரமீ beside dates 1–7.)

சுக்			சனி
குரு	மகர சு 15 மக பு 19 மீன கு		கே
ராகு			செ
ரசு புத			

விவேக போதினி

தொ. 8] ராக்ஷஸ ஸூ: கார்த்திகைமீ [பகுதி 6

மோக்ஷ ஸோபாநம்

THE STEPS TO THE GOAL

ராஜயோகம் (ஆராய்ச்சி)

5. ஈச்வரன்

ஈச்வரன் ஒருவன் உண்டென்று ஒப்புக்கொள்ளாத மதமே உலகில் இல்லை. ஆனால் சில மத உட்பிரிவுகளில், ஈச்வரன் ஒருவன் வேண்டியதில்லை என்று மறுக்கும் பாகம் காணப்படலாம். இப்படிப்பட்ட பிரிவுகளுக்கு, அந்தந்த மதங்களில் காட்டப்படும் ஈச்வர ஸ்வரூபத்தின் குற்றமாவது, அல்லது அந்த உட்பிரிவின் குற்றமாவது, அல்லது ஈசன் உண்மைத் தன்மையை பின்னர் நன்கு புகட்ட முன்னர் ஒதுக்கிவைத்துப் பேசுவதாவதுதான், காரணமாக இருக்கும். நமது வைதிக மதத்தில் காட்டியபடி ஈச்வரன் உணரப்படின், முன்னர் கூறிய முதல் இரண்டுவித முகாந்தரங்களும் அடிபட்டுப்போக, மூன்றாவது முகாந்தரமே தத்கால நிரீச்வரவாதத்திற்குக் காரணமாக இருக்கும். வெளிநாட்டார் நிரீச்வரவாதத்திற்கு, முன்னர் கூறிய முதல் இரண்டுந்தான் முகாந்தரங்களாகும்: வைதிக நிரீச்வர வாதத்திற்கு மூன்றாவதாகக் கூறியதுதான் முகாந்தரம். ஆகவே வைதிக ஸம்பிரதாயப்படி வெளியிடப்படும் ஈசன், இல்லை என்று ஒருவராலும் ஸ்தாபிக்கமுடியாது. அத்தகைய ஈசன் தன்மையை இங்கு எடுத்து ஆராயப் புகுவோம்.

இதுவரையிலும் கூறிவந்த கர்ம நுட்பங்களிலிருந்து, உலகில் ஜீவர்கள் அனுபவிக்கும் ஸுகதுக்கங்களுக்கெல்லாம் அவர்கள் அப்பொழுது அப்பொழுது செய்யும் கர்மா காரணமேயல்ல: பெரும்பாலும் ஜீவர்கள் செய்யும் முயற்சிக்கும் பின்னே தொடரும் ஸுகதுக்கங்களுக்கும் ஏற்றத் தாழ்வு நன்றாகக் காணப்படுவதால் பின்னவைகளுக்கு வேறு காரணம் இருக்கவேண்டும்: அவை, அந்த ஜீவர்களது பூர்வகர்மாக்களின் ஸம்ஸ்காரங்களான ப்ராரப்தகர்ம வாஸனைகளே: இவைகளைத் தவிர, வேறு காரணங்களான காலம், ஸந்தர்ப்பம், ப்ரபஞ்ச காரணம், ஜீவன் தன்மை ஆகிய இவைகளை மாத்திரம் காரணமாக ஒப்புக்கொண்டால் போதாது என்று கண்டோம். அதாவது காலமும், வெளிவிஷயஸந்தர்ப்பங்களும் எப்பொழுதும் பொதுவாதலாலும், ஜீவன் தன்மைப்படி ஸுகம் வருவது அவன் இஷ்டத்திற்கேற்ப, ஆனால் துக்கம் அவனால் விரும்பப்படாததால் அதன் வரவுக்கு இது தகுந்த காரணமாகாததாலும், இவைகள் பொதுவாக ஸுகதுக்க வரவிற்குத் தகுந்த முகாந்தரங்களாகா. பொதுவாக ச்வேதாச்வதர உபநிஷத்தில் காட்டியபடி, காலம், ஸ்வபாவம் (வாஸனா), நியதி (கர்மா), யதிர்ச்சை (அவிஹிதா நிஷித்த கர்மாக்கள்) பூதங்கள் (வெளி விஷயங்கள், யோனி (ப்ரகிருதி: ப்ரபஞ்சகாரணம்), புருஷன் (ஜீவன்) ஆகிய இவைகள் மாத்திரம் உலகில் ஜீவர்களுக்கு ஏற்படும் ஸுகதுக்கங்களுக்குத் தகுந்தகாரணங்களாகா. இவைகளில் கடைசியது ஒழிந்த மற்றை

யவைகள் எல்லாம் ஜடமானதால் ; தாமாகத் தொழிற்படும் தன்மை யற்றனவாயும், முடிவிலுள்ள சேதனமோ தானாகத் தொழிற்படும் தன்மை உடையதாயினும், சிற்றறிவு ஸுகபக்ஷபாதம் உடையதாயும் இருப்பதுதான் இவைகள் தகுந்த ஸுக துக்க காரணமாவதற்குத் தடையாக உள்ளவை. ஆகவே, இவைகளை எல்லாம் தத்தம் தன்மைகளின்படி தொழிற்படச் செய்து ஜீவர்களுக்கு ஸுகதுக்கங்களை ஒழுங்குப்படி ஊட்டுவிக்க ஒரு அறிவுடைய பொருள் வேறாக நடுநிலையில் இருத்தல்வேண்டும். இதற்கே, ஈச்வரன் என்று பெயர்.

இப்படி உலகில் நடைபெறும் தொழில்களுள் மிகவும் வியக்கத்தக்கதான ஸுக துக்க வரவிலிருந்தேதான் ஈச்வரன் இருப்பு ஊஹிக்கப்படலாம்: இதைத் தவிர, முதலில் ஈச்வரனை உணர வேறு வழியே இல்லை. இந்தத் தொழிலின் சிறப்பை எடுத்து ஆராய்ந்தால் ஈச்வரனது தன்மைகள் நன்கு வெளியாகும். உலகிலுள்ள அநேகம் பொருள்கள் நேரில் நமது இந்திரியங்களால் உணரப்படுவதால் அவைகளின் இருப்பு நமக்கு விளங்கிவிடும். இதனால் நேரில் உணரப்படாதது இல்லை என்ற குதர்க்க புத்தி நமக்கு வரலாம். இதை ப்ருதிவி, அப்பு, தேஜஸ் ஆகிய இந்த பூதங்கள் மிகுந்துள்ள உலக வஸ்துக்கள் திடப்படுத்தலாம். ஆனால் வாயு பாகம் அதிகமாயுள்ள காற்றுப் போன்றவைகள், இந்த குதர்க்க புத்தியைச் சற்று மாற்றலாம். வாயு அசையாதிருப்பின் ஒரு இந்திரியத்தாலும் உணரப்படமாட்டாது; அசைந்தால் ஸ்பர்சேந்திரியத்தால்தான் உணரப்படும். நாமிருக்குமிடத்தில் அசையாது, வேறிடத்து அசையுமாயின் அதன் இருப்பை நாம் தொட்டு உணர்ந்துகொள்ள முடியாது: அவ்விடங்களிலுள்ள கிளை முதலியவைகளின் அசைவால்தான், வாயு அங்குள்ளது என்று உணரவேண்டும். ஆகவே காரியத்தைக் கண்டு, தகுந்த காரணத்தை ஊஹித்துணருவதும் நேரிட உணருவதற்கு நிகர் என்ற நற்புத்தியை வாயு உண்டாக்கிவிடுகிறது. இதைக்கொண்டு சப்தத்தை ஸூக்ஷ்மமாகத் தாங்கிக் காதிற்கு வெளியாக்கும் தொழிலுக்குக் காரணமான அரூப ஆகாசம் என்ற பூதம் இருத்தல் வேண்டும் என்று உணரப்படும். மேலும் நம்முள் பற்பலவித எண்ணங்கள் ஒரு இந்திரிய உதவியின்றியே நடைபெறுவதாலும், அவைகளின்படி இந்திரியங்களே பெரும்பாலும் தூண்டப்படுவதாலும், முற்கூறிய பூதங்களைவிட அதிக நுட்பமானதும் தனித்துக் காட்ட முடியாததுமான மனம் எனும் பொருள் நம்முள் இருத்தல் வேண்டும். இப்படிப்பட்ட மனதின் எண்ணங்களை விணாக்கி, ஒழுங்காக ஏற்படவேண்டிய ஸுகதுக்கங்களை மனதிற்கு ஊட்டுவித்துவிடும் பேராற்றலுடைய, மனதைவிட நுட்பமான பொருள் ஒன்று இருத்தல்வேண்டும் என்றும், அதுவே ஈச்வரன் என்றும் புலப்படுவதால் இவர் ஸர்வபூதங்களிலும் நுட்பமானவர் (ஸர்வபூதேஷு கூட:) என்பது விளங்கும். இதுபற்றியேதான் இவர் வெளிப்படையாக உணரப்படாமலிருக்கிறார். இப்பொருளின் தடுக்கும் சக்தி ஜீவர்கள் உள்ளதும், அவர்கள் ஸஞ்சரிக்கக்கூடியதுமான எல்லா உலகங்களிலும் காணப்படுவதால் இவர் எங்கும் வ்யாபித்தவராக இருத்தல்வேண்டும் (ஸர்வவ்யாபீ). இவர் மூலமாகவே ஜீவர்கள் மனதில் வெகு நுட்பமாக உள்ள வாஸனை கர்மங்கள் தம்

தம் தன்மைப்படி தொழிற்படுவதால் இவர் எல்லாவற்றுள்ளும் இருப்பவர் (அர்தராத்மா). இவரே ஸுகதுக்கம் தருந்தபடி ஜீவ ராசிகளுக்கு ஊட்டுவிக்க அவர்கள் மனத்துள்ளேயே இருந்துகொண்டு எல்லாக் கர்மாக்களையும் எதிரிட்டறிபவராதலால் இவர் கர்மாக்களை ஊன்றிப் பார்ப்பவர் (கர்மாத்யக்ஷ:). ஆகாயம்,வாயு உள்ளும் புறம்பும் பரவி,அதன் அசைவிற்கெல்லாம் இடம் தந்து, தான் எப்படி ஒருவித மாறுபாடும் அடையாமலே இருக்கிறதோ,அப்படி இவர் எல்லாவற்றிற்கும் தாங்கலாக இருப்பதால் எல்லா பூதங்களுக்கும் ஆதாரமாவர் (ஸர்வ பூதாதிவாஸ:). இதுபற்றியேதான் இவர் தன்மையை நமக்குணர்த்த வந்த வேதம்,

'ஏகோதேவ:,ஸர்வபூதேஷுகூட:, ஸர்வவ்யாபீ; ஸர்வபூதாந்தராத்மா; கர்மாத்யக்ஷ: ஸர்வ பூதாதிவாஸ: ஸாக்ஷீ, சேதா, கேவலோ நிர்குணஶ்ச'.

என்று கூறியுள்ளது. இதில் கேவலன், நிர்குணன் என்ற சொற்கள் ஈச்வரனை முற்கூறியபடிஎல்லாம் உணர்ந்து அனுபவித்துத் தேறுங்கால் அவன் நமக்குக் காணப்படும் விதத்தையும், அவன் எப்பொழுதும் உள்ள தன்மையையும் விளக்குவன ஆதலின் அந்த விஷயத்தை மேல் ஞானயோக விஸ்தாரத்தில் எடுத்தாராய்வோம்.

இதுவரையில் கூறிவந்த தன்மைகளை எல்லாம் ஸர்வஞ்ஞத்வம் என்ற ஈச்வரன் தன்மைக்குள் அடக்கிவிடலாம் இவ்வுலகிலுள்ள ஜீவராசிகளுக்கும், அவர்கள் கர்மவாஸனை பேதங்களுக்கும் கணக்கேயில்லை. இனி மற்றைய உலகங்களிலுள்ளவர்களையும் சேர்த்தால் கேட்கவேண்டுமா! இவர்கள் கர்மாக்களின் பேதங்களில் ஒருவிதக் குழப்பமுமின்றி அவரவர்களுக்குத் தகுந்த கர்ம பலன்களை தருந்த காலங்களில் தகுந்தபடி கொடுப்பதற்கு வேண்டிய உணர்வு தெளிவாக இருக்கவேண்டும் ஈச்வரனுக்கு. இப்படிப் பலவகைப்பட்ட தெளிவான உணர்வு அவன் தன்மை என்பதைச் சேதனன் என்ற பதம் காட்டி இங்குகாட்டப்பட்டவைகளை எல்லாம் அடக்கிவிடுகிறது ஸர்வஞ்ஞத்வத்துள். இப்படிப்பட்ட தொழிலை ஓய்வு ஒழிவின்றி, சளைக்காது செய்வதால், ஈச்வரன் தன்மை என்றும் மாறாததாயும், வெளி விஷயங்களால் தாக்கப்படாததாயுமுள்ள ஒருவித அமைதியான உள் திருப்தியுடன் கூடியதாய் இருத்தல்வேண்டும். இதுபற்றியே அவன் மாறா அமைதியுடையவனாதல் வேண்டும் (நித்யதிருப்தன்). இந்த ஈச்வரன் நித்ய திருப்திக்குக் காரணமாகவுள்ள வஸ்து அவன் உண்மைஸ்வரூப உணர்வாகவே இருத்தல் வேண்டும். இல்லாவிடில்,உண்டாகும் திருப்திக்கு ஏற்றத் தாழ்வு ஏற்பட்டுவிடும். மேலும் அந்த உணர்வு எப்பொழுதுமே அவனிடமிருத்தல் வேண்டும். ஆகையால் எப்பொழுதும் உணர்வையே உடையவனென்றுச்சுருதி (அனாதிபோதன்). இத்தன்மைகளுடன் இப்படி எல்லா ஜீவர்களையும் தன்னுள் அடக்கியுள்ளவன் பிறரிடம் அடங்கியிருப்பது நியாயமில்லையாதலால் ஈச்வரன் தன்னாற்றலுடையோனாயிருத்தல்வேண்டும் (ஸ்வதந்திரன்). தொழில்நடத்தநடத்த தொழிலாளி வலிகுன்றுவது வழக்கம். ஈசன் விஷயம் அப்படியில்லாமல் உலகம் அனாதியாக இப்படியே ஓயாது நடைபெற்றுவருவதால் அவன் ஆற்றல் குன்றாதவனே (அலுப்தசக்தன்.) மேலும், கர்ம பலனைப் பற்பல விதமாக, ஜீவர்கள் செய்யும் விடாமுயற்சிகளையும் விணாக்கி, ஒழுங்குப்படி ஊட்டிவிடும்

திறனிருப்பதாலும், அப்படிச் செய்ய வாஸனை கர்மாக்களை தொழிற்படச்செய்வதோடுங்கூட அவைகள் தொழிற்பட்டிற்கு உதவியாக இருந்து ஸுகதுக்கங்களை ஸரிவரக்காட்ட வெளிப்ரபஞ்சங்களை ஆக்கி அளித்து, அழித்து, அடக்கி, ஆட்கொண்டு வரும் திறனிருப்பதாலும் வரம்புகிடந்த திறனுடையவனாக இருத்தல்வேண்டும் ஈச்வரன் (அனந்த சக்தன்.) இதுபற்றியே, நமது சாஸ்திரங்கள்,

'ஸர்வஞ்ஞதா, திருப்தி: அனாதிபோத: ஸ்வதந்த்ரதா, நித்யம் அலுப்த சக்தி: அனந்தசக்தி: (ச); விபோ: விதிஞ்ஞா: ஷடாஹு: அங்காணி மஹேச்வரஸ்ய'

என்று, ஸர்வஞ்ஞத்வ முதலிய ஆறு ஈச்வரன் தன்மைகளை அவனது ஆறு அங்கங்களாக எடுத்துக்காட்டியுள்ளன. இவ்வாறு ஈசன் தன்மைகள் அவனது ஸர்வஞ்ஞத்வமான கர்மபலம் தருவதற்குத் தகுந்த ஆற்றலிலிருந்து நன்குணரலாம் என்பதையே பதஞ்ஜலிபகவான் யோகஸூத்ரம் ஸமாதி பாதம் 29-ம் ஸூத்ரத்தில்,

தத்ர நிரதிசயம் ஸர்வக்ஞபீஜம்

என்று காட்டியிருக்கிறார். மேற்கூறிய கர்மகதி ஸம்பந்தமே எப்பொழுதும் ஈச்வரனுக்கு இல்லையாதலால், க்லேச கர்மவிபாக ஆசய ஒட்டே எப்பொழுதும் இல்லாத உணர்வுப் பொருள் ஈச்வரன் என்று கூறிய பின்னர் நேராக இவனைப் போதிக்க வந்த இடத்தில் இந்த ஸூத்ரம் அமைந்துள்ளது. மேலும் இவனிடம் மோக்ஷநிலைக்கு வேண்டியதான ஞானம், வைராக்யம், ஈச்வரத்வம், தபஸ், ஸத்யம், க்ஷமை, தாங்கல், ஸ்ருஷ்டி, உட்பரவல், தனி நிலைப்பாயிருத்தல், ஆகிய தன்மைகளிருப்பதால் ஈச்வரனை இந்த குணங்களுடைய அரூபப்பொருள் என்று நன்றாக உணரவேண்டும்.

இந்த ஈச்வரன் தன்மைகளாகக் காட்டப்பட்ட ஆறுசக்திகளுக்கும் மாயை என்று பெயர். கர்மகதிக்குள் அகப்பட்டுள்ளவர்கள் எல்லோருக்கும் ஈச்வரன்மாயையுடனேயேதான் காணப்படுவன். இவனுக்குத்தான் ஸகுணன் என்று பெயர். இவனை முன்காட்டியுள்ள தன்மைகளைப் பின்பற்றி மனதில் பதித்துக்கொண்டும், அவனிட்ட கட்டளையான வேதசாஸ்திர விதிப்படி ஆத்மகுணங்களில் பழகிக்கொண்டும், தேறிவருவதற்கு ஞானதபஸ் என்று பெயர். இதுதான் ராஜயோகம் விவேகபக்தி எனவும்படும். முன்னர் கூறப்பட்ட கர்மபக்தி யோகங்களில் செய்யப்படுவன காஷ்ட தபஸ், ஹடயோகம், மூடபக்தி எனப்படும். இந்த ஈச்வரன் அரூபனாயினும் மாயையின் வல்லமையால் அநேக அவதாரங்களும், அவஸ்ர ரூபங்களும் எடுத்து ஞான அல்லது காஷ்ட தபஸால் தம்மை ஆராதிப்பவர்களுக்கு அவர்கள் ஆராதனரூபமாகவே தோன்றி அனுக்ரஹிப்பான். இவைகளுள் ஞானதபஸில் தேறிவருபவருக்கு ஈச்வரன் நித்யதிருப்தித்வத்தில் ஈடுபட்டு நின்றுவிடும் பழக்கம் மேலிட்டுவிடுமாயின், மாயாசக்தி ஈசனை விட்டு அவர்கள் அனுபவத்தில் நழுவி விட, ஸகுண ஈச்வரன் எப்பொழுதும் எதாகவே தன்னை அனுபவித்துக்கொண்டே இருந்தும், நமக்கு ஸகுணனாக விளங்கிக்கொண்டே இருக்கிறானே, அந்த நிர்க்குணனாந்த ப்ரஹ்மமாகி, ஞானியையும் விழுங்கியே நின்றுவிடுவன். அப்பொழுது வஸ்து ஒன்றாகவே தானிருக்கும் ஞானிக்கு, ஈச்வரன் அனுபவத்திலுள்ளதுபோல: இந்த நிலையைத்தான் வேதம் கேவலோ நிர்குணஸ்ச என்று

காட்டி முடித்தது, ஈச்வரன் தன்மையை விளக்கவந்த விடத்தில். இந்த நிர்குணத்தையும் வேதம் வெகுவாக வேறு இடங்களில் கூறுமல் கூறியுள்ளது, ஸகுணனை நேரே காட்டி. ஆகவே வஸ்து ஒன்றுதானுயினும், அதுவே மாயாசக்தி ஸஹித ஈச்வரனுக விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் ராஜயோகிக்கு. அவன் ஞானயோகியாகித் தேறிவிடுங்கால், அது, அது மாத்திரமாக இருக்கும். இது தான் ஈச்வரன் விஷய ஸகுணநிர்க்குணப் பொருத்தம்.

இப்படிப்பட்ட ஈச்வரன் கர்மகதிப்படி எல்லோருக்கும் அவர்கள் கர்மபலன்களைத் தருவதில் பொதுக்காரணம்; சிறப்புக் காரணம், அவரவர்கள் கர்மவாஸனைகள். ஈச்வரன் பெரிய மழைபோல; கர்மா, விதைகளின் குணதோஷங்களே, வாஸனை விதைகள் முளைத்தோங்கும் தன்மைகள்போல. வாஸனைகள், இப்படியிருந்தும் ஜீவர்கள் முயற்சிகளால் கூடியவரை அவைகள் ஒழுங்குபட, ஜீவர்கள் தேறி வரலாம். ஈச்வரன் பொதுவாகக் கர்மபலனை ஊட்டுபவனுயினும், கர்ம சக்ரத்தைவிட்டுத் தப்புவிக்க தன் அருளையும் காட்டுபவனே. இந்த அருள்தான் வாஸனைகளின் தன்மையாலும், அவைகளை ஒழுங்குபடுத்த எடுத்துக் காட்டியுள்ள சாஸ்திரங்களை வெளியிட்டிருத்தலாலும் தெரியவரும். இதுவுமன்றி, சிறப்பாக இந்த அருள் அவன் கட்டளையான வேதசாஸ்திர ஒழுங்குப்படி நடப்பவர்களிடம் நன்கு வெளியாகும். இவர்கள் கர்மாக்களுள் அபிவிருத்திக்குவேண்டிய புண்ய பாபபலன்களை முதலிலும், வேண்டாதவையும் தடுக்கக் கூடியவைகளுமானவைகளைத் தேறிய பின்னரும் பலிக்கும்படிச் செய்வர் ஈச்வரன் தமது அருள் விசேஷத்தால். வெகு திடமான கடவுள் வழிபாடு செய்பவருக்கு பலமான கெட்ட ப்ராரப்தங்களும் திடீரென்று ஒதுக்கி எறியப்பட்டு, ஈச்வரபக்தியின் பலன் உடனே உண்டாகிவிடும்; அதில் மேன்மேலும் விடாது திடமானதும் புண்யமானதுமான ஈச்வர உபாஸனையையே செய்துவந்தால் அதன் முழு முடிவான ஞானம் வந்து அமரும் வரையில், தடைக் கர்மா பலிக்காமலே ஒதுங்கி நிற்கலாம் அவன் அருளால். ஆகவே ஈச்வரன்கிருபைக்கும் அவர் கர்மகதியில் அத்யுத்கட கர்ம ஒழுங்கிற்கும் ஒருவித முரணும் இல்லை. இந்த அருளைக்காட்டும்விஷயத்தில் ஈச்வரன் பக்ஷபாதியுமல்லன்; அவன் அருள் ஸூர்யன் ஒளிபோல் எங்கும் எப்பொழுதுந்தான் உள்ளது: பக்தர்கள் தமது மனதை,பொது அருளை முன்னிட்டு சாஸ்திர வழியில் சீர்படுத்திக் குற்றம் நீக்குவதால், கண் திறந்துகொண்டிருப்பவர் ஸூர்யன் ஒளிப்பயனைப் பெறுவதுபோல ஈசன் சிறப்பான கிருபைக்கு ஆளாகின்றனர்: மற்றவர்களோ, குருடர் கண்ணைத் திறவாதவர் இவர்களைப்போல, கிருபைக்கு ஆளாகாமலே திண்டாடுகின்றனர்.

இவர்களுக்கு கர்மகதி ஒழுங்குப்படி வரவேண்டிய கர்மபலன்களுள் இவர்கள் அபிவிருத்திக்கு எதிரான கொடிய கர்மாக்களை முன்னர் ஈச்வரன் பலிக்கச்செய்து இவர்களைத் தாழ்ந்த நிலைகளில் விழ்த்தி மனஸ் ஸ்வதந்திரத்தின் அருமையை திண்டாட்டத்தால் உணர்ந்து ஆவலுடன் அதை விரும்பும்படிச் செய்வர். ஆகவே, ஈச்வரன் கொடுமையிலும், ஒருவிதக் கருணைதான் உண்டு. ஆனல் நழுவுவது வெகு எளிதாயும், மேலே கிளம்பி நற்கதி பின்னர் அடைவது மிக மெதுவாகவும் கிரமமாகவும் இருப்பதால் நமது சாஸ்திரங்கள், நாம் நழுவித் தாழாதிருக்க, 'முதல் கோணல் முற்றும் கோணல்: பாபத்திற்கு ஆளானுல் மேல் நிவர்த்தியே இல்லை. தவறினல் போய்விடும் நற்கதி. அதோகதி யடைந்தவர்

மீளார்' என்றெல்லாம் நம்மை எச்சரிக்கை செய்கின்றன. ஆகவே, இங்கு காட்டியுள்ளபடி ஈச்வரன் கர்மகதியையும், கிருபையையும் ஒன்றுக்கொன்று முரணின்றி தன் தன்மைக்கு இணங்கவே நடத்திவருகிறான்.

இப்படிப்பட்ட ஈச்வரன் என்ற மிகுந்த வல்லமையுடைய பொருள், ஒன்று உண்டு என்று நம்பவேண்டியதே இல்லை என்ற ஆக்ஷேபனை நான்கு விதமாக எக்காலத்திலும் இருந்துகொண்டே இருக்கின்றன. (1) உலக விஷயங்கள் தொழிற்பட அவைகளின் ஸ்வபாவமே போதும், அவைகளை விட வேறான எங் நம் பரவியுள்ள சேதனப் பொருளான ஈச்வரனொருவன் வேண்டியதில்லை என்பவர் ஸ்வபாவ வாதிகளான ப்ரகிருதிதத்வ சாஸ்திரிகள். ஸ்வபாவம் ஜடமேயாதலால் அதை ஒழுங்காகத் தொழிற்படுத்துவதற்கும், நன்ருது தொழிற்படும்படி செய்வதற்கும், அறிவுடைய தூண்டுகோல் ஒன்று வேண்டியது அவசியம் என்பதே அதற்கு விடை. நீராவிக்கு எல்லாவிதத் தொழில்களையும் செய்யும் ஸ்வபாவமிருப்பினும், அந்த ஆற்றல் வெளியாகக்கூடிய நிலையில் நீராவி வண்டியிலிருப்பினும், அது ஒழுங்காகவும் குறைவின்றியும் நெடுங்காலம் தொழிற்பட அறிவுடைய ஓட்டுபவனது தூண்டுகோலையே பொருத்துள்ளது. இதுபோலவே ப்ரபஞ்சவிஷய ஒழுங்கான ஓய்வில்லா வ்யவஹாரத்திலும் ஈச்வரனது தூண்டுதலின்றி முடியாது (2) ஜீவர்களுக்கு வரும் ஸுகதுக்க விசித்ரங்களைப்பார்த்தால் ஈச்வரன் கொடியவன், பக்ஷபாதி என்று தோற்றுகிறதே; ஆதலால் அப்படிப்பட்ட ஈச்வரனை ஒப்புக்கொள்ளவேண்டியதில்லைஎன்பர் ஸந்தேஹிகளான ஸம்சயர்கள். இந்த விஷயத்திற்குத்தகுந்த விடை இதன் முன்பாகத்தில் நன்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ளது, ஈச்வரன் கிருபை கர்மகதி இவைகளைப்பற்றி விவரித்தவிடத்தில் (3) உலகில், இருக்கும் வரை ஸுகமாக இருக்க ஈச்வரன் உளன் என்று ஒப்புக்கொள்ளவேண்டிய அவசியமில்லை. ஆதலால் ஈச்வரனை ஒப்புக்கொள்ளவேண்டியதில்லையென்பர் பிரபுக்கள். ஈச்வர உணர்வு சற்றுக்கூடவாராது இவ்வுலகில்வாழவே முடியாது. நல்ல ஸுககாலங்களில் சற்று ஈச்வரனை மறக்கலாம், துக்க காலங்களில் ஈச்வரனைப்பற்றிய முன் பாவனைகள் சிதைந்து விடலாம். ஸாதாரண ஸமயங்களில் பிறர் ஸுகதுக்கங்களையும் தமக்கு அவை வந்துவிடுவது எளிதென்பதையும் கருதாதிருக்க முடியாததால் அவைகளை ஒட்டி ஒருவித ஈச்வரபாவனையும் நமது மனதில் எழாதிருக்கமுடியாது. ஒருவிதக் கலக்கமும் இல்லாத தருணங்களில் நமது மனதின் தன்மையால் ஏற்படும் சிற்றறிவு சிறு எண்ணங்களுக்கு ஏற்ற பேரறிவு பேரெண்ணங்களைப்பற்றியவைகளை மனதில் ஊறிக்கொண்டிராது தடுக்கமுடியாதாதலால் இவைகளுக்கு இடனாக உள்ள ஒரு பெரிய அறிவுப்பொருளின் இருப்பு விஷயத்தை மறக்கவே முடியாது. ஆகவே ஈச்வரனைப்பற்றிய ஒருவித பாவனையும் இல்லாமலே ஒருவன் வாழ்நாட்களைக் கழித்துவிடவே முடியாது,மனிதன் ஆராயும் தன்மையுடனிருப்பவனாகையால்.(4)வைதிக சாஸ்திரங்களிலேயே சிலவற்றில் ஈச்வரனை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியதில்லையென்று கூறப்பட்டுள்ளது என்பர் சாஸ்த்ரிக்ஞர்கள். இந்த சாஸ்திரங்களில் மோக்ஷத்திற்கு முக்ய ஸாதனமாகக் காட்டவந்தவைகளில் தேர்ச்சியடைந்த பின்னர்,மேல் நிலையாகிய ஈச்வரன் விஷயம் கவனிக்கப்படவேண்டும் என்பது பற்றி, அவைகளில் ஈச்வரன் விஷயம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆயினும், அவைகள் முடிவாகக் காட்டும் வஸ்துக்களில் ஈச்வரத்தன்மைகள் ஏற்றியே கூறப்பட்டுள்ளன: அதாவது அவைகள் கூற எடுத்த விஷயங்களில் ஈச்வரனை தனியாக ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியதில்லை என்று மாத்திரம் அவைகள் கூற வந்தனவே ஒழிய, ஈச்வரன் வேதத்தில் கூறியபடி இல்லையென்று சாதிக்கஅவைகள் வரவில்லை. மேலும் ஈசனுளன் என்று வெறும் யுக்திவாத மாத்திரத்தில் ஸ்தாபிக்க முடியாதாயினும், வேதங்களில் கூறியபடி உணர்ந்து அனுபவித்தால் உள்ளபடி விளங்கக்கூடியது அந்தப் பொருள்; வெறும் யுக்திகள் முன்னுள்ள ஈச்வர வைதிக பாவனையை திடப்படுத்துமேயொழிய புதிதாகஒருபாவனையும் உண்டாக்கிவிடமாட்டா.

இப்படி உணரவேண்டிய ஈச்வரனை வழிபடும் வழிகளைப்பின்னர் எடுத்தாராய்வோம்.

ஸர் ஹென்றி காட்டன், கே. ஸி. ஐ. இ.

SIR HENRY COTTON, K. C. I. E.

இந்தியாவின் சரித்திரத்தில் மிகவும் முக்கியமானதான இக்காலத்தில் நமது நாட்டின் முன்னேற்றத்தின்பொருட்டு தம்மாயுள் முழுமையும் சிறிதும் அலுப்பின்றி யுழைத்துவரும் நண்பர்களையும் தேசமக்களையும் ஒருவர்பின் ஒருவராய் நாமிழக்க நேருவது நமது துரதிருஷ்டத்தையே காட்டுகின்றது. எக்காலத்தில் அவரது ஒற்றுமையும் அமைதியும் அனுபோகமுள்ள நல்லுபதேசங்களும் நமக்கின்றியமையாதனவா யிருக்கின்றனவோ, எக்காலத்தில் அன்னோரும் ஏனையோரும் எதிர்பார்த்திருக்கும் உன்னத முடிவின் ஒரு பெரும்பாகத்தைப்பெற எல்லோரும் எதிர்பார்த் திருக்கின்றனரோ, எக்காலத்தை லார்ட் மெகாலேபோன்ற திர்க்கதரிசிகள் 'இங்கிலாந்து பெருமை யுணருங்காலம்' எனப் பகர்ந்துளரோ, அத்தகைய இக்காலத்தில் உண்மையான தேசாபிமானிகளிற் பலர் நம்மைவிட்டுச் செல்லும் வண்ணம் இப்பரதக்கண்டம் யாது பாபமுற்றதோ? (சகலமுமறிந்த ஈசன் அவனது ஆழ்ந்த அறிவில் நம் நாட்டிற்கெது வொத்ததென்பதை யறிந்தேயிருப்பார்). அத்தகைய பரமாத்மாக்களிலொருவரும், சென்ற அக்டோபர்௴ 23௳ காலஞ்சென்றவரும், இதுவரையில் பிறந்துள்ள எந்த ஆங்கிலேயருள்ளும் உதாரகுணத்திலும் அறிவு முதிர்ச்சியிலும் ஆழ்ந்தயோசனையிலும் குன்றாதவரும், நற்காரியத்திற் சிறிதும் பின்வாங்காது தலையிடலென்னும் பேரறிவைப்பெற்றவரும், நமது நாட்டிலேஜனித்து, அதற்கே உழைத்துத் தம் காலத்தைச்செலவிட்டவருமான ஸர் ஹென்றி ஜான்ஸ்டாட்மன் காட்டன் என்பவரின் திவ்வியசரித்திரத்தைப்பற்றிச் சில வரிகள் எழுதத் துணிவாம்.

ஸர் ஹென்றி காட்டன் 1845-௵ ஸெப்டம்பர்௴ 13௳ தஞ்சைஜில்லாவில் கும்பகோணத்தில் ஜோஸப் காட்டன் என்ற ஸப்கலெக்டருக்குக் குமாரனாக அவதரித்தார். (காட்டன் குடும்பத்தார் ஐந்து தலைமுறைகளாக இந்தியன் ஸிவில் உத்தியோகத்தில்—அதனிலும் விசேஷமாக சென்னை இராஜதானியில்—அமர்ந்தவர்களாயிருப்பது ஓர் அபூர்வச் சேர்க்கையேயாகும். இப்பொழுதும் ஹென்றி காட்டனின் குமாரர்களிலொருவராகிய ஜூலியன்ஸ் ஜேம்ஸ் காட்டன் கோதாவரி ஜில்லாவில் நியாயாதிபதியாக விருந்து வருகின்றனர். ஸர் காட்டன், தாம் அவ்விதமான ஒரு வமிசத்தைச் சேர்ந்துள்ளதை மிக்க கௌரவமாக மதித்திருப்பதாகக் கூறியுள்ளார்.) அவர் மூன்று வயதுள்ளவரா யிருக்கும்பொழுதே சீமைக்கனுப்பப்பட்டார். அவரது பாலியப் போக்கைப்பற்றி நாம் அவ்வளவாக அறிந்துகொள்ளத்தக்க விஷயங்களில்லை. அவர் ஆக்ஸ்போர்ட் பாடசாலையிலும், லண்டன் கிங்க்ஸ் காலெஜி (King's College) லும் கல்விகற்றார். அப்பொழுதே, அவர் மிக்க பாஷாபிமானமும் சரித்திரஞானமும் பெற்றவரானார். அவர் 1865௵ இந்தியன் ஸிவில் பரிக்ஷையில் தேறி, பின்பு மிட்னபூர் ஜில்லாவில் 1867௵ அக்டோபர்௴ 29௳, உதவி கலெக்டராக நியமிக்கப்பட்டார். பின்பு அவர், நியாயம், பொதுவதிகாரம், முதலிய பல பிரிவினைகளிலும் பற்பல பொறுப்புள்ள வேலைகளை யேற்றுவந்தார். அவர் ரெவினியூ போர்ட் காரியதரிசியாகவும், போலீஸ் கமிஷனராகவும், கல்கத்தா கார்பரேஷன் அக்ராசனாதிபதியாகவும் வேலைபார்த்துளார். இவ்விதம் அவர் படிப்படியாக அநேக பதவிகளைப்பெற்றுக் கடைசியாக 1895-௵ நவம்பர் மாதம் ஆஸாம மாகாணத்துப் பிரதான கமிஷனர் வேலையைப்பெற்றார். அப்பதவியி லிருக்கும்பொழுதுதான் அவரது பொதுநலப் பிரியமும், தாராளமான புத்தியும், ஞாயத்தோடு நோக்குந் தன்மையும், பொதுஜனங்களுக்கு வெளியாயின. அவரது அக்குணங்களே அக்காலத்து நமது இராஜப் பிரதிநிதியோடும் பிறரோடும் ஒவ்வாது, பின்பு அவரை அவ்வுத்தியோகத்தைவிட்டு விலகும்படிச் செய்தன.

ஸர் ஹென்றி, இந்தியாவுக்கு வந்தது முதல் அதன் க்ஷேமத்திற்கு உழைப்பதிலேயே கருத்துக்கொண்டிருந்தார். அவர் தேசாபிமானியாதலால், தம் நாட்டிற்குச் சுபாவமாயுள்ள பிரிட்டிஷ் நியாயம், சுவாதீனம், வலியோன் மெலியோனைத் துன்புறுத்தாமை என்னும் அரிய கொள்கைகளை

இந்தியாவில் அநுஷ்டானத்துக்குக்கொணரவேண்டுமென்றும், ஆங்கில மன்னர்கள் விக்டோரியாயம்மை நாள்முதல்,வாக்களித்துள்ள உறுதி மொழிகளின் பயனை இந்தியர்கள் சீக்கிரத்தில் பெற்றுவிடவேண்டுமென்றும் கருதி உழைத்து வந்தார். இந்தியர்களின் தேவைகளைத் தம்நாட்டார் நன்கறியும் வண்ணம் பல பத்திரிகைகளில் எழுதி வந்ததுமன்றி, அவைகளைப் புத்தக ரூபமாகவும் எழுதி வெளியிட்டுளார். அவைகளில் முக்கியமானவை "சிட்டகாங்கு ரெவினியூ சரித்திரக் குறிப்பு" "இந்தியாவின் தேவையும், இங்கிலாந்தின் கடமையும்" என்ற இரு வியாஸங்களும், "தாய் நாடு, இந்திய நாடு, இவற்றின் ஞாபகங்கள்" (Home and Indian Memories) என்ற இரு புத்தகங்களுமே பெயர்பெற்றவை. அவரே ஒரு முறை 1894-௵த்தில் ஸிவில் சர்விஸ் உத்யோகஸ்தர்களை நோக்கி "உங்கள்முன் கஷ்டங்கள் அளவற்றவைகளாகவிருக்கின்றன. நீங்கள் அவைகளை மிக்க ஆழ்ந்த நோக்கம் கருணை, பொறுமை,ஒற்றுப் போதலாகிய அரிய குணங்களைக் கைக்கொள்வதாலேயே வென்றுவரலா" மென்றியம்பி இருக்கின்றனர். இவைகளை யவர் தாமே மேற்கொண்டொழுகி வந்தமையினாலேயே, ஸ்ரீமான் துர்பங்க மகாராஜா அவர்கள் "ஸர் ஹென்றி காட்டன் நம்மை யறிவார். நாமுமவரை யறிவோம். நம்மிருவருள் ஒருபாசமுளது, அதனைக் காலமாவது தேசமாவது பிரிக்கவொண்ணாது" என்று இந்தியரின் பிரதிநிதியாக நின்றுரைக்கச் செய்தது.

இந்தியாவின் முன்னேற்றத்தை யுன்னி அவர் பிரயோகித்த முறைகளில் முக்கியமானவை அவர் இந்திய வாலிபரிடத்தில் கொண்டவன்பும் அவர்களுக்கடிக்கடி யுரைத்துவந்த ஆவேசமொழிகளுமேயாம். அன்னோர்களின் கல்வியிலேயே இந்தியாவின் முற்காலம் நிற்கின்றதென்பதை நன்கறிந்து, கீழ் மேல் ஆகிய இருநாட்டு நன்மைகளையும் நன்கு கற்றல் வேண்டுமென்று, நம் நாட்டு வாலிபர்களை அவர் பன்முறை தூண்டியுள்ளார். அவர் 1886-௵த்தில் "இந்தியர்கள் தங்கள நன்றியறியும் குணத்திற்கும், மரியாதைக்கும், மதவறிவுக்கும பெயர்பெற்றவர்கள். இக்கீழ் நாட்டுக் குணங்களிலொன்றேனும் குறைவுபடாமலிருக்கும் வண்ணம் வாலிபர்கள பாதுகாத்துக்கொள்ள வேண்டும். அவை மட்டுமேயன்றி, சுவேச்சையின்பொருட்டு இட்டுள்ள போர்களின்மூலமாக வெளியானவைகளும், பின்பு நெடுநாள் கழித்து மேல் ஐரோப்பாவில் மிகவும் பிரயோஜனகரமாயிருந்தவைகளுமான தன்மதிப்பு, தன்னடக்கம முதலிய அரியகுணங்களையும இந்திய வாலிபர்கள் கைக்கொள்ள வேண்டும்" என உரைத்துள்ளார். மாணவர்கள் புஸ்தகப்படிப்பை மட்டுமேயன்றி நற்சகவாசத்தாலும பெரியோர் சரிதைகளைக் கற்றலாலும் உண்டாகும் நற்பயனையும் பெற்றுவரல்வேண்டுமென்பதவரெண்ணம். உண்மையான கல்வி வீட்டிலேதான் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று அவர் சொல்வது வழக்கம்.

காட்டனது மற்றொரு அரிய குணம் அவர் எல்லோருக்கும் சகஜமாகப் பேட்டி கொடுத்துவந்ததேயாகும். இலகுவாக நடக்கக்கூடிய விஷயங்களில் 'காட்டனைப் பார்ப்பதுபோல' என்று சகலரும் பழமொழியாக வழங்கும் வண்ணம் அவர் நடந்துகொண்டாரென்பது அவரது மேன்மையையே காட்டுகின்றது. அவரைப்பற்றி பிறர் பெருமையாகப் பேசுவதை அவர் பொறுப்பதில்லை. ஒரு சமயத்தில் அவர், "கவர்ன்மெண்ட் உத்யோகஸ்தரில் ஒவ்வொருவன் மீதும் சுமத்தப்பட்டுள்ள சாதாரணமான கடமைகளிலொன்றை நான் மறக்காமலிருப்பதற்காக என்னைப் புகழ்கின்றீர்கள்........நான் வந்தவர்களை விசாரியாமற்போகச்சொல்வதில்லை. விணைக் காக்க வைத்ததில்லை. மிகுந்த சாவதானத்துடனும் அன்புடனும் நான் அவர்கள் சொல்வதைக் கேட்பேன். அதுவே இந்தியாவின் உபயோககரமானதும் ஜயம் பெறத்தக்கதுமான அரசாட்சி செய்வதற்கு அதனடியிற்றங்கிக்கிடக்கும் இரகசியமாகும்" என்று மிகவும் நுட்பமாக எடுத்துரைத்திருக்கின்றனர். அவ்வுபதேசத்தை நம் உத்தியோகஸ்தர்க ளறிந்திருப்பரேல் எத்துணை சிறப்பாம்?

ஸர் ஹென்றி நம் தேசத்து ஜனசாரத்தைப்பற்றியும் நமக்குப் புகட்டச் சில புத்திமதிகள் வைத்துளார். ஜாதிபேதத்தைத்

தொலைத்தல் முடியாத காரியமென்றும், கூடுமானாலும் மிகக் கஷ்டமான முடிவில் கொண்டுவந்து விடுமென்றும் அறிந்து ஜனசமுகத்தைப் பிணைத்துக்கொண்டிருக்கும் அஜ்ஜாதியேற்பாட்டை யடியோடு கெடுக்காமல், அதனைச் சீர் திருத்தி, அதனுடைய தனித்தனியான ஏற்பாடுகளைக் கெடுக்காமல் வைத்து, ஜனசாரத்தின் நன்மைக்காக ஏற்பட்ட ஒரு கோட்பாடாக்கவேண்டுமென்பது அவர் கருத்து. பாலியவிவாகங்களைக் குறித்தோ அவர் மிக்கப் பிடிவாதமாக அது பாலியர்களின் நன்னடத்தைக்கும் நல்லுணர்வுக்கும் முற்றும் மாறானதெனக் கூறுகின்றார். வாலிபத்திலுண்டாகும் அமிதமான எண்ணங்களை அடக்கப்பழக்குதலே சான்ற வழியாகுமேயல்லாது, அதனை விருத்திசெய்ய ஏதுவுண்டாக்குதல் பிசகென அவர் கூறுவது வழக்கம். ஒருசமயத்தில் அவர் இவ்விஷயத்தைப் பற்றிப் பிரஸ்தாபிக்கும் பொழுது "அழுக்கான எண்ணங்களினின்று மகனைக் காத்தல் மாதாவின் உயர்ந்த கடமைகளிலொன்றாகும். குழந்தைகளாயிருக்கும்பொழுது கலியாணங்களைப் பற்றியும், புருஷன் மனைவி இவைகளைப்பற்றியும், பெற்றோர்களும் பாட்டன்மார்களும் சிறுவர்களிடத்தில் பேசுவதைக் காட்டிலும் பெரும் பிழையான காரியம் வேறொன்றுமில்லை. ஆனால் ஹிந்துக் குழந்தைகள் அப்படியே பழக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆயினும் அஃது கற்றோரகற்ற முடியாதபடி அவ்வளவு அழுத்தமான பிழைகளிலொன்றாகாது. சட்டத்தின் மூலமாகவோ வேறு வாயிலாகவோ பொதுவபிப்பிராயத்தில் இதனைப்பற்றி ஓர் பெரும் மாற்றுணர்ச்சி யுண்டாகவேண்டும்" என்றிவ்விதமாகப் பாலிய விவாக மறுப்பைபற்றி மிகக் கடுமையாகப் பேசியுள்ளார்.

இவைகளெல்லாவற்றினும், ஸர் ஹென்றி காட்டன் நமது காங்கிரஸென்னும் மஹாசபையோடு ஒத்துழைத்து அதன் நன்னோக்கங்களை நிறைவேற்ற மிக்க முயன்று வந்தமையே நாமவருக்கு மிக்க வந்தனமளிக்கக் கூடியதும், சாசுவதமான துமான உபகாரமாகும். அவர் 1902௵த்தில் உதவிச்சம்பளம் பெற்றுச் சீமைக் ககலுங்கால் கல்கத்தாவில் வங்காள வாசிகள் படித்த நல்வாழ்வுப் பத்திரத்திற்குப் பதிலுரைக்கும்பொழுது அவர் 'நான் உங்களிடம் கடைசியாக வுத்திரவு பெற்றுக்கொள்ளவில்லை ஈசன் ஆயுளையும் பலத்தையும் கொடுத்துதவுவரேல், நான் மறுமுறையு மிங்கு வருவேன்" எனக்கூறினர். அங்ஙனமே, 1904௵ டிஸம்பர்மீ பம்பாயிற் கூடிய காங்கிரஸுக்கு அதிபராகவந்து அதனை மிக்கச் சிறப்பாக நடத்திச் சென்றனர். அப்பொழுது அவர் மொழிந்துள்ள மொழிகள் மிகவும் உயர்ந்தவை. இராஜ்ய விவகாரங்களில் ஞானமுள்ள எவரும் அதனைப் படியாமலிரார். இந்தியாவின்மீது கொண்டவன்பு அவரது மொழிகள் ஒவ்வொன்றிலும் பிரதிபிம்பிக்கின்றது.

அவர் இந்தியாவில் மொழிந்து சென்றதுமன்றி அவைகளுள் ஒவ்வொன்றையும் நிறைபெறச் செய்யும்படி இங்கிலாந்திலும் சென்றுழைத்தனர். அவருடனுழைத்து வந்த நல்லோர்களில் ஸர் வில்லியம் வெட்டர்பர்ன் என்னும் மகானும் காலஞ்சென்ற மிஸ்டர் ஆலன் ஹ்யூமென்னும் தீர்க்க தரிசியும் குறிப்பிடத் தக்கவராவர்.

ஸர் ஹென்றி காட்டன் 1906௵த்தில் நாட்டிங்காம் ஷைர் என்னும் மாகாணத்துக்குப் பிரதிநிதியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப் பெற்று சாமானியர்சபை(Houseof Commons)யின் அங்கத்தின ராயினர். அங்கு அவர் தம் நாட்டுக் குறைகளைப்பற்றி மிகத்தீவிரமாக வாதாடி வந்ததோடுங்கூட நம்நாட்டின் க்ஷேமத்தின் பொருட்டும், நம்நாட்டாரது க்ஷேமத்தின் பொருட்டும் வாதாடிய தனந்தம். மந்திராலோசனை சபையில் அவர் மிக்கச் சாதுரியமாகவும் விநயமாவும் குறிப்பாகவும் பேசுபவரெனப் பெயர் பெற்றார். ஆனால் அவர் அங்கிருந்தது சொற்பகாலமேயாகும். அச்சொற்பகாலத்துள்ளும் அவரே ஒருமுறை "எவ்விஷயத்திலும், எவ்விடத்திலும் தாராளமான கொள்கைகளைப் பரவச் செய்யவேண்டியும், பேசுவதிலும் எழுதுவதிலும் சுவேச்சை யுண்டாக்கவும், பிரிட்டிஷ் குடிகள் சிறைச்சாலைக்கனுப்பப்படுமுன் தங்கள் பக்ஷமாகப்பேசப் பிரத்தியதை பெறவும், ஒரேமொழியில், தாராள கக்ஷியாரின் கடமைகள் என்னவென்று மிஸ்டர்

கிளாட்ஸ்டன் கூறியுள்ளாரோ அவைகளனைத்தையும் போற்றவுமே நான் சாமானியர் சபைக்குச் சென்றேன்" எனச்சொல்லியிருக்கின்றனர். ஸர் வில்லியம் வெட்டர்பர்ன் "மிகவும் ஆழ்ந்த ஞானமுள்ளவரான ஹென்றி எதிர்க்க முடியாத வாதியாக நிற்பர். அவர் சண்டையிடுவதெல்லாம் அவர் பிறர் மாட்டுக்கொண்ட பச்சாத்தாபத்தின் காரணத்தாலேயாகும். எளியோர், உதவியில்லாதவர், பிறரிடம் ஒப்பந்தமடைந்த கூலியாள், சிறையிலடைக்கப்பட்ட நிரபராதிகள்—தனிமையாகவும் துயருற்றவராகவிருக்கும் எவர் பொருட்டுமே அவர் வாதங்கள் இடுவது வழக்கம்" என்று அவரது உன்னத குணங்களைப்பற்றிப் புகழ்ந்திருக்கிறார்.

இவ்விதம், சுயநலம் விரும்பாது பிறநலத்திற்குழைத்த நம் காட்டனைச் சிற்றிங்கிலாந்தனென்றும், இராஜத்துரோகியென்றும் இழிவு கூறியோர் பலர். ஆயினும் கடமையின் வழியே ஈடுபட்டுச் சாகுமளவுமுழைத்து அப்பொழுது அறிந்தோர் யாவரும் கண்ணீர் சோர்ந்துணரும் வண்ணம் சென்ற அக்டோபர்மீ 23உ விண்ணுலகமேகிய காட்டனை நம்மிந்தியா ஒருக்காலும் மறவாதென்பது திண்ணம். அவரது திவ்ய ஆத்மா அமைதி பெறட்டும்! அவரது உள்ளுணர்ச்சியின் வேகம் நம் சிறுவர்களுக்குத் தூண்டுகோலாகட்டும்!

R. விசுவநாதய்யர்.

மாயைக்குணம், ஏழு:—அஞ்ஞானம், பொய், அயர்வு, மோகம், பைசாசுந்கியம், மாச்சரியம், பயம். இவற்றுள் அஞ்ஞானமாவது, பொய்யை மெய்யென்று பொல்லாங்கு செய்தல்; பொய்யாவது, உள்ளதை யில்லாததாகவும், இல்லதை யுள்ளதாகவும் சொல்லுதல்; அயர்வாவது, கண்டதை வழுந்தி மயங்கல்; மோகமாவது, காமத்தால் மயங்குதல்; பைசாசுந்யமாவது, உண்டாகிய ஆசையை இல்லையென்றொளித்தல்; மாச்சரியமாவது பிறவுயிர்களைத் தாக்கவும், மாய்க்கவும் நினைத்தலும், கேடுநினைத்தலும்; பயமாவது, உயர்க்கிறுதி வருமென்று அச்சமுற்றுத் திரிதல்.

செடிகளின் உணர்ச்சி

SENSITIVENESS OF PLANTS

சென்ற இருபது வருஷங்களாக ஜகதீச சந்த்ர போஸ் என்னும் இந்திய சாஸ்திர நிபுணர், செடிகளின் உணர்ச்சியைப்பற்றி பல இடங்களில் ப்ரஸங்கஞ் செய்து வருவதை நம் நேயர்கள் அறிவார்கள். ரஸாயன சாஸ்திரம், தேகதத்வ சாஸ்திரம், மனோதத்வ சாஸ்திரம் முதலியவைகளில் கரைகண்ட ஐரோப்பிய பண்டிதர்களும் அமெரிக்க வல்லுநருமிருக்க, நம்மவரிலொருவர் அவர்களை விட மிகவுமுயற்சி செய்து, மேற்றிசை வித்வான்களால் அறியமுடியாத விஷயங்களைப்பற்றி விவரித்துரைப்பது நமக்கு மகிழ்ச்சியையும் பெருமையுமுண்டாக்குகின்றன. இந்திய கவர்ன்மெண்டாரும் தங்கள் செலவிலேயே பன்முறை வேற்று தேசங்களுக்குச் சென்று செடிகளின் உணர்ச்சியைப்பற்றி ப்ரஸங்கஞ்செய்ய அனுப்பினதும், தேகதத்வ, மனோதத்வ சாஸ்திரங்களில் சிறந்த விற்பன்னர்கள், போஸ் அவர்களின் சாஸ்திரப்பயிற்சியை மிகவும் வியந்து, அவர் சொல்வதைக் கவனித்ததும், போஸ் அவர்களின் பெருமையை நன்கு விளக்கும். கணித சாஸ்திரத்தில் ஸ்ரீமாந் ஸி.வி. ராமன் என்பவரும் இவ்வாறே சிறந்து விளங்குகிறார். ஸ்ரீமான் இராமானுஜம் என்பவரும் இங்கிலாந்தில் உயர்தரக் கணிதம் கற்பதற்கு நம் இராஜதானியிலிருந்து இந்திய துரைத்தனத்தாரால் அனுப்பப்பட்டிருக்ககிறாரென்பது அனைவருமறிந்ததே.

1881-௵ இங்கிலாந்திற்குச் சென்ற ஸ்ரீமாந் போஸ் அவர்கள் 1884-௵த்தில், பரீட்சைகளில்தேறி, தத்வநிபுணர் என்னும் பட்டம்பெற்று ப்ரகிருதி சாஸ்திர பண்டிதராக, கல்கத்தா இராஜதானிக் கலாசாலையிலமர்ந்தார். இவர் தம்பரீட்சை முடிவுபெற்றவுடன் மின்சாரத்தின் சக்திகளைப்பற்றிய விஷயத்தைப் பரிசீலனஞ்செய்து கொண்டிருந்தார். கம்பியில்லாத் தந்தியனுப்பும் விதம் அப்பொழுதுதான் மார்கோநி என்பவரால் பரீட்சிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. மின்சாரத்தின் உதவியினால் மின்சார அலை

களை ஆகாசத்தில் செலுத்தலாமென்றும், அவைகளைக் கண்டு பிடித்தற்கு மிகவும் நுட்பமான கருவிவேண்டுமென்றும் நிபுணர்கள் எண்ணினர். அந்நுட்பமான கருவியொன்று டாக்டர் போஸ் ஏற்படுத்திக் காண்பிக்க அவர் பெயர் எங்கும் பரவியது.

இவ்வித ஆராய்ச்சியிலாழ்ந்திருந்தபோது, சில ஆச்சர்யமான சம்பவங்கள் டாக்டர் போஸின் பார்வையின்கீழ் நடந்தன. அவைகளே, நாம் இப்பொழுது விவரித்துரைக்கும் விஷயத்திற்கு மிகவும் உதவியாயும் காரணமாயும் நிற்கின்றன. அதாவது, உணர்ச்சியற்ற பொருள்களெனக் கருதப்படும் உலோகங்கள் பல, உணர்ச்சியுடையன என்பதும், அவைகளுக்கு இளைப்பாறுதல், இறத்தல் முதலிய அனுபவங்களுமுண்டு என்பனவாம். மேற்படி பரிசீலனையில் உலோகமொன்றிற்குவிஷமிட,அது தன்சக்தியிழந்து மின்சாரத்தின் சம்பந்தத்தின்மேல் அது மின்சாரத்தின் சக்தியைத்தெரிவிக்கவில்லை. ஆனால் அவ்விஷத்திற்கு மாற்றுக்கொடுத்தவுடனே தன் சக்தி மீண்டு மடைந்து, மின்சார பரிசீலனைக்குத் தகுந்த பதிலளித்தது.

இவ்விதம் உலோகங்களுக்கு உணர்ச்சியுண்டென்பதை நன்கு அறிந்த பிறகு, அதை ஸ்ரீமாந் போஸ் வெளிப்படுத்தினர். இதனால் இவருக்குக் கீர்த்தி மிகவுமுண்டாயிற்று. ஆயினும் போஸவர்களுடைய அவா இதனுடன் முடிவு பெறவில்லை. ஜடபதார்த்தம் இவ்விதம் உணர்ச்சியுண்டென்பதைத் தெரிவிக்குமாயின், வளரும் சக்தியுடைய தாவரங்களுக்கும் இவ்வித உணர்ச்சி இருக்க வேண்டுமன்றோ? அவ்வாறு இருக்கின்றதோ? என்னும் எண்ணமவர்க்குண்டாயது. அதையறிய விரும்பிப் பல முயற்சிகள் செய்ய, தாவரங்களுக்கு உணர்ச்சி உண்டென்பது விளங்கிற்று.

மனிதர்க்கு உணர்ச்சியறிவிப்பது நரம்பு மண்டலமன்றோ? அதைப்போலவே செடிகளும் தங்களுடைய உணர்ச்சியைத்தெரிவிப்பனவாயின் நரம்பு மண்டலம் அவைகளுக்கு இருக்க வேண்டுமெனத் தீர்மானித்தார். இது,மேதாவிகளான பெப்பர்,(Pfeffer) ஹாபர்லாண்ட் (Habarlandt) என்னும் ஜர்மன் நிபுணர்களுடை முடிவுக்கு நேர்விரோதமாயிருந்த போதிலும் உண்மையேயென்பது போஸவர்கள் செய்யும் பரிசீலனைகளால் விளங்குகிறது.

'செடிகளின் உணர்ச்சி நமக்கு எவ்விதம் புலப்படும்?' என்பது முதல் கேள்வியாகும். போஸவர்களின் கொள்கைப்படி, ஒரு செடியைக் கிள்ள, அது துடிக்கும்; அடிமேலடியடிப்பின் தாங்கமுடியாது தத்தளிக்கும்; லாகிரி வஸ்துக்களைக் கொடுப்பின் கள்ளுண்டவன்போல் கூத்தாடும்; விஷங்கொடுப்பின் இறக்கும். ஆயினும், செடிகளின் உணர்ச்சி, மிகவும் நுட்பமான அசைவினாலேயே அறிவிக்கப்படுமாதலால் அச்சலனங்கள் மிகவும் பெரிதாக விவரித்துகாட்டப்படவேண்டும். இதையே போஸ் நமக்குக் காட்டுகிறார். இந்தியர்களால் இந்தியாவிலேயே போஸவர்களின் மேற்பார்வையின் கீழ் அவருடைய சாஸ்திர ஆராய்ச்சி சாலையில் செய்யப்பட்ட அக்கருவிகள் 1/100 வினாடி நேரத்தில் செய்யப்படும் சலனங்களை விளக்குகின்றன. பரீக்ஷிக்கப்படும் இலையாவது, செடியாவது இக்கருவியுடன் சேர்க்கப்படுகின்றது. இக்கருவியின் மற்றொரு புறத்தில் கூர்மையான ஓர் ஊசி, புகையால் கருமையாக்கப்பட்ட கண்ணாடியில், செடியின் சலனத்தை கோடுகளால் விளக்குகின்றது. இது மின்சாரத்தின் சக்தியினால் ஒருதடங்கலுமின்றி நடைபெற, கண்ணாடியின்மீது காணப்படும் கோடுகள், விவரிக்கும் விளக்கால் (Magic lantern) பலருக்கும் பெரிய திரையில் நன்றாகத் தோன்றுகிறது.

இக்கருவியுடன் மற்றும் தாமே உண்டாக்கிய சில யந்திரங்களுடன் மிஸ்டர் போஸ் தம் பரீக்ஷைகளை நடத்துகிறார். செடியொன்றுடன் இக்கருவியை பிணைத்துவிட்டு, அச்செடியைக்கிள்ள, அது தான் துடிப்பதை, அசைவதால் நன்கு விளக்கிற்று. தாமஸகுணமுள்ளவைகளெனப்படும் முள்ளங்கி முதலியவைகள் முதல், எல்லாச் செடிகளும் தம் உணர்ச்சியை இவ்வாறே விளக்குகின்றன. ஒரு பளுவான வஸ்துவை நாம் தரையிலிருந்து வைப்பதும் எடுப்பதுமாக வைத்துக் கொள்வோம். கொஞ்சநேரம் சென்றதும் நமக்கு ஓய்ந்து போகிறது. ஆனால் சற்றுக்களைப்பாறினால் மறுபடியும்

அப்படியே செய்யலாம். இதைப்போலவே பலதடவைகளில் தன் உணர்ச்சியை யறிவித்த ஒரு வேலமரம் களைப்படைந்து உணர்ச்சியைத் தெரிக்கவில்லை. ஆனால் கொஞ்ச நேரம் கழித்தபிறகு சக்திபெற்று தான் உணர்ச்சியுடைய தென்பதை நன்கு காட்டிற்று.

நம்மை ஒருவர் அடித்தால், அந்தஅடி நம்மீது விழுந்ததற்கும் நரம்பு மண்டலம்மூலமாய் அதை நாம் அறிந்ததற்கும், அளவிடக்கூடிய சிறிது நேரஞ் செல்லுகின்றதென தேகதத்வ நிபுணர் கூறுவர். இவ்விதமான கால அளவைக்கு 'ஆந்தர்ய காலம்' எனப் பெயர். ஆந்தர்யகாலம் செடிகளுக்கு முண்டு. அது சில வேளைகளில் 1/10 வினாடியும், வேறு சில நேரங்களில் 1/600 வினாடியுமாக மாறுபடுகின்றது. வெப்பமானபோது சுறுசுறுப்பும், மிக்ககொடிய குளிரில் விறைத்தலுமடைந்திருக்கிறது. லாகிரிவஸ்து, அபினி முதலியவைகளின் ஆவியை யுட்கொள்ளச் செய்வதினால் செடிகளை மயக்க வஸ்துக்களை பானஞ் செய்விக்கிறார். அப்பொழுது அவைகளின் நடத்தை குடிவெறிகொண்டவனைப்போலவே யிருக்கின்றது; மயக்கத்தினால் தத்தித்தள்ளாடி விழுந்த செடிகள் நிர்மலமான வாயு அவைகளின்மீது விச, மயக்கந்தெளிந்து, தம் ஸ்வய நிலைமையை அடைகின்றன.

செடிகளுக்கு நரம்பு மண்டலமுண்டென்பதை விளக்க, வெளிக்காற்று முதலியவைகளின் சேர்க்கையில்லாமல் ஒரு கண்ணாடிப் பெட்டிக்குள் வளர்த்தார். செடி மிகவும் செழிப்பாய் வளர்ந்து வந்தது. கடைசியில் வெளியே கொண்டுவந்து தம் உணர்ச்சியறியுங் கருவியுடன் இணைத்துப் பரிசோதித்துப் பார்த்தபோது, முதலில், உணர்ச்சியிருப்பதாக அச்செடி தெரிக்கவேயில்லை. விட்டை விட்டு வெளியேசெல்லாமல் சும்மாவிருந்த மனிதன், வெளிச்சென்று தேகாப்யாஸம் செய்தல் எவ்வளவு கஷ்டமோ, அவ்வளவு கஷ்டம் ஷெ செடிக்கு இருப்பதாக வெளிவந்தது. ஆனால், நிற்காது அடிமேலடி விழ, கடைசியில் மெள்ள மெள்ளத் தான் உணர்வதாக யந்திரமூலமாய்க்காண்பித்தது. நரம்பு மண்டலமில்லையாயின், எப்பொழுதும் ஒரே நிலைமையிலிருக்க வேண்டுமன்றோ? வெப்பமான காலத்தில் சீக்கிரமும், சீதளத்தில் மெள்ளவும் தன் உணர்ச்சியை அறிவித்த அச்செடி, பொடாஸியம் ஸையாநைட் என்னும் கடூரவிஷம் அதன்மேல் வைக்கவும் ஐந்து நிமிஷத்தில் தன் சக்தியை இழந்தது.

'தொட்டாற் சிணுங்கி' என்னும் செடியைப் பலமுறை பரிசோதித்த இவர் பல புதியவிஷயங்களை யறிந்தார். இச்செடி போன்றவை காலை 6 மணிமுதல் 9மணிவரையில் அயர்ந்து தூங்கின பிறகு நடுப்பகலில் நன்கு விழித்துக்கொண்டு, வரவர மயக்கங்கொள்கிறதென்று மறிந்தார். மற்றும் தந்திச் செடி என்னும் தாவரமொன்றின் இலைகள் மேலும் கீழும் ஒரே நிதானமாக அசைகின்றனவென்று பலர் அறிந்திருந்த போதிலும் அதைப்பற்றி முழுவதும் ஒருவருமுணரவில்லை. போஸவர்கள் அதைப் பரீக்ஷித்துப் பார்த்தபிறகு, மிருகங்களுக்கு ஹ்ருதயம் அடித்துக்கொள்வது போலவே, இச்செடியின் இலைகள் அசைகின்றனவென்று தம் கருவியின் உதவியால் அறிந்தார்.

இவ்விதம் போஸவர்கள் கண்டுபிடித்த விஷயங்கள் வைத்தியம் முதலிய சாஸ்திரங்களின் அப்யாஸத்திற்கு மிகவு முபயோக மானவை என அனைவராலும் கருதப்படுகிறது. இவ்விஷயங்களில் இவர் கொண்ட ஊக்கமும், விடாமுயற்சியும் மிகவும் மெச்சத்தக்கன. சாஸ்திர விற்பன்னரான போஸவர்களது பெருந்தன்மையும், அடக்கமும், தேசாபிமானமும் காண்பதரிது. நம்முன்னோருடைய நிலைமையை யறிந்த இவர், தம் தாய்நாட்டிற்கே ஆயுளை அர்ப்பணஞ் செய்யும்படி தம்மைச் சார்ந்தவர்களைத் தூண்டுகிறார்.

இவ்விதம், மானிடரைப்போலவே, மிருகங்களும், செடி கொடிகளும், உலோகங்களும் முக்ய விஷயங்களிற் கூட ஒத்திருப்பது, எல்லாம்வல்ல இறைவன் பலமதத்தினர் விரும்பும் வெவ்வேறு ரூபமும் பெயருங்கொண்டு உலாவினும், அம்மதங்களெவற்றிற்கும் ஆதாரமாய்த் தானொருவனே இருத்தலைக் காட்டும் என்று நம் சாஸ்த்ர நிபுணர் வெளிப்படுத்துகிறார். 1902௵ மே மாதத்

(இதன் தொடர்ச்சி 211-ம் பக்கம்.)

தில் ராயல் இன்ஸ்டிட்யூஷன் என்னுமிடத்தில் உபந்யஸித்தபோது ஸ்ரீமான் போஸவர்கள் கூறியது நாம் மறக்கக் கூடியதன்று. (இவைகளெல்லாவற்றையும்) நான் கண்ட போதுதான், என் முன்னோர்கள், கங்கைக் கரையில் முப்பது நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் இப்பிரபஞ்சத்தில் பலவாறு மாறித் தோன்றும் வஸ்துக்களெல்லாம் ஒன்றே என்றறிந்தவர்களே, அழியாத ஸத்யத்தை அறிவார்கள்; வேறெவரும், அறிய மாட்டார்கள்' என்று கூறிய அருள் மொழியின் பொருளைக் கொஞ்சம் முதன் முதல் அறிந்தேன்" என்றார்.

இவ்வித புண்ய புருஷர் வெகுகாலம் வாழ்ந்து நம் நாட்டின் புகழைப்பரவச்செய்ய அருள் புரியும்படி அருட்பெருங்கடவுளை வணங்குவோமாக!

இந்தியாவில் நில ஏற்பாட்டு முறை *

LAND SETTLEMENT IN INDIA

இந்தியாவில் வழங்கிவரும் நில ஏற்பாட்டு முறை, உலகத்தில் வேறெந்த நாட்டிலுங் காணப்படாத ஒரு நவீன முறையே என்று சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. இதர தேசங்களில் அநுஸரிக்கப்பட்டுவரும் முறைகள் எவற்றோடும் நமது முறையை ஒப்பிட்டுக் கூறமுடியாது.

இந்திய நில ஏற்பாட்டு முறை இரண்டு பிரிவுபடும். அவையாவன:—

1. ஜமீன்தாரி
   (1) சாசுவத ஏற்பாடு.
   (2) அங்காமி ஏற்பாடு.
2. ரயத்துவாரி.

முதல் முதலில், ஜமீன்தாரி இத்தகையது என்பதை ஆராய்வோம். ஜமீன்தாரி ஏற்பாடு, இரண்டு பிரிவுபட்டிருக்கிறதெனக் கூறினோம். அவற்றுள் சாசுவத ஏற்பாடு முதலாவதாகும். கவர்ன்மெண்டாருக்குத் தீர்வை செலுத்துவதொன்றைத் தவிர, நிலத்தின்மீது ஸர்வ ஸ்வதந்த்ர பாத்யதைகளும் நிலத்துக்குரியோனுக்குண்டு. வங்காளத்திலும், சென்னை, காசி இம்மாகாணங்களின் சில ப்ராந்த்யங்களிலும் கவர்ன்மெண்டுக்குச் செலுத்தவேண்டிய தீர்வையின் தொகை இவ்வளவென்று என்றைக்கும் சாசுவதமாய் வரையறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சாசுவத ஏற்பாடென்றால், நிலத்திலிருந்து இவ்வளவு வரும்படி வந்தால் இவ்வளவு தீர்வை கட்டவேண்டுமென்ற,— அதாவது, வரும்படி அதிகரிக்குங்கால் தீர்வை அதிகரித்தும், வரும்படி குறையுங்கால் தீர்வை குறைந்தும்—ஏற்பாட்டல்ல. 1793-ம் ஆண்டில் இந்தியாவில் கவர்னர் ஜனரலாயிருந்த லார்ட் காரன்வாலிஸ் என்பவர் எக்காலத்துக்கும் இந்த இந்த க்ராமத்திலிருந்து இவ்வளவு இவ்வளவு தீர்வைதான் வசூலிக்கப்படவேண்டுமென்று சாசுவதமாய் ஏற்பாடு செய்துவிட்டார். அதாவது, அக்காலத்தில் அவர் ப்ரதி க்ராமங்களுக்கும் ஏற்படுத்திய தொகையை இப்போது கவர்ன்மெண்டார் அதிகரிக்கவாவது குறைக்கவாவது கூடாமலிருக்கிறார்கள்.

இரண்டாவது, அங்காமியாய் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கும் ஜமீன்தாரி நிலங்களைப் பற்றிக் கவனிப்போம் இவ்வகுப்பில் வரும் க்ராமங்களில் நிலத்தீர்வைக்கு நிலச்சுவான்தாரன் மாத்ரம் தனியாகவாவது, அல்லது அவனும் அவனுடன் வ்யவஸாயத் தொழிலில் ஒத்துழைக்கும் கூட்டாளிகளும் சேர்ந்து கூட்டாகவாவது உத்தரவாதியாகிறார்கள்: இந்தத் தீர்வையின் தொகை இவ்வளவுதான் என்றாவது, அல்லது நில வரும்படி இவ்வளவானால் தீர்வை இவ்வளவென்ற ஏற்பாடாவது ஒன்றும் சாசுவதமாகக் கிடையாது. இடம், காலம் இவைகளுக்கேற்ப 20, 25 அல்லது 30 வருஷங்களுக்கு ஒருதரம் இந்தத் தீர்வையின் தொகை வித்யாஸப்பட்டுவரும். அக்காலத்து நிலங்களைப் புதிதாக மதிப்பிட்டு அம்மதிப்புக்குத் தக்கவாறு தீர்வையை மாற்றுவார்கள். (தீர்வை ஏறினாலும் ஏறும்; குறைந்தாலும் குறையும். ப்ரக்ருதத்தில் ஏறிக்கொண்டுதான் வருகிறது.)

*[லண்டன் ராயல் எகனாமிக் ஸொஸைஸயடி, அமெரிகன் எகனாமிக் அஸோஸியேஷன், இந்த ஸபைகளின் மெம்பராகிய ப்ரபுல்ல சந்த்ர பாஸு, எம்.ஏ., பி.எல். என்பவர் 1914-ம் ஆண்டு அக்டோபர்மீ மாடர்ன் ரிவ்யூ ஸஞ்சிகையில் எழுதிய வ்யாஸத்தின் மொழிபெயர்ப்பு]

இரண்டாவது, ரயத்துவாரி ஏற்பாடு. இந்தியாவின் பல பாகங்களில் இம்முறை தான் வழங்கி வருகிறது. இம்முறையில், சட்டப்படி நிலத்தின்மீது உரிய பாத்யதை இருவருக்கு உண்டு கவர்ன்மெண்டாருக்கும் கவர்ன்மெண்டாரிட குடித்தனக்காரர்களாகிய குடிகளுக்கும் நிலத்தில் உரிமை பாத்யதை உண்டு. அதாவது, இதர தேசங்களிலும் அல்லது இதர முறைகளின்படிக்கும் நிலச்சுவான்தாரனுக்கே மாத்ரம் உண்டான உரிமை பாத்யதையை இம்முறையின்படி கவர்ன்மெண்டாரும் அவர்களிட குடித்தனக்காரர்களாகிய நிலச்சுவான்தார்களும் பங்கிட்டுக்கொள்கிருர்கள். இம்முறையிலும், 20, 25 அல்லது 30 வருஷங்களுக்கொருதரம் நிலத்தைப் புதிய மதிப்பிட்டுத் தீர்வையை மாற்றுதல் உண்டு. நிலத்தைச் சாகுபடிசெய்யும் ரயத்து தன்சொந்த சிரமத்தாலோ, சொந்தச் செலவினுலோ, நிலத்தை உரப்படுத்தியதால் விளைந்த அதிக விளைவுக்காகக் கழித்ததுபோக மிகுந்த வரும்படியில் 100-க்கு 50-க்கு மேற்படாமல், தீர்வை வசூல் செய்யலாம். இம்முறையனுசரிக்கப்படும் ப்ராந்த்யங்களில், நிலம் சிறிய சிறிய வயல்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு ரயத்துகளுக்கு விடப்பட்டிருக்கிறது. ஏறக்குறைய எல்லா விடங்களிலும் இவ்வளவு நிலந்தான் ஒரு ரயத்து வைத்துக்கொள்ளலாமென்ற ஒரு வரையறை ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

1911-12-ம் வருஷத்தில் மேற்கூறிய முறைகள் ஒவ்வொன்றின் கீழும் இருந்த நிலத்தின் விஸ்தீர்ணம்.

1 ஜமீன்தாரி
- (1) சாசுவத ஏற்பாடு 12,18,65,000 ஏக்ரா
- (2) அங்காமி ஏற்பாடு 20,06,35,000 ஏக்ரா

2 ரயத்துவாரி 28,56,33,000 ஏக்ரா

இப்படி நிலத்தின் உரிமையை நோக்கமாகக்கொண்டு வரையப்பட்ட பட்டி. இப்படிக்கின்றி, சாசுவத ஏற்பாடா, அங்காமி ஏற்பாடா என்னும் நோக்கத்துடன் ஒரு பட்டி வரையக்கூடும்.

(1) 1 (1)-ல் குறிக்கப்பட்டது சாசுவதம்.

(2) 1 (2)-லும், 2-லும் குறிக்கப்பட்டது அங்காமி.

அதாவது மொத்தம் 60,81,33000 ஏக்ராவில் அங்காமி ஏற்பாட்டிலுட்பட்டது 48,62,68000 ஏக்ரா. 100-க்கு 80, அங்காமி ஏற்பாடும், 20, சாசுவத ஏற்பாடும் ஆகிறது.

மேற்கூறிய விவரங்களிலிருந்து வங்காளத்திலும், இதர இரண்டொன்று மாகாணங்களின் சில பாகங்களிலுந் தவிர இந்தியாவின் மற்றெல்லாப் பாகங்களிலும் கவர்ன்மெண்டார்தான் உண்மையில் நிலத்துக் குரியவர்கள் என்று ஏற்படுகிறது. தனித்தனியாய் ஒவ்வொரு முறையையும் எடுத்தாராயும்போது, நாம் இவைகளைப் பற்றி ஸவிஸ்தாரமாகப் பேசலாம்.

இவ்வாறு நாட்டிலுள்ள நிலத்துக் குரியவர் கவர்ன்மெண்டாராயிருப்பதால் உண்டாகும் நன்மைகள் எண்ணிறந்தன என்று த்ரவ்ய சாஸ்த்ர நிபுணர்களான ஜான் ஸ்டுஅர்ட்மில் என்னும் இங்கிலீஷ் க்ரந்த கர்த்தாவும் ஹென்றிஜார்ஜ் என்னும் அமெரிக்க க்ரந்த கர்த்தாவும் பலமுறை வற்புறுத்திக் கூறியிருக்கின்றார்கள். அவர்கள் அவ்வாறு வற்புறுத்திக் கூறுவதற்கு முக்ய ஆதாரம் 'தான்தேடாச் செல்வம்' (Unearned Increment) என்பதுதான். 'தான் தேடாச் செல்வம்' என்றாலென்ன? நிலத்தைச் சாகுபடி செய்பவனுடைய ஸ்வய ப்ரயாஸை காரணமாகவாவது, ஸ்வய த்ரவ்ய வ்ரய காரணமாகவாவது உண்டாகாமல், ஜன ஸமூகாதி அபிவ்ருத்திகளாலும், பண மிகுதியாலும் ராஜாங்க செல்வாக்காலும் உண்டாகும் நிலத்தின் விலையேற்றமே. இவ்வாறு உண்டாகும் விலை யேற்றம் நிலச்சுவான்தாரர்களுடைய ப்ரயத்னத்தாலானது இல்லையாதலால் அந்த விலையேற்றத்தால் உண்டாகும் லாபத்தை அவர்கள் அனுபவிப்பது தகாது: இத்தகைய விலையேற்றத்துக்குக் காரணம் ஜனங்களுடைய ப்ரதிநிதியாய் நிற்கும் கவர்ன்மெண்டாராதலால் அவர்கள்தான் அந்த லாபத்தை யடைவதற்குச் சரியான வார்சுதாரர். அந்த லாபத்தைத் தாங்கள் அடையவேண்டிய

நிமித்யமாகத்தான், தாங்கள் நிலத்துக் குரியவர் என்றும், ஆகையால் 20, 25 அல்லது 30 வருஷங்களுக்குள் உண்டாயிருக்கும் விலையேற்றத்தை மதிப்பிட்டு அந்த ஏற்றத்துக் கேற்ப, தீர்வையை அதிகப் படுத்துகிறார்கள். கவர்ன்மெண்டாரே நிலத்துக் குரியவராக இருப்பது நலம் என்பதற்கு முக்ய ஆதாரம் இது ஒன்று; இன்னுென்றும் உண்டு. அதாவது, ஸாமான்ய ரயத்துக்கள், தங்கள் ஸ்வல்ப நிலத்தையும் ஸ்வல்ப த்ரவ்யத்தையும் வைத்துக் கொண்டு வ்யவஸாய அபிவிருத்திக்காகக் கண்டுபிடிக்கப்படும் நூதன யந்த்ரங்களையும், முறைகளையும் உண்மையில் பலனைத் தரத்தக்கவைகளா என்பதைப் பரீக்ஷித்துப் பார்க்கச் சக்தியற்றவர்களாயிருக்கிறார்கள். ஆதலால் நாட்டிலுள்ள நிலத்துக்கெல்லாம் கவர்ன்மெண்டாரே உரியவர்களாயிருந்தால் அவர்கள் அதிகச் செலவு பிடிக்கும் நூதன அபிவ்ருத்தி முறைகளைக்கூடப் பரீக்ஷித்து அவைகளை யனுஸரிப்பது ஸாத்யமா, அவைகளால் லாபம் உண்டாகக்கூடுமா என்பதை ஸாமான்ய ரயத்துகளுக்குக் காண்பிக்கலாம்.

மில் என்பவரும் ஜார்ஜ் என்பவரும் பலமாய்க் கக்ஷிகட்டிக் கூறும் மேற்கூறிய முறையின் நன்மைகள் புஸ்தகங்களில் படிக்குங்கால் மனதைக் கவர்வனவாகவிருப்பினும், அம்முறையை நடவடிக்கையின் கீழ்க்கொண்டுவருவதற்காகப் பல நாடுகளில் எவ்வளவோ பகீரத ப்ரயத்னங்கள் செய்யப்பட்டும் அது இன்னும் எட்டுச்சுரைக் காயாகவே இருந்து வருகிறதென்பதை நாம் உறுதியாய்க் கூறுவோம். மிக்க மும்முரமான ஸர்வஜனஸமத்வ வாதிகள் (Socialists) கூடத் தங்கள் வரையும் நில ஏற்பாட்டில் இந்த முறையை ஸமீபத்தில் நடவடிக்கைக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்ற உத்தேச மிருப்பதாகத் தெரிவிக்கவில்லை. இந்தியாவைக் காட்டிலும் ஸகல துறைகளிலும் அபிவிருத்தியடைந்திருக்கும் நாடுகளில்கூட இந்த முறை நடவடிக்கையில் காணேம். இதற்குக் காரணம் சொல்லாமலே விளங்குமென நம்புகிறேம். இவ்வாறு நமது நாட்டைவிட ஞானவிதத்திலும் அபிவ்ருத்தியடைந்திருக்கும் நாட்டினர்களுக்கே இம்முறையை அனுஸரிப்பதற்குப் பல தடங்கல்களும் அஸௌகர்யங்களும் இருக்கும்போது நமது நாட்டிற்குமட்டும் இந்த இடைஞ்சல்கள் இல்லையா? அல்லது, அந்த இடைஞ்சல்கள் நமது நாட்டில் அவ்வளவு முக்யமானவையல்லவா?

ஐரோப்பாவில் இந்த முறையை ஏட்டில் மிகவும் பலங்கட்டி வற்புறுத்திய செல்வ சாஸ்த்ர நிபுணருக்கே இதனை நடவடிக்கையின்கீழ்க் கொண்டுவர வேண்டுமென்ற எண்ணம் கிஞ்சித்தேனும் இராத காலத்திலேயே, இந்தியாவில் இம்முறை ஸ்தாபிதஞ் செய்யப்பட்டது. ப்ரக்ருதத்தில் இதர நாடுகள் இரண்டொன்றில் இம்முறை பரீக்ஷார்த்தமாகச் சிற்சில பாகங்களில் அநுஸரிக்கப்பட்டுவருகிறது. அந்நாடுகளில், பரீக்ஷார்த்தமாய்ச் சில இடங்களில் மட்டுமே நடைபெற்று வருகிறது. நமது நாட்டிலோ, இம்முறை என்றைக்கும் மாறுதலடையாதபடி சாசுவத நிலைமையாய் ஒரு ராஜீய அங்கமாய் நிலைபெற்றுவிட்டது.

நாட்டிலுள்ள நிலங்களுக்குக் கவர்ன்மெண்டார் உரியவர்களாயிருப்பதால், அவர்கள் தங்களுடைய பொறுப்பை, அதாவது உத்தரவாதத்தை மறந்தவர்களாயும், சில ஸமயங்களில் அஜாக்ரதையுடையவர்களாயும் இருப்பதற்கு இடமாகிறது. தாங்கள் செய்யும் செலவுக்கும், தங்களுடைய வரும்படிக்கும் எவ்வித ஸம்பந்தமுமில்லாமல் என்றைக்கும் ஒரே நிச்சயமாய், தங்குதடைகள் யாதொன்றுமில்லாமல் வ்ருத்தியாகிவரும் நிலத்தீர்வை வரும்படியையுடைய கவர்ன்மெண்டார் அநேகமாய்ப் பணத்தை மிதமிஞ்சி செலவுசெய்யப் பின் வாங்குவதில்லை. குடும்ப வ்யவகாரங்களில் போலன்றி ஸர்க்கார் விஷயத்தில் வரும்படி, செலவைப் பொறுத்ததாயிருப்பதால் வருஷா வருஷம் மதிக்கப்படும் செலவுக்கேற்ப வரும்படி மாற்றப்படுகிறது. வருஷாந்தர செலவு திட்டம் கவுன்ஸில் முன் அங்கீகாரத்துக்கு வரும்போது, அப்பட்டியில் குறிக்கப்பட்ட விவரங்கள் நியாயமான செலவா அல்லவா என்பதைப்பற்றிக் கேள்வி உண்டாவதில்லை; மதிக்கப்பட்ட செலவுக்கு வேண்

டிய பணம் எவ்வெவ்விதத்தில் வசூல் செய்யப்படலாம் என்பதே கவனிக்கப்படுகிறது. இந்தியாவிற்போல், ஸர்க்கார் தீர்வையை விதிப்பதைப்பற்றி செல்வாக்குள்ள பொது ஜன அபிப்ராயமில்லாத நாடுகளில் செலவு வரவர அதிகப்பட்டுக்கொண்டே வருவதால் தீர்வையும் அதிகப்பட்டுக்கொண்டே வருகிறது. இந்தியாவில் வசூலாகும் மொத்தத் தீர்வைத் தொகையில், நிலத்தீர்வைதான் ஜாஸ்தியாயிருக்கிறது. அதாவது, 1911-12-ம் வருஷத்திய கணக்கை எடுத்துக்கொண்டால் மொத்தத் தீர்வை 100 ரூபாயானல் அதில் நிலத்தீர்வை 38½ ரூபாயாகிறது. லெஜிஸ்லெடிவ் கவுன்ஸில் மெம்பர்கள், வருஷா வருஷம் மொத்த வரவு செலவு கணக்குத் திட்டத்தைப்பற்றிக் கவனிக்கிறார்களேயொழிய, நிலத்தீர்வையைப்பற்றி அவர்களுக்கு யாதொரு சம்பந்தமுமில்லை. அவ்விஷயம் நிர்வாக இலாகாவைப் பொறுத்தது. அவ்விஷயத்தில் அவர்கள இட்டதுதான் சட்டம்.

ஜனங்களுடையப்ரதிநிதியாயிருக்கும் கவர்ன்மெண்டாருக்குத்தான் நிலங்களுக்கு உண்டாகும் 'தான் தேடாச்செல்வம்' போகக்கூடும். அவர்களுக்குத்தான் அது போக வேண்டும் என்பது இந்தியாவுக்கு எவ்வளவு மட்டும் பொருந்தும் என்பதை யோசிப்போம். இந்தியாவில் நிலத்துக்குரியவர்களுக்கு அநேகமாய் யாதொரு அதிகாரமுமில்லாமல், ஏறக்குறைய கவர்ன்மெண்ட் முழுதும் அந்நியர் கைவசமிருந்து அவர்களால் நடத்தப்படும்போது, "ஜன ப்ரதிநிதியாயிருக்கும் கவர்ன்மெண்டாருக்குத்தான் 'தான் தேடாச் செல்வம்' போக வேண்டும்" என்னும் வாதம் எவ்வாறு பொருந்தும்? நிலத்துக்குரியவர்களும் அதன் வ்ருத்தியபிவ்ருத்திகளைப்பற்றி அதிக கவலையெடுத்துக்கொள்பவர்களும் சேர்ந்து அதிகாரம் செலுத்துவதால் உண்டாகும் பொறுப்பு நமது கவர்ன்மெண்டில் எவ்வாறு உண்டாகக்கூடும்?

நிலத்தீர்வை அதிகரிப்பதால் வருஷத்துக்கு வருஷம் கவர்ன்மெண்டில் மிகுதிப் பணம் (Surplus) தொகையில் வ்ருத்தியாய்க் கொண்டுவருகிறது; ஆதலால் கவர்ன்மெண்டார், இதரத் தீர்வைகள் இரண்டொன்றின் தொகையைக் குறைத்தல்கூடும் என்றும் சிலர் சொல்வார்கள். ஆனல், அது இந்தியாவில் ஸாத்யமெனத் தோற்றவில்லை. இதர தீர்வைகள் குறைக்கப்படுவதால், அவ்வாறு குறைவுபட்ட தீர்வையினல் உண்டாகும் லாபத்தை, அதிகரித்த நிலத்தீர்வையைக் கட்டிய குடித்தனக்காரர்கள் அனுபவிப்பதில்லை. ஸகல ஜனங்களும் உபயோகிக்கும் வஸ்துவின்மீது தீர்வையைக் குறைத்து அதனல் ஸர்வ ஜனங்களுக்கும் நன்மை செய்யக்கூடும் என்பது இந்தியாவில் முடியாது. ஏனெனில் இந்தியாவில் அப்படி ஸர்வ ஜனங்களும் உபயோகிக்கும் தீர்வை வஸ்து ஒன்றும் கிடையாது. ஆயினும், இவ்வாறு தீர்வையைக் குறைக்காமல் ஸகல ஜனங்களுக்கும் நன்மை செய்யும் மார்க்கங்கள் பல இருக்கின்றன. உதாரணமாக, இந்தியாவின் சுகாதார முறைகளைச் சீர்திருத்திப் புதிய முறைகளை ஏற்படுத்துதல், எழுத்துப் படிப்பு என்பதின் வாசனையையே கண்டறியாத பாமரர்களுக்கு ஸ்வல்ப கல்விபோதித்தல், இன்னும் இவைகளைப்போன்ற பொது ஜன நன்மையான கார்யங்கள் பல நமது நாட்டில் நடைபெற வேண்டியிருக்கின்றன. ஆனல், இவ்வித பொதுஜன நன்மைகள் நடைபெற அடிக்கடி தூண்டுகோல் வேண்டும். இந்நன்மைகள் மந்த்ரத்தில் விழும் மாங்காய்களல்ல. கவர்ன்மெண்டார் செவிகொடுத்துக் கேட்டு, அதன்படி அவர்களை நடக்கும்படி செய்யக்கூடிய ஜனத்தலைவர்கள் யாவரும் கிடையாது. அத்தகைய செல்வாக்குள்ள ஜனத் தலைவர்கள் உதிப்பதும் அரிது. இம்முறை, நன்மை தீமைகள் பக்ஷபாதமின்றி வாதிக்கப்படும் முறையாயிருக்க இடமில்லை. ஆதலால் 'பழைய கந்தன் பழைய கந்தனே' என்கிறபடி வரவு செலவு திட்ட மசோதா, கவர்ன்மெண்டார் விருப்பப்படியே ப்ரதி வருஷமும் ஆமோதிக்கப்பட்டுவருகிறது. ராணுவச் செலவு அதிவிரைவாக அதிகரித்துக்கொண்டே வந்துகொண்டிருந்தது; சென்ற சில வருஷங்களாக இச்செலவு அவ்வளவு விரைவாக அதிகரிக்காததற்குக் காரணம் என்னவெனில் அச்செலவில் இன்னும் அபிவ்ருத்திக்கு

இடமிராததே. கல்வி இலாகாவில் ப்ரதி வருஷமும் அதிகப்பணம் செலவாகிறதென்பது உண்மையே. ஆனல் வருஷாந்தர செலவு பட்டியின் விவரங்களை நோக்கும்போது, இன்ஸ்பெக்ஷன் (பள்ளிக்கூடங்கள் செய்யும்வேலையை மேல் பார்த்தல்) இலாகாவும் அதன் பரிவாரங்களுமே அதிக செலவுக்குக் காரணமெனத் தோற்றுகிறதே யொழிய, உபாத்யாயர்களுக்காக செலவு அதிகரித்ததென்று எண்ணுவதற்கு இடமில்லாமலிருக்கிறது. (ஸர்வகலாசாலைகளை யொட்டிய உயர்தரப்படிப்பைப்பற்றி நாம் பேசவில்லை.)பாமரர்கள்பலர், ஸ்வல்ப கல்வி கற்பதைவிட, உயர்தர மாணுக்கர்கள் சிலர் மேல்தரப் படிப்பைப் படிப்பது முக்யமானதெனக் கவர்ன்மெண்டார் கருதுகிருர்கள் போலும். இந்தியாவைப்போன்று கல்வி யபிவ்ருத்தி விஷயத்தில் குழந்தைப் பருவத்திலிருக்கும் நாடுகளில், ஜனங்கள் கல்வியிலும், மதியூகத்திலும் முன்னுக்கு வரவேண்டுமென்று உழைக்குமிக்காலத்தில், உயர்தரக் கல்வியைவிட பாமரருடைய ஸ்வல்ப கல்வியே அதிக முக்யமான தென்பதைக் கவர்ன்மெண்டார் கவனிக்கவேண்டும். அல்லது, ஒருவேளை வேறு ஏதாவது இந்த அதிக செலவுக்குக் காரணமாயிருத்தல் கூடுமோ?

நிலத் தீர்வையைப்பற்றிய கவர்ன்மெண்டாருடைய கருத்தும், நோக்கமும், த்ருப்திகரமான நிலமையிலிராத நிர்வாக இலாகாவின் மூலமாய் முழுவதும் நடவடிக்கையின் கிழ் வருவதில்லை என்பது இந்தியாவில் ஒரு பெருங்குறை. டெக்கான் ப்ராந்த்யங்களில் நில ஏற்பாட்டு விஷயங்களை யறிய சிரமமெடுத்துக்கொண்ட கோபாலக்ருஷ்ண கோகலே என்பவரும் இன்னும் சிலரும், அவ்விடங்களில் சென்ற சில வருஷங்களாக மாகூல் அநேக க்ராமங்களில் குறைந்து வருவதாகவும், அவ்வாறு குறைந்துவந்த போதிலும் புதிய ஸெட்டில்மெண்ட் ப்ரகாரம் அந்நிலங்கள் அதிக மதிப்பிடப்பட்டு அதன் ப்ரகாரம் தீர்வையும் அதிகரித்திருக்கிறதென்ற முடிவுக்கு வந்தனர். உண்மையில் தற்காலத்தில் இந்தியஜனத்தலைவர்களுக்கும் கவர்ன்மெண்டாருக்கும் உள்ள அபிப்ராய வித்யாஸம் கவர்ன்மெண்டாருடைய கருத்தைப்பற்றியாவது நோக்கத்தைப் பற்றியாவதன்று; கவர்ன்மெண்டாருடைய தற்காலத்திய நடவடிக்கையைப் பற்றித்தான். அநேகமாய் அவர்களுடைய நோக்கங்களும், கருத்துகளும், ஏட்டுச்சுரைக்காயாகவே யிருந்து, குடித்தனக்காரர்களுக்கு நன்மையுண்டாகும் படிப் போதுமானவளவு, அவைகள் ப்ரக்ருதத்தில் நடவடிக்கையின்கிழ வராத குறைதான்.

அழுக்காறு

ENVY

மனிதர்களுக்குள்ள குணங்களில் மிகவும் துன்பத்தை விளைவிக்கக்கூடியது அழுக்காறு. அழுக்காறு என்பதின் பொருள் பொருமை. பொருமை என்ற குணம் ஒருவனை வந்தடைந்தால், பிறகு அவன் சன்மார்க்கத்திற் பிரவேசித்து நன்மைகள் செய்யமாட்டான். தழலாற் புதர் எரிவது போல, பொருமையினுல் மனம் எரியும். பொருமையுள்ளவனிடத்தில், அமைதியும் இன்பமும் காண்பதரிது. அழுக்காறுள்ளவன் பிறருக்குக் கெடுதலைத் தேடுவதிலேயே மிகவும் கருத்துள்ளவனுயிருப்பான். ஆனல், இறுதியில் தனக்கே துன்பத்தைத் தேடிக் கொள்வான். உதாரணமாக, சோழன் கம்பரைத் தன் நாட்டைவிட்டுத் துரத்தின பொழுது, கம்பர் சேரனிடம் போய் அடப்பைத் தொழிலில் அமர்ந்தார். ஒரு நாள் சேரன் சபையில் சில வித்வான்கள் இராமாயணப் பிரசங்கம் செய்தபொழுது கம்பர் அதைச் சந்தோஷத்துடன் கேட்கவில்லை என்பதை அறிந்த சேரன், அவரிடம் விஷயத்தைக் கேட்க, கம்பர் அச்செய்யுளின் பொருள் சரியாயில்லை என்று தான் விஸ்தாரமாகச் சொல்லக் கேட்ட அரசன் ஆச்சரியங் கொண்டு, கம்பரை முன்னிலும் பன்மடங்கு அன்பாய் நடத்திவந்தார். இதைக் கண்ட சில வித்வான்கள் பொருராய், கம்பரை மோசம் செய்ய வெண்ணி, சேரன் முன், கம்பரை ஒரு அம்பட்டன் என்று விளக்கினர்கள். அதாவது, சேரனுக்கு

(இதன் தொடர்ச்சி 216-வது பக்கம் பார்க்க)

க்ஷவரம் செய்யும் அம்பட்டனுடன் முன்னேற்பாடு செய்திருந்தார்கள். அம்பட்டன் கம்பரைத் தன் தமையன் என்று சொன்னவுடன், கம்பர் ஒன்றுந் தோன்றாதவராய் நாமகளைத் தன் மனதில் தியானித்து, அவ்வம்மையின் ஒரு காற்சிலம்பைத் தனக்கு அருளிச் செய்யும்படி வேண்ட, கலைமகளும் அப்படியே கொடுத்தருளினார். கம்பர் அம்பட்டனுடன் சபைக்கு வந்து சேரனுக்குச் சிலம்பைக் காட்டி அதை எடுத்தருளும்படி வேண்டினார். பிறகு கம்பர் அம்பட்டனைப் பார்த்து மற்றொரு சிலம்பைக் கொண்டு வரும்படி ஆக்ஞாபிக்க, அம்பட்டன் இன்ன செய்வதென்று தோன்றாமல் திகைத்து நின்றான். சேரன், இச்சிலம்பு எப்படி கிடைத்தது என்று கேட்க, கம்பர் தன் பாட்டனார் சம்பாதித்ததென்றும், பிறகு தான் ஒன்றும் அம்பட்டன் ஒன்றுமாக எடுத்துக்கொண்டதாகவும் சொன்னார். சேரன் அம்பட்டனை மற்றொன்றைக் கொண்டுவரும்படி அதட்டவும், கேட்காததனால் கம்பர் அவனை அடிக்கக் கட்டளையிட்டார். உடனே அம்பட்டன் வலி தாங்க முடியாமல், இக்காரியம் வித்வான்களால் செய்த சூழ்ச்சியென்றும், கம்பர் தன் தமையனல்லவென்றும் சொன்னவுடன் விடுவிக்கப்பட்டான். இதைக் கேட்ட சேரன், வித்வான்கள்மேற் கோபங்கொண்டு, அவர்களைக் கழுவேற்றக் கட்டளையிட்டார். உடனே வித்வான்கள் மனங்கலங்கித் தங்களுக்குள் "அழுக்காறெனவொருபாவித்திருச்செற்றுத் தீயுழி உய்த்துவிடும்" என்றெண்ணிக்கொண்டு தங்கள் மனைவியரைக் கம்பரிடம் போய் வேண்டிக்கொள்ளும்படி கெஞ்ச, அவர்கள் அப்படியே செய்ய, கம்பர் மனமிரங்கி அவர்களைப்போக விடுமாறு சேரனை வேண்டினார். ஆகையினால் வித்வான்கள் தங்களுக்கே வினையைத் தேடிக்கொண்டார்கள். இது வித்வத்காய்ச்சலால் நேர்ந்தது. இன்னும் பொறாமை செல்வத்தினாலும் ஆற்றலினாலும் ஒருவனை வந்தடையும்.

பொறாமை என்ற பயிரை வளர வொட்டாமல் அது சிறு முளையாயிருக்கும்போதே அறிவு என்ற கருவியினால் அரிந்துவிடுவது நலம். அப்படிச் செய்யாவிட்டால் 'குடியைக் கெடுக்கவந்த கோடரிக்காம்பு' என்பதைப் போல தனக்கும் தன் குடும்பத்திற்கும் இன்னலை விளைவித்துக்கொள்வான். ஒருவடைய ஆற்றலைக்கண்டு அழுக்காறடையாமல் தானும் அப்படிப்பட்ட ஆற்றலையடைவதற்கு முயற்சி செய்வதே மெச்சத்தக்க குணம். பொறாமையின் உதவியினால் சுகமடைந்தவர் யாவருமில்லை.

ஒரு ஊரில் சித்திரச்சாலையொன்றிருந்தது. அவ்விடத்திலுள்ள அநேகம் மாணாக்கர்களில் மிகப்புத்திசாலியான சுந்தரன் என்னும் ஒரு பையனிருந்தான். சுந்தரன் தன் ஆற்றலினால் ஒவ்வொரு வருடமும் முதற்பரிசு பெற்றுவந்தான். இதைக்கண்ட துச்சாதனன் என்னும் வேறொரு பையன் சுந்தரன்மேற் பொறாமையுடையவனாய்ச் சுந்தரத்தைக் கெடுக்கச் சமயம் பார்த்திருந்தான். ஆனால் இவர்கள்கூடப் படித்துவந்த சுகுணன் என்னும் மற்றொரு பையன் சுந்தரன்மேற் பொறாமை கொள்ளாது,

> சித்திரமும் கைப்பழக்கம் செந்தமிழும் நாப்பழக்கம்
> வைத்ததொரு கல்வி மனப்பழக்கம் —நித்தம்
> நடையும் நடைப்பழக்கம் நட்பும் தயையும்
> கொடையும் பிறவிக் குணம்.

என்பதற்கேற்ப தானும் அப்படிப்பட்ட திறமையை அடைவதற்கு முயற்சித்துவந்தான். ஒரு நாள் அந்த வருஷத்துப்பரிசு இன்ன தினத்தன்று அளிக்கப்படுமென்று சித்திரசாலை அதிகாரிகளால் அறிக்கையிடப்பட்டது. இதை அறிந்த சுந்தரம் மிக நேர்த்தியான படம் ஒன்று எழுதவாரம்பித்து, அதற்குக் கடைசிநிறம் கொடுக்கும் வரைக்கும் முடித்துவிட்டு, அடுத்தநாள் மீதியை முடிப்போமென்றெண்ணி வெளிச்சென்றான். இதைப் பார்த்திருந்த துச்சாதனன், சுந்தரத்தை அவமானம் செய்யக்கருதி, அந்த வர்ணத்தில் முதலில் நல்ல பிரகாசத்தைக் கொடுத்துப் பிறகு மெதுவாய் மங்கலைக் கொடுக்கும் தன்மையுடைய ஒரு எண்ணெயைக் கலந்துவிட்டான். சுந்தரன் திரும்பிவந்து அச்சூழ்ச்சியை அறியாது படத்திற்கு வர்ணம் கொடுத்து முடித்தான். பரிசளிக்கும் தினமும் நெருங்கிற்று. அங்கு வந்திருந்த யாவரும் சுந்தரனுடைய படத்தைப்பார்க்க ஆவலுடையவராய் வந்து படத்தைப் பார்த்தார்கள்.

அப்பொழுது அப்படத்தின் நிலைமையை என்ன சொல்வது! வந்திருந்த யாவரும் ஆச்சரியங்கொண்டார்கள். சுந்தரன் ஒன்றும் தோன்றாதவனாய்க் கற்சிலைபோல் நின்றான். சுகுணன் படம் சற்று நன்றாயிருப்பதைப் பார்த்து, அப்பரிசை அவனுக்கு அளித்தார்கள். உடனே சுகுணன் அதிகாரிகளைப் பார்த்து அப்பரிசு தனக்குரியதல்லவென்றும், சுந்தரன் படத்தை யாரோ மோசம் செய்ததாகவும் சொல்லித் தனக்கென்று வந்ததை சுந்தரனுக்குக் கொடுத்தான். உடனே அதிகாரிகள் சுகுணனது பெருந்தன்மைக்கு மெச்சி அவனுக்கு மற்றொரு பரிசளித்தார்கள். துச்சாதனன் ஒன்றும் அடைந்தானில்லை. அழுக்காறுள்ளவனிடம் சீதேவி ஒருநாளும் குடிகொள்ள மாட்டாள்.

மேற்படி கதைபோல, பாண்டவர்கள் மேற் பொறாமைகொண்ட துரியோதனாதிகள் யாது சுகமும் அடைந்ததாக விளங்கவில்லை. பொறாமை யுள்ளவன் முகத்தில் மூதேவி நர்த்தனம் செய்து கொண்டிருப்பாள். அவனிடம் சந்தோஷ மென்பதே காண்பதரிதாய் விடும். மிகவும் அன்பார்ந்த சினேகிதர்களும் கூட, பொறாமையினால் பகைவர்களாகிறார்கள். உதாரணமாக, ஷேக்ஸ்பியர் நாடகங்களுக்குள் ‘வெரோனாவிலுள்ள இரண்டு சீமான்கள்’ என்ற நாடகத்தில் வாலண்டைனும், ப்ரோத்யூஸூம் அன்பார்ந்த சினேகிதர்களா யிருந்தார்கள். அவர்கள் உடல் இரண்டும் உயிர் ஒன்றுமாக விருந்தது. அற்பக் காதல் விஷயமாய் ப்ரோத்யூஸ் வாலண்டைன்மேற் பொறாமை கொண்டு அவனைத் துன்பத்திற்குள்ளாக்கின விஷயம் அநேகருக்குத் தெரிந்திருக்கலாம். அக்காதலால் சினேகிதன்கூட பகைவனாய்விட்டான். ஆதலால் நாம் எவ்விதத்தாலும் பிறர்மேற் பொறாமை கொள்ளக்கூடாது. அனேகர், பணத்தை இச்சித்தும், அதைப் பெரிதாகக் கருதி தனிகர்களைப் பார்த்தால்அழுக்காறடைவது வழக்கம். அப்படிச் செய்யாது நம்மைவிட எளியவர்களைப் பார்த்து நமக்கிருக்கும் செல்வம் போதுமானதென்று மனம் மகிழவேண்டும். அப்படியே கற்றவர்களையும் பார்த்து அவர்களைப்போலக் கற்க முயற்சிக்க வேண்டும்.

மாணவர் பக்கங்கள்

STUDENTS' PAGES

மாணவரின் மனோலக்ஷ்யங்கள்

(180-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

நமது சுதேசபாஷைகளை விருத்திசெய்து நவீன வழிக்குக் கொண்டு வரவேண்டியது அவசிய மென்பதை முதலில் முக்கியமாக உங்கள் மனத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அவைகளை நாம் க்ஷீணித்துப் போகவிடுகிறதை இகழ்ந்துரைக்க வார்த்தைகளைப்போதுமானபடி கண்டுபிடிக்கஎன்றால் முடியவில்லை. மேலாம்பரமும் ஜீவதாதுவுமுள்ள கிரந்தங்கள், அன்னிய பாஷையில் ஏற்படா. ஆங்கிலேய கவித்துவத்திலும் வசன நடையிலுமுள்ள உத்தம இசைகளும் எழில்களும் நமக்குப் புறம்பாகவே இருக்கவேண்டும். ஜனசமூகக் கூட்டுறவிற்கு ஆங்கிலேய பாஷையே ஏகலிபியாய் வரலாம். ஆனால் ஆறுதலுக்கும் தேறுதலுக்கும் ஈச்வர கடாக்ஷத்திற்கும் சப்ஸ்கிருத கிரந்தங்களையும் சுதேச பாஷாவிலக்கியங்களையும் நாடாமல் முடியாது. ஒரு பாஷையை யழித்துவிடக் கூடுமாயின், அதுபோல் ஒரு ஜாதியாரையும் நசுக்கிவிடலாம்அன்றோ? அவ்வளவுக்கு ஒரு ஜாதியின் பாஷையானது அதன் மனோபாவ சுபாவங்களுடனும், திவ்யமான மனஎழுச்சிகளுடனும் இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. தற்காலம், நமது பண்டிதர்கள் நம் சுதேச பாஷைகளை அபிவிருத்தி பண்ணி, இக்காலப் புது வழியிற் படுத்த இடங்கொடுக்கமாட்டார்கள். இலக்கியங்கள் செழித்தோங்கிய காலம் முன்புதான் இருந்திருக்கிறதென அவர்களுக்குத் தோற்றுகிறது. நமக்கோ அது எதிர்காலத்தை நோக்கியே யிருக்கிறது. வசித்துவரும் ஜனத்தின் பாஷையானது வளர்ந்து மாறுதலடையு மென்பது அவர்களுக்குத் தெரியாதுபோலும். உங்களில்ஒவ்வொருவருக்கும்அவரவர் மனத்திற்கிசைந்த புஸ்தகத்தைஐரோப்பிய இலக்கியங்களிலிருந்து தேர்ந்தெடுத்து அவரவர் சுயபாஷையில் மொழிபெயர்த்து லோகோபகாரமாக வெளியிட வேண்டுமென்பது நான் குறிப்பிடும் விஷ

யம். பணம் செலவு செய்து படிக்கும் ஜனங்கம் இன்னும் இந்தியாவில் ஏற்படவில்லையாதலால் நீங்களே பொருளிட்டு இவ்விதம் நடத்தவேண்டும். நமது ஜனங்களை வாங்கும்படியாகச் செய்வோம். இவ்வாறு புஸ்தகம் தேவையாயிருக்கிறதென்பதை யுண்டாக்குவோம். ஒரு புஸ்கத்தையாவது வெளியிடுதற்கு வேண்டிய பணம் ஒவ்வொருவருக்கும் நிச்சமாய்க் கிடைக்கலாம். தமிழில் தற்காலம் வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் கற்பனை நாடகம், நவினம் (நாவல்) இவைகளில் பெருந்தொகையானது எனக்கு அச்சத்தை விளைவிக்கிறது. அவைகள் தேர்ச்சி, பயிற்சி, கலா சௌந்தர்யம் இவைகளற்றிருக்கின்றன. வித்யா விஷயத்தை வரப்பிரசாதமாகப் பெற்றவரும், சிறந்த திவ்வியமான வித்யா கைங்கர்யப்படிகளில் நம்மை நடத்தக்கூடிய மகாகலைஞானி நம்முள் இப்பொழுதும் இருக்கக்கூடும் ஆனால், சுதேசபாஷையில் தேர்ச்சியோடு கூடாத பல நாவல்கள் எழுதுவதைவிட அநேக மொழிபெயர்ப்புகளையுண்டாக்கல் அதி முக்கியமானதென்று நினைக்கிறேன். இத்தாலிய இலக்கியங்களினின்றும் சிறந்த கிரந்த வகுப்பினின்றும் இங்கிலீஷ் பாஷையில் மொழி பெயர்க்கப்பட்ட நூல்கள் எலிஜபெத் ராணியார் காலத்திய கிரந்தவர்க்கங்களை யுண்டுபண்ணுதற்கு எவ்வளவு சாதகமாயிருந்ததென்பது உங்களுக்குத் தெரிந்ததே. தமிழ்ச் சங்கமொன்று ஸ்தாபிக்க வேண்டும். அது மிழ்நாட்டு இலக்கியங்களிலும், ஆங்கில இலக்கியங்களிலும் பயிற்சியுடைய வித்துவான்கள் அதிகாரத்தில் இருக்கவேண்டும். செய்யுள் நடையிலும் வசன நடையிலும் நூதன முறைகளையேற்படுத்த முயலவேண்டும். இதுதான் என் கருத்து. மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கமானது மேற்கூறிய வழிகளில் நடத்தப் படவில்லை, ஆதலால் அதிலிருந்து மிகுந்தபயன் வராததென்பதைப்பற்றி அதிகமாகச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. ஒரு விஷயத்தைக் குறித்து வற்புறுத்த அவாவுடையவனாயிருக்கிறேன். அதைச் சொன்னாலே வித்தியாசமாகத் தோன்றும். நமது நண்பர்களுக்குக் கடிதம் எழுதுகையிலும் அவர்களோடு சம்பாஷிப்பதிலும் நாம் நம் சுயபாஷையை ஏன் உபயோகிக்கக் கூடாது? சாதாரணமாய் வழக்கத்திலுள்ள மனோதர்மம் மிகக்குறைவாய் நடமாடும் கடிதத்திலும் சம்பாஷணையிலும் நமது எண்ணங்களை இயல்பாயுள்ள மொழியில் சொல்வதனால் இயல்புடைமை, (பிராகிருதம்), உண்மையுடைமை என்ற உத்தமகுணங்கள் உண்டாகிறதென்பதையுணர உங்களுக்குச் சிரமமாயிருக்கும். ஐயோ! இப்படிச் செய்வதை விட்டு விவாஹ முகூர்த்தப் பத்திரிகைகளையுங்கூட ஆங்கிலத்தில் அச்சிடுகிறோம்! அதற்குப் பல சமாதானமுஞ் சொல்லுகிறோம். ஆனால் மேற்சொல்லிய சங்கதிகளைச் செய்து முடிப்பதெக்காலம்? புதியதும், ஆண்மையுடையதும், ஒன்றைப் போல் பாவனையாய் நடிக்கப்படாததுமான ஜீவியத்தை எப்பொழுது நடத்துவோம்? முன்னர் நம் பாரத நாடானது த்னியரசு செய்து,உலகிற்குப் புகழும், விதிகளை எத்துறைகளில் ஏற்படுத்தினதோ அவைகளான இலக்கியம், கலைகள் இவைகளில் அத்தாய் பூமிக்கு கௌரவ பதவியொன்றைச் சம்பாதிக்கவேண்டாமா? இதற்காக விரதம் பூணுவோமாக.

இரண்டாவது, நமது இந்துதேச சரித்திரத்தைத் திரும்பவும் புதிதாயமைக்க வேண்டுமென்பதை வற்புறுத்துகிறேன். இப்புண்ணிய பூமியின் இருதய தாதுவை அன்னிய தேசத்து நூலாசிரியரெவரும் கேட்கமுடியாது என்பதை மனதில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அவர்கள் நமது பாரதமாதாவின் அலங்காரங்களை வர்ணிக்கலாம், முன்காலத்தில் அது எவ்வளவு மகிமையடைந்திருந்ததென்றும், பின்பு பல நூற்றாண்டுகளாக விதிவசத்தால் தலையிறக்கமும் செழிப்புக் குறைவுமடைந்து வாழுமாறு நேர்ந்ததையும்பற்றி யெடுத்துக்காட்டலாம். ஆனால் நம் இந்தியாவின் ஜீவனானது எதைஆவல் கொண்டு நாடினதென்பதையும், எதைத் தேடி யடைந்ததென்பதையும் தெரிவிக்க முடியாது. இப்புராதன பூமியின் பக்த சிரோமணிகள, சுத்தவீரர்கள் இவர்கள் நிறைந்த உங்களாலேயேதான் இக்காரியம் முடியவேண்டும். ஆனால் இந்திய சரிதத்தில் எப்பாகத்தை நாம் எழுதியிருக்கிறோம்? நமது சரித்திரத்தில் பராக்கிரமம் பொருந்

திய காலங்களை யறியவேண்டுமானால் வின்ஸெண்ட் ஸ்மித், ஸிவெல். டாட் என்பவர்கள் எழுதிய புஸ்தகங்களைத் தேடுகிறோம். சரித்திர சம்பந்தமான அறிவாவது சிரத்தையாவது நமக்குக்கிடையாது என்ற குறையை எப்பொழுது தீர்த்துக்கொள்வோம்? தனது முன்கால சரித்திரத்தை நன்றாயறியாத தேசமானது பிற்காலமேன்மையைத்தனக்கு ஏற்படுத்திக்கொள்ள முடியாது. அன்பர்காள்! பாண்டியர்கள் செய்த மகத்தான காரியங்கள் உங்களுக்குத் தெரியுமா? இப்பொழுது எனக்குச் சாவகாசமாத்திரம் இருக்குமாயின் மேனாட்டு சரித்திரத்தாலறியப்படாத விரச்செயல்களின் விசேஷங்களால் உங்களைப் பரவசப்படுத்துவேன். இந்த வழியில் ஏதாவது காரியத்தைச்செய்து முடிப்பீர்களா? நீங்களும் அப்படிச்செய்து இந்தியாவில் மற்றவர்களும் உங்களைப் பின்பற்றி வருவார்களானால் இதைவிட மேலானதும் பரிசுத்தமுமான கைங்கர்யம் எனக்குத் தோன்றவில்லை. இதனால் இப்பொழுது நாம் அறியாத அபூர்வஜாதிய நற்குணங்களும், தன் மரியாதையும், சிறப்புமேற்படும்.

இதனுடன் நாம் நமது நற்கலைகளையும் விருத்திக்குக் கொண்டுவரவேண்டும். அவைகள் ஆதரிப்பாறற்றுக் குன்றிவரும் நிலைமையிலிருக்கின்றன. சிற்பவேலையில் உத்தமமான மாதிரிகளை உலகிற்கு வெளியிட்டதும், மதசம்பந்தமாய் மேலான மனோபாவனைகளைச் சிலையில் அமைத்துழைத்ததும், சித்திரவேலைக்குப் பேர்போனதும், மற்றெந்த நாட்டிலுமில்லாதவாறு சங்கீதத்தில் மகோந்நத நிலையுற்றதும், வேறெவ்விடத்திலுங்கிடையாதவண்ணம் ஜீவியத்தை இன்புறச்செய்வதோடுகூட ஆத்மாவைப் பரமகாருண்யரான பரமாத்மாவிடம் சேர்ப்பிக்குங் காவ்யங்களை வெளிப்படுத்தினதுமான தேசமொன்று தற்காலம் பரிதாபகரமான சோம்புதலோடு கூடியிருக்கிறது. அது தன் உத்தம மனோபாவங்களை நற்கலைகளில் பிரத்தியக்ஷப்படுத்தச் சக்தியற்றிருக்கிறது. நமது வீட்டிலுள்ள அலங்காரங்கள் இந்திய சுபாவத்திற்கு மாறானதாயும், பரதேசியமாயும் இருக்கின்றன. நமது மாதரின் புராதனக் கொள்கைப் பற்றில்லையாயின் கலைகளெல்லாம் முன்னமே அழிந்துபோயிருக்கும். டாக்டர் குமாரசுவாமி அவர்கள் பின்வருமாறு நேர்த்தியாகச் சொல்லுகிறார். "ஒரு ஜனக்கூட்டத்தின் சத்துவத்தை நன்றாய்ப் பரிசோதிக்கவேண்டுமாயின், அவர்களுடைய அந்தர்முக பாவனையை உருவம், இலக்கியம், சங்கீதம் என்ற துறைகளிலன்றி வேறெவற்றிலுங் கூடாது. ஓர் ஜாதிய நற்கலையானது அந்த ஜாதியையேவெளிக்காட்டுகிறது. அதில் எதையும் ஒளிக்க முடியாது. ஆகையினால் இக்கலையானது இழிவாயும், விசாலியாமலும், கட்டுப்பாடில்லாமலும், யதார்த்தத்தில் ஒழுக்க விரோதமாயும், அதாவது, தகாததும் இசையாததுமாயிருந்தால் அந்த ஜனங்க ரீதியில் பெருங் கெடுதி யொன்றிருக்கிறதென்பதை நிச்சயமாய்த் தெரிவிக்கிறது. இந்தியர்கள், இங்கிலாந்தை ஸ்துதி செய்வதாகத் தங்கள் நாகரீகத்தை யழித்துக் கொள்ளுகிறார்கள் என்பதுதான் அக்கெடுதி. கலைகளையும், சங்கீதத்தையும், நாடகத்தையும், ஜீவியத்தையும் இழிவாக்குவதால் வெளியுள்ளதான இராஜாங்க முறை அல்லது சிக்கனமுறை இவைகளாலான சக்தியைவிட அதிகமாய் ஜாதிய வாழ்க்கைக்கு மகத்தான கெடுதிநேரிடுகிறது. நமது கீழ்மைக்குக்காரணம் நாம் இந்தியாவை நேசிக்கிறதில்லை, இங்கிலாந்திலுள்ள உபநகரத்தோற்றத்தையே விரும்புகிறோம், அதையே இங்கும் ஏற்படுத்த நினைக்கிறோம். இராஜாங்க விஷயமாய்ச் சுயாதீனமாய் அந்தர்முகமாய் ஐரோப்பாவினால் கீழ்ப்படுத்தப் பட்டுள்ள இந்தியாவானது முயற்சித்தடையப் பாத்திரமானதன்று என்கிற சங்கதியை ஒருதர மேனும் கவனித்துப்பார்ப்போமாக." சௌந்தர்யமும், சன்மார்க்கமும், பெருமையும் ஒன்றுக்கொன்று நுட்பமாயும் இரகசியமாயுமுள்ள சம்பந்தம் வாய்ந்ததாயிருக்கின்றன என்பது உங்களுக்குத் தெரியாத விஷயமல்ல. "ஜன சமூகத்திற்கு, சௌந்தர்ய ரஸ ஞானத்துடன்கூடிய இந்தியாவிற்குப் பதில் நவ்ன வித்தியா முறையினாலும், நவீன வியாபார ரீதியின் நோக்கங்களினாலும் இழிவடையப்பெற்றுள்ள இந்தியாவானது ஈடாகாது" என்று ஒருவர் செவ்வையாய் எழுதியிருக்கிறார். கார்யாதிகள் இவ்விதமிருக்

கின்றன? இதற்கென்ன பரிகாரஞ்செய்ய லாம்? இந்திய கலைகளை அபிமானித்து விருத்திபண்ண இன்றுமுதல் விரதம் பூணுங்கள். நம்நாட்டின் அற்புதமான அழகையறியப் பிரயத்தனப் படுங்கள். இச்சிறப்பான நம்முடைய ஜில்லாவையே எடுத்துகொள்வோம். அதன் மனோரம்மியத்தையும், வனப்பையும் கண்டுணர நம்மில் எவரேனும் முயன்றதுண்டோ? ஒரு நாள் நான் குற்றாலத்து மலைகளின்மேல் நின்றுகொண்டு கீழேயுள்ள விருக்ஷங்களும், பூபாகங்களும், நீர் நிலைகளும், நீரோட்டங்களும் சேர்ந்துள்ள பேரழகைக் கண்டேன். இவைகளெல்லாம் பிராதக் காலத்தில் பொன்னிறமான சூரிய காந்தியில் மூழ்கியிருக்கக் கண்டேன். அப்பொழுது சொப்பனம்போல் சிங்காரமான இக்காட்சியானது நமது இந்திய சகோதரர்களைக் களிப்புறச்செய்யுமாறு திரையில் சித்திரமாயெழுதமுடியவில்லையே என்று நினைக்கவும் என் கண்களில் நீர் ததும்பிற்று. இச்சிறந்த தொழிலை ஏற்றுக்கொண்டு நம்மவரில் சிலர் செய்து முடிக்கக்கூடாதா? இந்திய சுபாவத்திற்குப் பொருந்தாத அலங்கரிப்புக்களை உங்கள் கிருகங்களிலிருந்து எடுத்தெரியுங்கள். இந்திய கலா சாஸ்திரங்களில் சரியான சிரத்தை யெடுத்துக்கொண்டு நமது கைத்தொழில் முயற்சியில் பகுத்தறியும் ரஸஞானம் வையுங்கள். அற்புதமான மரச்சித்திரவேலையும், தந்தவேலையும், உலோக வேலையும், சித்திரம் முதலானவைகளும் இன்னும் நம்மிடமிருக்கின்றன. நமது பள்ளிக்கூடங்களில் கலா சம்பந்தமான கல்வியும் போதிக்கப்பட வேண்டுமென்று வற்புறுத்துங்கள். நாம் முன்பு சாதித்த உத்தமமான சௌந்தர்ய ரஸஞான விஷயங்களும் உண்மைப்பொருளான விஷயங்களும் நமது குழந்தைகளுக்கு உணர்த்தப்படாமல் நடத்திவருவதைவிட தன் நாசத்தைத் தேடிக்கொள்வது வேறேதேனுமுண்டென்று உங்களால் சிந்திக்கலாகுமா? ஜீவியத்தில் கலை ஞானத்தையும் சேர்க்கவேண்டும். நிரந்தரமாய் இன்பம் பயக்கக்கூடியதும் துக்கத்தில் ஆறுதல் தருவதும், இந்தியாவின் மேன்மைக்காக நமக்கு உயர்நோக்கங்களையும், காரிய சித்தியையும் பயக்கக்கூடியதுமா யிருக்குமாறு அதைச் செய்யவேண்டும்.

முற்கூறியவைகளோடு கைத்தொழில் சம்பந்தமாயும் (நவீன) சாஸ்திரப்படியாயுமுள்ள வித்தியாமுறையும், நமது கைத்தொழில்களை விருத்திசெய்துபுதியவைகளை யேற்படுத்தலும் மிகவும் முக்கியமானதென்பதை மறவாதிருப்போமாக. வருஷந்தோறும் நாம் கைத்தொழில் சம்பந்த சபைகள் கூடிவருகிறோம். எவருடைய பிரயத்தனத்தையும் நான் இகழவில்லை. ஆனால் இச்சபைகளை அனுகூலமாய் நடைபெறச் செய்தவர்களில் மிகவும் சொற்பமானவர்களே ஏதாவது ஒரு தொழில் முயற்சியை ஸ்தாபித்து நடத்திக் காரிய ஜெயம் பெறுவதில் உழைத்திருக்கிறார்களென்று சொல்லலாம். இந்த ஜில்லாவில் இந்த வழிகளில்தான் உழைக்கவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டு என்னால் சொல்ல முடியாது. என்றாலும், நீங்கள் செய்து முடிக்கக்கூடிய சில விஷயங்களை எடுத்துரைக்கிறேன். இந்த ஜில்லாவிலுள்ள நெசவுகாரர்களும் வியவசாயிகளும் இரண்டு முக்கியத் தொழில்களை நடத்திவருகிறார்கள். விரவ, நல்லூரிலும் மற்றுமுள்ள விடங்களிலும் சிறிய நெசவுச்சாலைகளை யுண்டுபண்ணி வழிகளைச் செய்துகாட்டிப் போதிக்கவேண்டுமென்பதை யெடுத்துக்காட்டுகிறேன். பேராசையுடன் கூடிய பெரிய யோசனைகளை வைத்துக்கொள்ளவேண்டாம். அதிக நலமானது நலமானதிற்கு இடையூறாயிருக்கிறதென்பது பழமொழி. ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் கிராமத்தார் ஒரு சங்கங்கூடிச் சில நிலங்களைப் பிரத்தியேகப்படுத்தி மேற்பார்த்து வரவேண்டும். அங்கே புதியதும் திருத்தமானதுமான கிருஷி முறைகளை நடத்திப்பார்த்துச் சாஸ்திரப்படி செய்து பரீக்ஷை பார்க்கவேண்டும். இதில் முதலில் ஒரு உபாயமான வேலையை ஆரம்பித்து அதைச் செவ்வையாய் நிறைவேற்றுவோம். நாம் விசுவாசத்தோடும் ஆத்மபரித்தியாகத்தோடும் நடத்திவரவேண்டும். இகலோக சம்பத்து சுகம் ஜன சமூகத்திற்கும், ஜாதிய மாக்ஷிமைக்கும் ஆதாரமென்பதை யுணரவும். இவைகளையறிவோமானால், பெரிய காரியசித்தி

களைப் பெறலாம். உலகிலுள்ள ஜாதிகளுள் நாடும் அதன் (கௌரவ) ஸ்தானத்தை யடைய மென்மேலும் தகுதி யுறுவதைப் பார்க்கலாம்.

ஜனாங்கத்திற்காகச் செய்ய வேண்டிய காரியத்தில் பின்னொரு வகையுண்டு. அதைப் பற்றிச் சிறிது சொல்லுகிறேன். ஜீவியத்தில் நிறைவேறவேண்டிய பொதுக்கடமைகளைப் பற்றி இன்றைக்குப் பிரசங்கம்பண்ணி உங்களைச் சலிக்கச் செய்ய வேண்டுமென்பது எனது கருத்தல்ல. சீக்கிரத்தில் செய்து சாதிக்கக்கூடிய சில எண்ணங்களை உங்களுக்கு எடுத்துக் கூறவேண்டுமென்பது எனது நோக்கம். இப்படி யுண்மைப்படுத்தினால் பின்னால் பெரும் பாக்கியங்கள் நேருமென்பது திண்ணம். இங்கிலாந்திலுள்ள கலாசாலை யபிவிருத்தி யேற்பாட்டை யொத்துள்ள வித்தியாசாலையை ஸ்தாபிப்பதனாலான உபயோகத்தை உங்கள் மனத்தில் பதியச் செய்ய விரும்புகிறேன். நம்மவருள் வித்தியாபாரகரா யிருப்பவர்கள் நமது அதிர்ஷ்டத்தால் அதிகமாயடையப்பெற்ற வித்தியா நலங்களைப் படிக்காத நம் சகோதரர்களுக்கும் ஈந்து நம்மால் கூடியவரை உழைப்பதாக வித்தியாபட்டம் பெறுங் காலத்தில் வாக்குத்தத்தம் பண்ணினோமல்லவா? அந்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்ற முயன்றவர் எத்தனை சொற்பமான பேர்? ஐரோப்பியர் மகத்தான பலன்களை யடைந்துள்ள சாஸ்திரங்களின் முக்கியாம்சங்களைப்பற்றி எளிய தமிழ் நடையில் நமது நண்பர்களுக்கு எடுத்தறிவிப்போம். இன்னும், நாம் சில இராப்பள்ளிக்கூடங்களை யேற்படுத்தி நமது கிருஷிகர்களுக்கும் கம்மாளர்களுக்கும் எளிதிலுணரக்கூடிய உபந்நியாசங்களையும் விநோதமான (மாஜிக் லான்டெர்ன்) காட்சிகளையும் நடத்திக் காட்டவேண்டும். இதனால் அவர்களுடைய உற்சாகமற்ற தொழிலும் சுகமற்ற தரித்திரமும் அவர்கள் வாழ்க்கையை விட்டகலும். இந்த ஏற்பாடுகள் யுக்திசாலிகளான நமது நண்பர்களுக்குச் சிறிது மனோ கற்பிதமாகத் தோன்றலாம். ஆனால் உலகில் மனோதிடங்கொண்ட சிலரின் பெருக்கமே அபிவிருத்திக்கு ஆதாரமாயிருக்கிறது. நமக்கு வேண்டியது உண்மையான ஊக்கமும் கருத்துடன் கூடிய காரியமேயன்றிப் பிரமாதமான பேச்சுக்களல்ல. தாழ்ந்த ஜாதியாரைக் கைதூக்கி விடுதற்கான பிரசங்கங்களில் மனோவசியமான பேச்சும், எட்டுப் பழமொழிகளும் வேண்டிய வளவு கேட்டிருக்கிறோம். இலகுவில் ஜனாபிமானமடைய விரும்புகிறவனாவது, பதவிகளையும் பட்டங்களையும் பெற நோக்கங்களுடையவனாவது பேச்சை வைத்துக்கொள்ளட்டும். நாம் செய்கையில் காட்டவேண்டிய ஏற்பாட்டைப் பண்ணிக் கொள்வோம். தாய் பூமியிடத்துள்ள நமது அன்பானது நமது உயிரில் ஆழ்ந்த நிலைவரமான சக்தியாயிருக்கிறதென்று காண்பிப்போமாக.

நற்பழக்கங்கள் விஷயமாயும் பரஸ்பரம் நடந்துகொள்ள வேண்டிய விஷயமாயும் நாம் அப்பியஸிக்க வேண்டிய சில சங்கதிகளைப்பற்றிக் கொஞ்சம் நான் சொல்லட்டும். முன் காலத்திலுள்ள உடை மாதிரியும், அழைக்கும் விதமும் வணக்க முறையும் படிப்படியாய் மறைந்துபோதலை விசனமின்றி என்னால் கருதமுடியாது.

"இணங்கிய குணமும் பெருந்தகைமிதயமும்
பயந்தனவொழுக்கமது வீண்படுமோ"

என்று மகா கவியொருவர் கூறியிருக்கிறார். அவைகள் வாழ்க்கையில் அலங்காரத்திற்காக மாத்திரம் வாய்ந்த பொருளன்று; ஆத்மாவே அவ்விதம் வெளிக்காட்டுகின்றது, நம் சகோதரர்களிடத்தும் பரமாத்மா விடத்தும் நாம் வைக்கும் மனோபாவ மார்க்கத்தைத் தெரிவிக்கிறது. நமது உடையில் முக்யமாய் ஸ்திரீகளின் ஆடையில் அழகாய்த் தொங்கிக் கொண்டிருக்கும் மடிப்புகளைப் பார்த்து அனேக ஐரோப்பியர்கள் புகழ்ந்திருக்கின்றனர். சென்ற தலைமுறையிலுங்கூடத் தங்கியிருந்ததும் ஜனக்கூட்டுறவை மேன்மைப்படுத்தினதுமான மனோரம்மிய சம்பாஷணை விநய உபசாரங்களை வியந்துசொல்ல என்னாலாகாது. கொஞ்சம் நிதானமான பேச்சும், பிறருடைய எண்ணம் அபிப்பிராயங்களுக்கு இடங் கொடுத்தலும் வசீகரிக்கத்தக்க அடக்கமுமாகிய குணாம்சங்கள் நம் வாழ்க்கையினின்றும் விரைவாக எடு

பட்டுப் போகின்றன. ஆங்கில ஜனாங்கத்தில் மனிதருடைய பேச்சையும் எண்ணத்தையும் சீர்திருத்துவதில் மாதரும் கூட விருத்தலானது எப்பொழுதும் அனுகூலமாயிருக்கிறது. இந்துக்களின் நவீன நாகரீக வாழ்வில் திகைப்பூட்டக் கூடிய வித விதமான உடையாடம்பரமும், பேச்சில் முரட்டுத்தனமும் கூச்சலுமான வார்த்தையும், பிறர்கருத்துக்களுக்குக் கொஞ்சமேனும் இடங்கொடாது அவமதித்தலும், நல்ல யுக்தியில்லாமையும், வசீகரமான அடக்கமின்மையுமே காணப்படுகின்றன. பண்டிதர்கள் பாவனைபண்ணும் பெரிய நடையில் நாமும் பேசி நடிக்கவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. பெருங் கூச்சலிட்டுப் பேசுதலானது சுத்தமாயும் இயல்பாயும், கட்டுப்பாடின்றிச் சுயேச்சையாயுமுள்ள சம்பாஷணை போன்றிருக்கிறதில்லை யென்பதை மனத்திற்கொள்ள வேண்டும். ஜனாங்கக்கூட்டுறவின் அலங்கார மேன்மைகள் தங்களளவில் அழகாக மாத்திரமின்றி அந்தர்முகமான சீலசௌந்தர்யத்தையும் தெரிவிக்கின்றன.

இனி, இக்காலத்தில் பெண்கல்வியின் பிரயோஜனங்களை மெச்சிக்கூறல் உண்மையில் அனாவசியமாயிருப்பினும் அதன் அம்சங்கள் சிலவற்றைக் சுருக்கமாக எடுத்துரைக்கப் போகிறேன். நமது பெண்களின் கல்வி முறையானது முழுதும் ஜாதிய வழியாயிருக்கவேண்டுமென்பதை வற்புறுத்தக் கோருகிறேன். இவர்களை நமது விநோதமான வித்தியா பட்டதாரிகளின் எதிரொலியாக (அவர்களைப்போல் நடிக்கும்படியாகச்) செய்யவேண்டுமென்ற பைத்திய மொன்றுண்டு. அதுவும் எனக்குத் தெரியும். சில பித்தருக்குரிய இவ்விண்பாவனையானது முடிவுபெறுமானால் ஜாதியாருக்கு இதைப் பார்க்கிலுங் கொடிய துன்பம் ஏதேனும் நேருமென்பது என்னால் எண்ணமுடியாதது. ஆங்கில பாஷையிலுள்ள உத்தமமான அம்சங்களை எப்படியும் நமது சுயபாஷையிலாக்கிவைப்போமாக. நாம் நமக்குத் தெரிந்தெடுத்துக் கொண்டிருக்கும் கேடான மார்க்மாக நமது மாதரையும் அழைத்துக் கொண்டுபோவோமானால், நம் ஜாதீய மேல்நோக்கங்கள்யாவும் நாசமடைகின்றன. ஒரு கல்விச்சாலையில் (பல காரணங்களாக நான் மற்ற விவரங்களைச் சொல்லப் போகிறதில்லை) சுதேச வழியில்லாததும் இழிவாயுமுள்ள விதத்தில் சங்கீதமானது நமது பெண்களுக்குக் கற்பிக்கப்பட்டதைப்பார்க்க எனக்கு மிகவும் வருத்தமாயிருந்தது. ஹிந்துவல்லாத ஸ்திரீயே இப்பள்ளிக்கூடத்தில் தலைமை வகித்திருந்தது தான் இதற்குக்காரணம். ஹிந்துப்பெண்கள் கலாசாலை நடத்தும் அதிகாரம் முற்றிலும் ஹிந்துக்கள் கையிலேயே இருக்கவேண்டுமென்பது அதி முக்கியமான விஷயமென்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. இச் சங்கதிகளைப்பற்றி யான் சொல்வதற்குக் காரணமென்ன வெனில், இக்காரியத்தில் விவேகமும் ஜாதிய சுபாவமுங்கூடிய நிலைமை வகித்து நிற்கும் விஷயத்தின் முக்கியத்தை நாம் வேண்டியவளவு அறியவில்லை: தப்பான நிலைமை வகித்தலானது நமது அபிவிருத்திக்குரிய மற்ற முறைகளை யெல்லாம் நாளடைவில் நிச்சயமாய் நாசஞ் செய்து ஒரு சிறந்த ஜாதியினத்தையும் உலகத்திலிருந்து போக்கி, அதன் அழிவையும் உண்டாக்குகின்றது.

நாம் பழக்கத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டிய காரியாம்சம் இன்னொன்றுண்டு. அதன் மேல் எனக்கு மிகுந்த ஆசையுளது. இந்த உபந்நியாஸத்தை முடிக்குமுன் அதைப்பற்றிக் கொஞ்சம் சொல்லவிரும்புகிறேன். நம்முள் மதவிஷயமானது, வர வர அப்பியாசமின்றிக் குன்றிவருவதானது எனக்கு அளவிலாத் துக்கத்தை விளைவிக்கிறது; தியான ஜெபங்கள் செய்யும் ஏகாந்த மண்டபங்களும் பக்திரஸம் பெருகிவரக்கூடிய ஆலயங்களும் பஜனை கூடங்களும்போய், அவைகளுக்குப் பதிலாகப் பிரசங்கமேடையும் உபந்நியாஸ மண்டபங்களும் வந்திருக்கின்றன. எம்பெருமானைப் பிரத்யக்ஷப்படுத்தற்குரிய சாதனம் அவரிடம் அன்புசெலுத்தி தியானத்தினாலும் ஸ்துதியினாலும் பக்தியினாலும் ஹ்ருதயத்தில்வகித்து அவரை அடைவதே. நம்மிடம் அந்தர்முகபாவக் (உண்ணீர்மை) குறைவும் ஏகாந்தத் தியான நிலைமை யொடுக்கிச் சிதைத்தலும், தியாகய்யர் முதலான

ஸங்கீத சிரோமணிகளின் ஹ்ருதயத்திலும், இத்தகையோரின் பாட்டைக் கேட்டுக் கீதமாகிற சிறகுகளின் மூலமாய்த் தயாநிதியின் திவ்விய ஜோதி மயத்திற்கு மேலடைந்து உய்ந்தோரின் ஹ்ருதயத்திலும் கிளம்பின உத்தம பக்தி ரஸானுபவங்களானவை மறைந்துவருதலும்மிகுந்த துக்ககரமானவையே. நாமெல்லோருங்கூடி ஸர்வவியாபகமும் ஸர்வ ரக்ஷகமுமான பரமார்த்த ஜீவனில் ஒன்றுபட விருப்பதாக நினைத்தற்குரிய பஜனைகூடமொன்றை இத்திருநெல்வேலியில் ஸ்தாபிக்கவேண்டுமென்பதைச் சொல்லொணாத ஆவலோடும் அதிசிரத்தையோடும் உங்களுக்குக் கூறுகிறேன். இப்படிப்பட்ட மேலாம்பரமான நாட்டங்கள் நமது ஹ்ருதயத்தில் மிகுந்திருந்தால், ஜீவியத்தில் அதிசிரேஷ்டமாயுள்ளவிஷயங்கள், அன்பு, பர கைங்கர்யமென்ற இவைகள்தானென்றும் நாம் உணர்ந்தால், நமது ஊழியமானது கங்கையின் பரிசுத்தமான தீர்த்தத்தைப்போல் பரமகாருண்ய ஸாகரத்தில் தூய்மையும் பெருமையுங் கொண்டு சேர்ந்தடைவதானால் அப்பொழுதுதான் நாம் ஆரியர் என்ற நாமத்திற்குத் தகுதியுடையவராவோம்; அப்பொழுதுதான் நாம் நமது பிரசித்தமான முன்னோரின் மரபிலுதித்தவராவோம்; அப்பொழுதுதான் நமது பாரதமாதாவானவள் நாட்கிரமத்தில் முன்னேறி முதன்மையடைந்து ஆத்மார்த்த விஷயமாய் ஏகாதிபத்தியமென்ற ஜோதிக்கிரீடமணிந்து உலகிலுள்ள ஜாதியாரெல்லாராலும் நேசிக்கப்பட்டுக் கீர்த்திவாய்ந்து நிற்பாள்.

ஸகோதரர்காள்! முடிந்து விட்டது. நீங்கள் அங்கீகரித்து நடத்துதற்குச் சில மனோலக்ஷயங்களை என்னாலியன்றவரை உங்களுக்கு எடுத்துரைத்திருக்கிறேன். நான் சொன்னவை உங்கள் மனத்திற் பதிந்து நீங்களும் ஏற்றுக்கொள்வீராயின், நாமும் இந்த லக்ஷயங்களில் சிலவற்றை நிறைவேற்றிப் பிரத்யக்ஷப்படுத்துதற்காக மனோதிடங்கொண்டு எத்தனிப்போமானாலும் நான் எடுத்த பிரயாசைக்கு இதைப்பார்க்கிலும் சிறந்த பிரதியுபகாரம் வேறெதையும் என்னால் நினைக்க முடியாது. இந்திய மாதாவைப்பற்றி நான் இயற்றியுள்ளசெய்யுளைக்கொண்டு இவ்வுபந்நியாஸத்தை முடிக்க அனுமதி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

‘வனப்பெனுங் கேடுசால் வாத்தைப் பெற்றும்,
ஆத்மானந்தமும் அமைதலுமடைந்தும்,
நெடியபாழ் நிலத்தின் மத்தியில் நறுமலர்
பூத்தரோ ஜாவாய்ப் பாவனை புரியும்
அனேக ஜாதியின் அழிவிலா வரசியே!
இரக்கமில் மாந்தர் நிந்துக ளிழைக்கையில்
இணையடி நோவும் ஓய்வுமேற்று நீ
இடியுடனடந்துன் இரகசிய வெழில்களை
மறந்து, குடதிசை வாய்மொழியனைத்தையும்
வேதவாக்காய்க் கொள்ளவும் வேண்டுமோ;
செவ்விய கண்களில் திவ்வியஜோதியும்,
மாண்புடைத்தெய்விக விலக்கினில் வைத்த
இதயமுமென்றும் இளமையுந் துணையும்,
தூய்மையும் இனிமையுமிவையெல்லாந் தொகுத்த
பாரததாயே! உன்னு யிர்பாடுங்
கீதந்தன்னைக் கேட்கவுமுந்தன்
மலரடிவாயினால் வாழ்த்திவணங்கவும்
கூடும்பொழுது காமக்குரோதம்
பொய்கள்லோபம்போற்றமுடியுமோ?”

பனி. சாதாரண வாயுவோடு கலந்து ஆகாயத்தில் நிற்கும் நீராவியானது குளிர்ச்சியடைந்தால் அதன் அணுக்கள் சேர்ந்து திரண்டு மேகரூபமடைகிறது. பூமிக்குச் சமீபத்திலுள்ள சாதாரண வாயுவோடு கலந்துநிற்கும் நீராவியானது, குளிர்ச்சியடைந்திருக்கும் பூமி, புல், பூண்டு முதலானவைகளிற் படும்போது அதிநுட்பமான நீர்த்துளிகளாக மாறி அப்பொருள்களின்மீது தங்குகின்றது. முத்துகளைப்போன்ற இச்சிறு நீர்த்துளிகளுக்குத்தான் பனி என்று பெயர். பனிக்கட்டியாவது குளிர்ந்த வேறு வஸ்துவாவது உள்ள ஓர் சீசாவை உஷ்ணமாயுள்ள சாதாரண வாயுவிற் கொண்டுவந்தால், அந்தச் சீசாவுக்கு வெளிப்புறத்தில் சிறு நீர்த்துளிகள் வந்தடையும். சாதாரண வாயுவிலிருக்கும் நீராவியானது குளிர்ந்திருக்கும் சீசாவின்மேல் பட்டவுடனே அதிலுள்ள உஷ்ணத்தை அச்சீசா கிரகித்துக்கொள்ள, ஆவி குளிர்ந்து ஜலரூபமடைந்து, அப்பாத்திரத்தின்மேல் ஒட்டிக்கொள்ளும். இதுபோலவே பனியும் உண்டாகிக் குளிர்ந்திருக்கும் வஸ்துக்களின் மீது தங்கும். பகற்காலத்தில் சூரியகிரணங்களால் பூமி வெப்பத்தை அடைகிறது; சூரியன் அஸ்தமித்தவுடனே பூமியிலிருக்கும் உஷ்ணமானது ஆகாயவழியாய் வெளிப்பட, அதன்மீதிருக்கும் வஸ்துக்கள் அதிசீக்கிரத்தில் குளிர்ச்சியடைகின்றன. அப்போது முன்சொன்னபடி பனியுண்டாகின்றது. ஆகாயம் மந்தாரமாக விருக்கும்போது பூமியின்மேல் ஓர் கம்பளம் மூடியதுபோலிருப்பதால், பனி அதிகமாக உண்டாவதில்லை. மேகசஞ்சாரமில்லாமல் ஆகாயம் வெளுத்திருக்கும் இராக்களில் பனி அதிகமாக உண்டாகும்.

ஜய உருமால்
THE TURBAN OF SUCCESS

(183-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

கவுண்டரைக் கண்டதும் " இதைப்பற்றித்தான் பேசிக்கொண்டிருக்கிறேன். நேற்றுராத்திரி முழுவது மிதே ஞாபகந்தான். நான் இந்தக் கேஸுக்கு, கூட இருக்கிறவரையில், கேஸ் கண்டிப்பாய் ஜயிக்கும். மாப்பிள்ளை, போலீஸ் உத்தியோகஸ்தராயிருப்பது கவுண்டரதிர்ஷ்டந்தான். நான் கூடவந்தால் ரொம்ப அனுகூலம். வக்கீல் வரதராஜ சாஸ்திரியார் நல்ல கெட்டிக்காரராம். அவரை வைத்தால்தான் கேஸ் ஜயிக்குமென்று மாப்பிள்ளை சொல்லுகிறார். ஆனால் அவரை சாயங்காலத்துக்குமேல்தான் பார்கலாமாம். அதற்குள் மாப்பிள்ளையும் அவரிடம்நம்மைப்பற்றிப்பேசுவார். ராத்திரி ஏழு மணிக்குப் போகலாம். அதற்குள் இவ்வூரில் ஹைகோர்ட், ஹார்பர், பார்க், ம்யூஸியம் எல்லாத்தையும் பார்த்துவிட்டு வரலாம். நம்ம மருமகனும் விசேஷங்களைக் காண்பிக்க வருகிறேனென்று சொல்லுகிறான். இரண்டு வண்டி வைத்துக்கொண்டு போய்விட்டுவரலாம்" என்று போலீஸ்க்காரரிடம் சொல்லி இரண்டு வண்டிகளைத் தயார் செய்துகொண்டு புறப்பட்டார்கள். வழியில் கடைகளில் சிட்டிவகையரு சாமான்களை வாங்கிக்கொண்டு கவுண்டரைப் பணம் கேட்டார். அவராக்ஷேபிக்க ஆரம்பித்தார். " ஆனால் நானிப்பொழுதே ஊருக்குத் திரும்புகிறேன்" என்று பயமுறுத்தினதின்மேல் கவுண்டர் பெருங்காயம் முதல் வாங்கிக் கொடுத்தார். இவ்வளவு வியாபாரத்திலும் கவுண்டர், தன் மகனுக்காக நான்கணாவில் ஒரு ஜரிகைப்பட்டைபோட்ட குல்லாவைத் தவிர வேறொன்றும் தனக்காக வாங்கவில்லை. திரும்பிவந்தவுடன், கவுண்டருக்கு ஊளப்பில் போஜனம் முடிந்தது. உடனே இருவருமாக கேஸ்கட்டுடன் வக்கீல் வரதராஜ சாஸ்திரியார் விட்டுக்குப் புறப்பட்டார்கள். இருளப்ப முதலி தன்னுடைய ஜய உருமாலை மறக்காமல் கம்பீரமாய் தலையிற் கட்டிக்கொண்டார். மேற்சொக்காய் அழுக்காயிருந்தது. வழியிலோர் கம்பெனியில் அவரளவுக்குச்சரியாய் பன்னிரண்டுரூபாயில்லாங் கோட் (Long coat) ஒன்றும், கேஸ்கட்டை வைத்துக் கைப்பிடிக்க ஆறு ரூபாயிலொரு தோல்பையும் (Brief bag) வாங்கினார். கவுண்டர் பணங்கொடுக்கத் தடுமாறினன். 'தாட்சண்யத்திற்காக வல்லவோ வருகிறார். ஏதாவது பீஸ் பேசாமற்போனேனே வேறு வழியில்லை தெய்வமே'என்று விசனப்பட்டுபெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு பணத்தை எண்ணினன். பிறகு வண்டியேறிச் சென்று, வக்கில் விட்டுக்குள் நுழைந்தார்கள். முன்ரூமில் ஒருவர், நாற்காலியி லுட்கார்ந்து மேஜையின் மேற் சில கட்டுகளை வைத்துக்கொண்டு எழுதிக் கொண்டிருந்தார். நம் ஜய உருமால் வக்கில் அவரிடம்சென்று சலாம் செய்தார். அவர் 'நீர் யார்' என்று கேட்டார். 'நானொரு வக்கீல். ஒரு கேஸ் விஷயமாக ஆலோசனை செய்யவந்தேன். ரிமாண்டிலிருந்து விடுவிக்க ஒரு அப்பீலும் ஹைகோர்ட்டில் தாக்கல் செய்யவேணும்' என்றார். 'தங்கள் கட்டைத் தந்தால் பார்க்கிறேன்' என்று கையை நீட்டினர். வக்கிலும், புதிய தோல் பையை பிரயாசப்பட்டுத் திறந்து கட்டையெடுத்துக் கொடுத்தார். அதைக் கையில் வாங்கிக் கொண்டு 'நீங்களெந்த ஊர்' என்று கேட்டார். 'நானிருப்பது இடியனூர். கவுண்டரிருப்பது கொடியனூர்; இருதயபுரம் தாலுக்காவைச் சேர்ந்தது' என்றார். 'ஓகோ? ஆமாம்! உங்களைப்பற்றித்தான் ஸப் இன்ஸ்பெக்டர், எஜமானரிடம் சாயங்காலம் பேசிக்கொண்டிருந்தார்' என்று சொல்லி கேஸ் கட்டை பக்கத்திலிருந்த அலமாரியில் வைத்துப் பூட்டிவிட்டு 'எஜமான் கிளப்புக்குப்பந்தாடப்போயிருக்கிறார். வர நேரமாகும். காலையிலே வந்தால் சாவகாசமாய்ப்பார்க்கலாம். நான் முன்னடியே சொல்லிவைக்கிறேன். கவுண்டருக்கு வேண்டிய ஒத்தாசை நான் செய்கிறேன்' என்று அவனைப் பார்த்துக் கண்ணைச் சிமிட்டினர். ' கேஸ் கட்டை நாளைக்குக் கொண்டு வந்தாலாகாதோ' என்று கேட்டார். ' வக்கிலொரு சமயம் பார்த்தாலும் பார்ப்பார். இங்கேயே இருக்கட்டும். ஓடிப்போய்விடாது காலமே வாங்கோ, பேசிக்கொள்ளலாம். எனக்கு வேறே வேலையிருக்கு' என்று இவர்களை மேற்பேச்சுக்கிடம் விடாமல் அனுப்பி

விட்டார். வெளியே போகுமுன் கவுண்டரிடமிருந்து ஐந்து ரூபாய் வாங்கி குமாஸ்தாவிடம் கொடுத்தார். இதுதான் முதல் பொய்யென்று எண்ணினார் கவுண்டர்.

மறு நாள் காலை 7 மணிக்குப் பலகாரம் செய்துகொண்டு வக்கீலுடைய கிருஹத்திற்கு இருவருமேகினார்கள். முதலியார் உருமாலைப் பிரித்துக் கட்டிக்கொண்டார். அங்கு செல்லும்பொழுது மணி 7-45 இருக்கும். வேறொரு குமாஸ்தா விருந்தார். முதலியார் அவரிடம் சென்று, முந்தின நாள் கேஸ் கட்டுக் கொடுத்த விவரத்தைத் தெரிவித்தார். அவர் 'எனக்கொன்றும் தெரியாது அந்த குமாஸ்தா வர நேரமாகும். அந்தப் பெஞ்சில் போயுட்காரும். தலைக்கட்டைக் கீழே வைத்துக் கொள்ளலாம். அதைப் பார்த்தாலெனக்குத் தலையை கனக்கிறது' என்று சிரித்தார். அங்கிருந்தவர்கள் தலைப்பாகையை உற்றுப்பார்த்தார்கள். அங்குவந்தவர்களில் ஒரு தாஸி, அதை வெகு ஊக்கத்துடன் நோக்கினாள். அச்சமயத்தில் வக்கீல் வந்துவிட்டாரென்று தெரிந்து ஒரு சீட்டில் தன் பெயரையும் ஸப் இன்ஸ்பெக்டருக்கு பந்து என்றும் எழுதியனுப்பினார். அரைமணி நேரத்திற்கப்புறம் முதலியாரைக் கூப்பிட்டார்.அதற்குள் பெரிய குமாஸ்தாவும் வந்துவிட்டார். ஜய உருமாலுடன் முதலியார் உள்ளே சென்றதும், வக்கீல் கேஸ் கட்டைக்கேட்டார். குமாஸ்தா எடுத்துக்கொடுத்தார். அதைப் பிரித்துப் பார்க்குமுன் 'பீஸ் எங்கே' என்று கேட்டார். குமாஸ்தா 25-ரூபாய் கொடுக்கவேணுமென்று முதலியாரிடம் சொன்னார். உடனே கவுண்டரிடம் வாங்கிக்கொடுத்தார். பிறகு வக்கீல் கட்டைப் பிரித்துப்பார்த்து, 'உங்களுக்கு இக்கேஸில் என்னசெய்யவேணும், சுருக்கமாய்ச் சொல்லும்' என்றார். "ரிமாண்டிலிருந்து ஜாமீன் பேரில் விடுவிக்கவேணும். ஜில்லாகோர்ட்டில் ஆஜராகி கொத்துக்காரக் கவுண்டரை விடுவித்து வைக்கவேணும். அவருக்கு இந்த கொலையைப்பற்றி ஒன்றுமே தெரியாது. இது அபாண்டமாய் அவர் பேரிலேற்பட்டது" என்று சொல்லுமுன், வக்கீல் "நான் ஜட்ஜல்ல,வக்கீல்தான்.அதையெல்லாம்என்னிடம் ஏன் சொல்லுகிறீர். நீரிங்கே பிளீட் (Plead) பண்ணவேண்டாம். ஹைகோர்ட்டில், ரிமாண்டு அப்பீல் தாக்கல் செய்து பேசுவதற்கு, ரூபாய் ஐநூறு கொடுக்கவேணும். ஜில்லாகோர்ட்டில் ஆஜராகவேணுமானால் தினமொன்றுக்கு பத்தாய், ஆயிரம் ரூபாயும் கேஸுக்காக மொத்தமாய் முன்பணம் மூவாயிரம் ரூபாயும் கொடுக்கவேணும், சம்மதமா"என்றார். முதலியார் வெளியேவந்து கவுண்டருடன் யோசித்துக் கொண்டிருக்கும்பொழுது அங்கிருந்த தாஸி, ஒரு டாணாக்காரனுடன் வந்து முதலியின் ஜய உருமாலைக் காட்டினாள். அவனதை யெடுத்துப் பிரித்துப் பார்த்தான். தாஸி சொன்ன அடையாளமதிலிருந்தது. உடனே முதலியை டாணாவுக்குக் கூட்டிக்கொண்டு போனான். இதற்குள் வக்கீலெழுந்திருந்து உள்ளே சென்றார். கேஸ்கட்டு மறுபடியும் அலமாரியில் வைத்து பூட்டப்பட்டது. குமாஸ்தாக்களும் கச்சேரிக்குப் போகப் புறப்பட்டார்கள்.

டாணாவுக்குச் சென்றதும், தாஸி பின்வருமாறு வாக்குமூலம் கொடுத்தாள். "இவர் தலையில் கட்டிக்கொண்டிருந்தது என்கொட்டடிப் புடவை. 5 வருஷங்களுக்கு முன் என் வீட்டில் திருட்டுப்போய் டாணாவில் எழுதி வைத்த சொத்துக்களில் இதொன்று. திருட்டுப்போன கொஞ்ச தினங்களுக்கெல்லாம், என்னிடமிருந்த ஊழியக்காரி ஒரு மூக்கரச்சி ஓடிப்போய்விட்டாள். அவளை எங்கு தேடியுமிதுவரையிலும் அகப்படவில்லை." என்றாள். முதலியும், தன் ஊரிலொரு மூக்கரச்சியிருப்பதாகவும் இதையவளிடம் முப்பது ரூபாய்க்கு விலைக்கு வாங்கி யிருப்பதாயும் சொன்னவுடன் அவரை ஸப் இன்ஸ்பெக்டரால் தயார் செய்யப்பட்ட இரண்டு ஜாமீன் பேரில் வெளியே விட்டார்கள். இரண்டு தினங்களுக்குள் மூக்கரச்சியையும் பிடித்து வந்தார்கள். முதலியாரை வாதிதரப்பு முதல் சாக்ஷியாய் விசாரித்தார்கள். அப்பொழுது முதலியாருடைய ஊழல்கள் வெளிப்பட்டன. மூக்கரச்சிக்கு ஒரு வருஷம் கடுங்காவல் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. உருமாலும் புடவையாக மறுபடியும்மாறி பட்டணத்து தாஸியின் கையேறிற்று. ஐயோ பாவம்! ஜய

(இதன் தொடர்ச்சி 226-ம் பக்கம் பார்க்க)

சிறுவர், ஸ்திரீகளுக்கான பக்கங்கள்
CHILDREN'S & LADIES' PAGES
மாதவீ கங்கணம்

அத்யாயம்-7
தர்பார் மண்டபம்

(196-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

அப்புறம் அக்பர், அப்துர் ரஹீமைப் பார்த்து ஸ்நேஹபாவமாய், "கான்கானன், ஏதோ நீர் உமது அந்தஸ்துக்கு மிஞ்சி தான தருமஞ் செய்வதாகக் கேள்விப்பட்டேன். நிஜந்தானா? தங்களை வந்து கடைசியாய் யாசித்தவருக்குக் கொடுக்க ஒன்றுமில்லாமல், மசிக்கூட்டைக் கொடுத்துவிட்டீராமே. தங்களுடைய மசிக்கூடு தங்களை விட்டகன்றால், எமது ராஜ்யத்துக்கு அதிக நஷ்டம் உண்டாகுமே" என்றார்.

அரசரது சாதுர்யமொழிகளைச் செவியுற்ற கான்கானன், ராணியாராகிய ஸாலீம்பீகமவர்களுடைய கவித்திறமையை ஸபையோருக்கு அறிவிக்கும்பொருட்டு, "அரசே, இந்த மாளிகையில் என் காவ்யங்களைக் கொண்டுவர அவசியமில்லையே. மாட்சிமை தங்கிய தங்களுடைய அரண்மனையில் எங்கு பார்த்தாலும் கவிமயமாயிருக்கிறது" என்று சொன்னதை அக்பர் தவிர வேறெவரும் கவனிக்கவில்லை.

ரஹீம் போனவுடன், அவர் ஸ்தானத்தில் வந்தனஞ்செய்து நின்ற மீரா அஜீஜைப்பார்த்து, சக்ரவர்த்தியவர்கள், "இதோ இன்னொருவர் வருகிறார். நல்ல வைதிக ஸிஷ்டர்; நிகரற்ற கவி; பகைவரனைவரும் கண்டு நடுநடுங்கும் போர்வீரர். உண்மையான முஸல்மானைப்போல் மக்காவுக்கு யாத்திரை போய் வந்தீர். மகம்மதியர், ஹிந்துக்கள் ஆகிய இரண்டு மதத்தினரும் அறிந்து கொள்ளக்கூடாத ஒரே முதற்பொருளை நம்புவதால், இருதிறத்தாரையும் ஒன்றுசேர்க்க விருப்பங்கொண்டு நாம் ஸ்தாபித்த நூதன ஒளியையுணர்ந்து கடவுள் பக்தியை (தீன்—இலாஹீ) அனுசரித்தீர். வெகுதூரத்திலிருக்கும் பேஹார் மாகாணத்தில், நீர் நீதியாய் ராஜ்யபரிபாலனஞ் செய்ததைநாம்இன்னும் மறந்திலோம். உமது சாதுர்யமான பாடல்களைச் சிறுவர்கள் இன்னும் பாடிக் களிக்கிறார்கள். பாத்திரமறிந்தே பிச்சையிடவேண்டியது. இடமறிந்தே மரியாதை செய்ய வேண்டும்" என்று கூறினார்.

மீரா அஜீஜ் பணிவாய் வெகுமதியைப் பெற்றுக்கொண்டு அகன்றபின், ஒருவர் பின்னொருவராக இதர அரசர்கள், சிற்றரசர்கள், ஸேனாதிபதிகள் வந்துகொண்டேயிருந்தனர். அவர்கள் ஒவ்வொருவ்ருக்கும் அக்பர் பெருமான் நயமொழிகள் கூறி மரியாதை செய்தனுப்பினர். அவர்களுள் ஒருவர், அக்பரவர்கள் தம் நாட்டுடன் சேர்த்துக்கொண்ட காஸ்மீர ராஜ்யத்து முஹமதிய அரசர். ஆனால் தன் ஸொந்த மாகாணத்தைப் பறிகொடுத்து வருந்திய அச்சிற்றரசருக்குச் சக்ரவர்த்தியவர்கள் ஒரு விஸ்தாரமான ஜாகீரைக்கொடுத்து அவரைத் தகுந்த அந்தஸ்தில் வைத்திருந்தனராதலால், அவ்வரசர் மிகுந்த ராஜபக்தியும் ராஜவிஸ்வாஸமும் உடையவராய் அக்பரைத் தன் குலதெய்வமாகநினைத்து வந்தனம்புரிந்து சென்றனர். சக்ரவர்த்தி யவர்களுடைய மருமகனாகிய மிர்ஜா ஷாருக் என்பவரும் அக்பரைக் கண்டு போக வந்திருந்தனர். அவருக்குப் பின்னர், தம் ஸ்வய மாகாணத்தைவிட எல்லாவிதத்திலும் சிறந்துவிளங்கும் ஓர் இந்திய மாகாணத்தைப் பரிசாகப் பெற்றிருந்த காந்தஹார் நாட்டு மிர்ஜா ஸஹோதரர்களும், ராஜாதிராஜ ஸம்பன்னரை வணங்கிச் சென்றனர்.

இதுவரைக்கும் ஸாதாரணமாய்க் கைகொட்டி கோஷம் செய்துகொண்டிருந்த ஜனங்கள் திடீரென ஏககாலத்தில், செவி செவுடையும்படி ஆரவாரஞ் செய்தனர். அக்கூட்டத்தில் சற்று அப்புறம் இப்புறம் பார்த்துக் கொண்டிருந்த சிலர் இந்த ஆரவாரத்தைக்கேட்டு சக்ரவர்த்தியவர்கள் அமர்ந்தி

உருமாலுடன் மூக்காச்சியையுமிழந்த முதலியார், கவுண்டரை யழைத்துக்கொண்டு 'பட்டணத்துக்கு நாமெந்த வேளையில் புறப்பட்டோமோ, சமயத்திற்கு செக்காத்தியும் குறுக்கே வந்தாள்' என்று மனதில் எண்ணிக்கொண்டு கேஸ் கட்டைத் திரும்ப வக்கீலிடம் பெற்று, ஊர் வந்து சேர்ந்தார்.

ருந்த திசையை நோக்கினர். அவ்விடம் பாருள்ளளவும் க்ஷத்ரியதர்மத்தை மறக்காதஇயல்பினராகிய க்ஷத்ரிய குலத்து உதித்த ஓர் யௌவன சுத்தவீரர் தமது தேசிய உடைதரித்து முகத்தில் வீரலக்ஷ்மியின் கலைகள் விளங்க அதிகம்பீரமாய் ஸிம்ஹாஸனத்தின் முன்பாகப் பணிவாய் வந்தனம் புரிந்து நின்றிருந்தார்.

" ஹா, வாரும், ராஜகுமாரரே, ராஜபுத்ர படைவீர திலகமே, உமது ஆற்றல் வரம்பு கடந்தது. ப்ருத்விராஜரே, உமது கவித்திறமை சிறிதுகாலமுன்புதான் நமது செவிக்கெட்டியது. உம்முடைய போர்த்திறமையா, கவித்திறமையா, எது சிறந்தது என்று எனக்கு ஸந்தேஹம் உண்டாய்விட்டது. ராஜஸ்தானத்து புஜபல பராக்ரம சௌர்யங்கள் யாவும் உமது நாவன்மையால் இந்நாடெங்கும் பரவியுளதெனக் கேள்விப்படுகிறேன். அந்த பாக்யம் கிடைப்பது ஸாமாந்யருக்கன்று."

" மொகலாய நடுநாயகமே, எனக்கு முன்னிருந்த உத்தமகவிகளாலும் வரப்ரஸாதம் பெற்ற சாரணர்களாலும் அரிய ஆற்றலுடன் வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கும் ராஜஸ்தானத்து ஸ்த்ரீபுருஷர்களுடைய மேன்மைகளையும், பராக்ரமங்களையும் கதைரூபமாகச் சிறுவர்களுக்குக் கூறும் சக்திகூட அடியேனுக்குக் கிடையாது. எமது சௌர்யம் பொருந்திய மூதாதைகள் ஒருவர் ஒருவராய்க் காலமாய்விட்டனர். ராஜஸ்தானத்தில் அத்தகைய புருஷர்கள் ஒருவரும் இப்போது கிடையாது. தப்பித்தவறி இருந்த இரண்டொருவரும் சிறிது காலத்துக்குமுன் விண்ணுலகஞ் சென்றுவிட்டனர். சிற்சில ஸமயங்களில் அப்பூண்டு அடியோடு அற்றுப்போய்விட்டதோ என்று ஸந்தேஹிக்க வேண்டியதாயிருக்கிறது."

"தெரிந்தது நீர்கூறுவது. இருபது வருஷகாலம் இடைவிடாமல் என்னுடன் போராடிக் கடைசிமட்டும் கீழ்ப்படியாமல் நிமிர்ந்த தலையுடனே வீரஸ்வர்க்கம் எய்திய மீவார்நாட்டு ராணா ப்ரதாப ஸிங்கைப்பற்றி நீர் இப்போது கூறுகிறீர் போலும்: காவ்யங்கள் மூலமாகப் பின்னும் பின்னும் வீராவேசம் புகட்டி ப்ரதாப ஸிங்கரைச் சண்டைக்குத் தூண்டி ப்ராணன் உள்ளளவும் கத்தியை உறையிலிடாதபடி அவரைத் திடப்படுத்தியவர் நீரன்றோ? அவ்விஷயத்தில் உண்மையில் எமது பகைவர் நீர்தான்."

"ராணாவினுடைய வீரகுணங்களைப் புகழ்வது த்ரோஹமாயின், ஸ்வாமீ, அடியேனைவிட ஸகல விஷயங்களிலும் சிறந்து விளங்கும் ஒருவர் அக்குற்றத்துக்கு உள்ளாகிறார்" என்று சாதுர்யமாய் விடைபகர்ந்தார் பிகாநீர் நாட்டு அதிபதி.

பரமதயாளுவாகிய சக்ரவர்த்தியவர்கள் சாதுர்யமான இந்த ப்ரதியுத்தரத்தைக் கேட்டு ஸந்தோஷமடைந்து புன்முறுவல்செய்தார். "ஆம், தமது பந்து மித்ரர்களுக்காகவும், தமது குலத்துக்காகவும், தமது ஜாதிக்காகவும், தமது நாட்டிற்காகவும், இவற்றிலெல்லாம் சிறந்ததாகிய தமது மானத்துக்காகவும் தர்மயுத்தம் புரிந்து ப்ராணனைப் பலிகொடுத்த சுத்தவீரர் ஜன்மசத்ருவாயினும் அக்பர் புகழாமலிருப்பரோ? அவ்வாறு புகழாதிருப்பது சுத்தவீரனென்பானுக்கு ஸாத்யமா? எனது ராஜ்யத்திலுள்ள தளகர்த்தர்கள் பலர் என்மீது கோபங்கொண்டனர். ராஜா மான்ஸிங்கும், ராணாவுக்கும் தமக்கும் உள்ள பழையகாலைய சத்ருத்வத்தை மறந்தாரில்லை. யார் என்ன சொன்னாலும் ஸரி, என்மீது எவர் எவ்வளவு வருத்தங்கொண்டாலும் ஸரி, என் உயிருள்ளமட்டும் நான் அவருடைய புத்ரருக்கு ஸர்வ ஸ்வதந்த்ரமும் அளித்து அவருடன் ஸ்நேஹபாவங் கொண்டாடுவேன் என்பதற்கு ஒரு தடையுமில்லை. மீவார் நாட்டைப்போல் ஐம்பது மலைநாடுகளை க்ஷணத்தில் பெறலாம். எனது ஹிந்து ப்ரஜைகளின் நட்புக்கு ஈடாகுமா அவையெல்லாம்?" என்று பேசிமுடித்தார் அரசரெல்லாம் புகழ் கோமான்.

தம்முடன் போர்புரிந்து அபஜயம் பெற்றவர்களை யெல்லாம் தமது உதார குணத்தால் மன்னித்து என்றைக்கும் பிரியாத வண்ணமாய்த் தம்முடன் ஐக்யப்படுத்திக் கொண்டும், அவ்வாறு அபஜயம் பெறாமல் ஸ்வதந்த்ரத்தை ப்ராணனைவிடப் பதின்மடங்கு அதிகமாய்ப் பாராட்டிப் போர்புரியும் அரசர்களிடம் மதிப்புப் பாராட்டி அவர்களுடைய நட்பை நாடியும் இவ்வாறு அவ

ரவர்களுக் கேற்றவாறு பெருந்தன்மையுடன் செங்கோல் நடத்தும் தமது காருண்ய ராஜனுடைய மொழிகளைக் கேட்டு ஜனங்கள் யாவரும் அவரைப் போற்றினர்.

இதர மன்னர்களும், ஸேனாதிபதிகளும் வரிசைக்ரமமாக அக்பரை வணங்கி மரியாதை பெற்றுச் சென்றனர். அப்புறம் தத்வம், சாஸ்த்ரம், ஸாஹித்யம், ஸங்கீதம் முதலிய பல்வேறு துறைகளில் பூர்ண பாண்டித்யம் பெற்று விளங்கும் புலவர்கள் ஒருவர்பின் ஒருவராய் ராஜ ஸபைக்கு வந்து வணங்கி நின்றனர்.

"அதோ ஒருவர், தீர்க்காலோசனை முகத்துடன் அதிக அமரிக்கையாய் அரசர் முன் நின்று வந்தனம் புரிகிறாரே, அந்த மஹான் இன்னாரென உனக்குத் தெரியுமா?" எனக் கேட்டார் கஜபதி.

"ஆமாம், அதோ நிற்கிறார், அவர் யார், எனக்குத் தெரியாதே!"

"இந்த ஸமஸ்தானத்திலிருக்கும் பண்டிதர்களுக்குள்ளெல்லாம் சிறந்த பண்டிதரும், ப்ரதி கலைகளிலும் பூர்ண அறிவு பெற்று ப்ரஸித்தியடைந்திருக்கும் நிபுணர்கள் பலர் தழைத்தோங்கும் இக்காலத்தில் அவர்கள் எல்லோரையும் ஒருங்கே தலை குனியச் செய்யும் ஆற்றலுள்ள அறிஞராவர் அவர். அவர் தரித்திருக்கும் ஆடை, அவரிடம் காணப்படும் பொறுமை, அடக்கம், அவர் நிற்கும் நிலைமை, அவர் பார்க்கும் பார்வை இவைகளுக்கும் அவருடைய உண்மை யோக்யதைக்கும் எவ்வளவு தாரதம்யம் இருக்கிறது பார். நிறைகுடமென்று எவராவது சற்றேனும் எண்ணுவரோ?"

"என்ன, நீ வாஸ்தவமாகவா சொல்கிறாய்?"

"நீ நம்பினாலும் ஸரி, நம்பாவிட்டாலும் ஸரி. அவர் நாமதேயம்தான் அபுல்பாஸல். சரித்ரம், சாஸ்த்ரம், தத்வம், இவற்றில் அவருக்கிணையே கிடையாது. இந்த ராஜ்ய முழுவதிலும் அவருடன் ஒப்பிடக்கூடிய ராஜதந்த்ரியைக் காண்பதரிது."

"சக்ரவர்த்தியவர்களுடைய ஸமஸ்தானத்து ப்ரதான அணிகலனாய் விளங்குபவர் இவர்தானா? இவரா ஹிந்துஸ்தான முழுவதும் பண்டிதர் பாமரர் யாவரும் ஸதா போற்றும் உத்தம புருஷர்!"

"ஆம், இவர்தான் அவர். ஹிந்துஸ்தானத்தில் இவரைப் போற்றுவாரும் உளர். தூற்றுவாரும் சிலர் உளர். பால்யத்தில் ஸமஸ்தானத்தினின்று துரத்தப்பட்டுப் பரம தரித்ரராய் ஊரூராய்த் திரிந்து சொல்ல முடியாத கஷ்டங்களெல்லாம் அனுபவித்தனர். ஆனால் நமது சக்ரவர்த்தியவர்களுக்கு யுக்தவயது வந்தவுடன் அவர் தம் நண்பரை ஸமஸ்தானத்துக்கு அழைத்து உயர்ந்ததொரு பதவியில் அமர்த்தினர். இப்போது ஹிந்து முஸல்மான் இவர்களை ஒன்றுபடுத்தும் உத்தேசத்துடன் சக்ரவர்த்தியவர்கள் நூதனமாய்ப் போதிக்கும் புதிய மதத்தை முதல் முதல் அவருக்கு உபதேசித்தவர் அபுல் பாஸல்தான். மொகலாய ஸமஸ்தானத்து முல்லாக்கள் அனைவரும் அவரை நெஞ்சாறப் பகைக்கின்றனர். அவர் உபதேசித்த நூதன முறையை யங்கீகரிப்பவர் வெகு சிலரே. ஸலிம் இளவரசர் முகத்தைப் பார்த்தாயா? எள்ளும் கொள்ளும் வெடிக்கிறது. அவர் பட்டத்துக்கு வரும்போது கற்றறிந்த நமது சரித்ராசிரியர் கதி என்னமோ அறியோம்."

நரேந்த்ரனுக்கு ஏதோ தன்பழைய நினைவு எழ, "இளவரசர் முகம் எப்போதும் இப்படியிருக்காது. ஒவ்வொரு ஸந்தர்ப்பங்களில் அவர் ஸந்தோஷ முற்றிருப்பார்" என்று புன்னகையுடன் கூறினான்.

"உச், உச், வாயைமூடு. பகல், பக்கம் பார்த்துப் பேசவேண்டும். நம்மைச்சுற்றி ஒற்றர்கள் பலர் இருக்கின்றனர். ராஜஸமூகத்தில் அரண்மனை வாஸிகளைப் பற்றிய குற்றங் குறைகளை ப்ரஸ்தாபிப்பது தகுதியான கார்யமன்று"

"அபுல் பாஸலின் ஸகோதரர் எங்கே? அவருடைய ஸாமர்த்தியம் சொல்லத் திறமற்றது. ஆக்ராவில் மாத்ரம் அல்ல; வங்காள முழுவதும் பாலர் வயோதிகர் பலர் அவருடைய பாடல்களைப் படித்துப் பாடிக் களிக்கின்றனர். ஸரஸ்வதி அநுக்ரஹம் ஸம்பூர்ணமாய்ப் பெற்றவர் அவர். பாய்ஸி என்னும் நாமதேயமுடைய அவரைக் கலைமகளுடைய செல்வக்குழந்தை யென்றே சொல்ல வேண்டும்."

"அந்தோ! அவர் போய் எத்தனையோ நாளாயிற்றே! இந்த ராஜஸபையில் அதி சோபையுடன் விளங்கிய அவர், பால்யத்திலேயே அகால மரணத்துக்குட்பட்டனரே!"

"வங்காளத்து க்ராமாந்தரங்களில் அக்பரைப்பற்றி வழங்கும் கட்டுக் கதைகள் அநேகங்களில் அவருடைய நாமதேயத்துடன் கூடி வழங்கும் பெருமைவாய்ந்த பர்பால் என்பவரும் காலமாய் விட்டனர். என்ன மரணங்கள்!"

"நல்லமைச்சும், சுத்த வீரரும், விகடஶ்ரேஷ்டருமாகிய அவர், மேற்கு ப்ரதேசங்களில் வஸிக்கும் யுத்தப்ரியமுள்ள ஜாதியாருடன் நடந்தபோரில் முடிவெய்தினர். தனது ப்ராணஸ்நேஹிதருடைய பிரிவையாற்றுமல் சக்ரவர்த்தியவர்கள் துக்காக்ராந்தராய் இரண்டொருநாள் பர்யந்தம் அன்ன ஆகாரமில்லாமலிருந்தனராம். அதோ ஒருவர் பச்சை தலைப்பாகையும் நீண்ட தாடியுமாய் அபுல் பாஸலைச் சுடசுடப் பார்த்துக்கொண்டு நிற்கிருரே அவர் யார் தெரியுமா?"

"கஜபதி, யார் அவர். நிரம்ப கர்வமுடையவர் போலிருக்கிருரே."

"அவரும் ஒருசிறந்த க்ரந்தகர்த்தாதான். நல்ல சொல் நயமுடையவர். சக்ரவர்த்தியவர்களுடைய சரித்ரத்தை எழுதிக்கொண்டிருக்கிருர். நன்ருய்ப் படித்தவர். நல்ல கூர்மையான புத்தியுடையவர். என்ன இருந்தாலும் வித்வத் காய்ச்சல் யுண்டே, அது லேசானதா? அபுல் பாஸலைக் கண்டால், அவர் பொருமையால் வயிறு வெடித்துச் சாவார். அவர் பெயர் படோனீ"

நகரகானுவிலிருந்து பறைமுழக்கம் ஒலித்தது. வரவேற்பு உபசரணை முடிந்துவிட்டது. சக்ரவர்த்தியவர்கள் தம் ஆஸனத்தை விட்டெழுந்து தமது ப்ரபுக்கள், ப்ரதானிகள், குடிகள் யாவரும் கவனமாய்ச் செவிகொடுத்துக் கேட்டு அறியவேண்டிய விஷயம் ஒன்றுளது எனத் தெரிவித்தார். உடனே ராஜ உத்யோகஸ்தர் ஒருவர் எழுந்து நின்று, சக்ரவர்த்தியவர்களுக்கும் ஸபையோர்களுக்கும் வந்தனம் புரிந்து பின்வருமாறு பேசலானர்.

"தர்ம பரிபாலனரும், துஷ்ட நிக்ரஹ சிஷ்ட பரிபாலன ஸம்பன்னரும், ஜகதீசனது ப்ரதிநிதியும், இந்த அகண்ட ராஜ்யத்து சத்ராதிபதியுமாக விளங்காநிற்கும் மஹா மாக்ஷிமைதங்கிய சக்ரவர்த்தியவர்களுக்கு ஒரு விண்ணப்பம்.

கடற்ப்ரயாணத்திலும், வர்த்தக வ்யாபாரங்களிலும் மஹாப்ரஸித்திபெற்ற மேல்நாட்டு ஜாதியார் ஒருவர், ஸகல ஐஶ்வர்யங்களும், நீர்வளம் நிலவளம் முதலிய ஸர்வ வளங்களும் அமையப்பெற்று சீரும் சிறப்புமாய் விளங்கும் தங்களுடைய ராஜ்யத்துடன் வர்த்தகஞ்செய்ய விரும்பி, பல காதமைல் தூரத்துக்கப்பாலுள்ள ஒரு தீவிலிருந்து தங்களுடைய ஸமூகத்தை நாடி வந்திருக்கின்றனர். ஹிந்துஸ்தானத்து ஜனங்களுடன் வ்யாபாரம் நடத்த மாக்ஷிமைதங்கிய தங்களுடைய அநுமதியைக் கோரி, அந்த வெள்ளையர் மஹாராணியார் ஒரு நிருபம் அனுப்பியிருக்கின்றனர். இந்த ஜாதியார் மேற்கு ஸமுத்திரத்தில் இங்க்லண்ட் எனவழங்கும் ஒரு தீவில் வஸிப்பவர்கள்."

நிருபம்

"ஸர்வேஶ்வரரது திருவருட்ப்ரஸாதத்தாலும்,........ இங்க்லண்டுக்கு அரசியாயிருக்கும் எலிஜபெத், அத்யந்த பராக்ரமசாலியும், வெல்லற்கரியவரும், வீரக்கழல் புனைந்தவரும் காம்பேயா நாட்டதிபதியுமாகிய எலாப்திய எகிபர் விஜயவீரருக்கு எழுதிக்கொள்வதென்னவென்ருல்,

"எல்லா நாட்டினர்களுடனும் வ்யாபாரஞ்செய்து, அதனுல் உபய கக்ஷியார்களுக்கும் பரஸ்பரமுள்ள ஸ்நேஹபாவமான போக்குவரவு, வர்த்தகம், ஊதியம் முதலியவற்றை வ்ருத்திசெய்யவேண்டுமென்ற நல்லெண்ணத்துடன் உலகத்தில் வெகுதூரத்துக்கப்பாலிருக்கும் தேசங்களுக்குப் போய்ப் பார்த்துவர எமது குடிகளுக்கிருக்கும் பேரவாவின் காரணமாய், இந்நிருபத்தைப் பெற்றுவரும் ஜான் ந்யூபரி என்பவரும், அவருடைய நண்பர்களும், நேர்மையும் யுக்தமுமான தைர்யத்துடன் தங்களுடைய ராஜ்யத்துள்ளும் எல்லைப்புற நாடுகளுக்கும் வருவதால் மஹாகனம்பொருந்திய தாங்கள் அவர்களை அன்புடனும் ஆதரவுடனும் வரவேற்பீர்களெனவும்.

எமது பொருட்டாகத் தாங்கள் அவர்களுக்கு உதவிபுரிந்து அதனால் என்றைக்கும் எங்களை மஹா பெருமைவாய்ந்த தங்களுக்குக் கடமைப்பட்டவர்களாக்குவீரெனவும் நாம் பூர்ணமாய் நம்பியிருக்கிறோம்: அவஸ்யமானால் இன்னும் எவ்விதம் வேண்டுமாயினும் எங்களுடைய நன்றியைக்காட்ட நாங்கள் ஸித்தமாயிருக்கின்றோம்.

"ஆனால் உலகத்தின் இறுதியாகிய இப்பாகத்தில் கேள்விப்படும் தங்களுடைய உதாரகுணத்தைப் பற்றிய மேன்மையான அபிப்ராயத்தை முன்னிட்டு அந்த பாரம் எம்மைவிட்டு நீங்கிவிட்டதெனத் துணிந்து நாம் வீணை நிருபத்தைப் பெருக்குவதொழித்து இரண்டொரு வார்த்தைகளில் தாங்கள் எமது ராஜபக்தியுள்ள குடிகளாகிய அவர்களை ஏற்றபடி யழைத்து உபசரிக்கும்படிக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம். அவர்கள் தங்களுடைய திவ்யமான ராஜ்யத்தையடையுமுன் எவ்வளவு கடூரமான அபாயங்களுக்கும் கஷ்டங்களுக்கும் உட்பட்டார்களென்பதை உத்தேசித்து மஹாகனம் பொருந்திய தாங்கள் அவர்களுக்கு ப்ரயாண ஸ்வதந்த்ரமும், பாதுகாப்பும் அளித்து இன்னும் தங்களுடைய காருண்ய மனதுக்கிசைந்த ஸௌகர்யங்கள், ஸ்வதந்த்ரங்கள் சிலவற்றைக் கொடுத்து எம்மைக் கௌரவிப்பீர்களெனக் கேட்டுக்கொள்கிறோம். எமது வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி, எமது விருப்பத்தைத் தாங்கள் நிறைவேற்றுவிப்பீர்களாயின், எம்மாலானமட்டும் நாம் தங்களுக்கு மரியாதைகள் செய்யத் தயாராயிருக்கின்றோம்: வந்தனங்கள்."

தாங்கள் இதுகாறும் கேள்வியுற்றிராத ஒரு நூதன நாட்டினுடையவும், அந்நாட்டில் வஸிப்பவர்களுடையவும் கதைகளைக் கேட்பவர்களைப்போல்,ராஜப்ரதானிகள் யாவரும் இந்த விளம்பரத்தைச் செவியுற்றனர்.

"நீங்கள் யாவரும் விளம்பரத்தை ஸரிவரக் கேட்டிருப்பீர்களென்று எண்ணுகிறேன். இவ்விஷயத்தில் உமது அபிப்ராயத்தை அறிய ஆவல்கொண்டிருக்கிறேன். கான்கானன், முதன் முதலில் உமது அபிப்ராயமென்ன?"

"உலகமோ மிகப் பெரியது" எனத் தொடங்கினர் கான்கானன். இஸ்லாம் மதத்து பிறை த்வஜம் பாரஸீஹம், ஈஜிப்ட், கான்ஸ்டான்டிநோபில் இவ்விடங்களில் மட்டுமேயன்றி, ட்யூநிஸ், ஆல்ஜியர்ஸ், மொராக்கோ இவ்விடங்களிலும் பரவியிருக்கின்றது. நமது மதத்தினர்கள் சிறிது காலமுன்னர், ஸ்பெயின், ப்ரான்ஸ், ஹங்கெரி, ஆஸ்ட்ரியா இந்நாடுகளை ஜயித்தனராயினும், இந்த மேல் நாட்டுத் தீவைப்பற்றி நாம் ஒரு வார்த்தை கூடக் கேட்டதில்லை. ஆனால் ஒன்று மாத்ரம் நான் அறிவேன். மேனாட்டு ஜாதியார்கள் ஸாதாரணமாய்க் கப்பற்ப்ரயாணத்திலும் கடல் வர்த்தகத்திலும் கைதேர்ந்தவர்கள்; அவர்கள் அனைவரும் நீர்வளம், நிலவளம் ஒன்றுங் குறைவின்றி யாவும் நிறைந்திருக்கும் செல்வம் பெருகிய தங்களுடைய ராஜ்யத்தை நாடி வருகின்றனர்."

"ராஜமன்ஸிங், உமக்கு ஏதாவது தெரியுமோ?" என வினவினர் சக்ரவர்த்தி பெருமான்.

விரக்கமழல் புனைந்த அவ்விஜய சிகாமணி "ஸ்வாமீ, மேல் நாட்டைப்பற்றியாவது அவ்விட ஜாதியார்களைப்பற்றியாவது அடியேனுக்கு ஒன்றுந் தெரியாது. யாக்ஷிமை தங்கிய தங்களுடைய கொடிச்சீலை ஆடிக்கொண்டிருக்கும் ஆப்காநிஸ்தானம், காபூலிஸ்தானம், பனியுறையும் ஹிந்துகுஷ் பர்வதம் இம்மட்டும்தான் தங்களுடைய ராஜபுத்ர ஸைந்யத்துடன் நான் சென்றிருக்கிறேன். அதற்கப்பால் எனக்கொன்றும் தெரியாது. அடியேனைவிடச் சதுரர்கள் பலர் இருக்கின்றனர்" எனப்பணிவாய் விடையளித்தார்.

சக்ரவர்த்தியவர்களுடைய நேத்ரகமலங்கள் அபுல்பாஸல் பக்கம் திரும்பின. தக்ஷணமே அவர் பேசலானார்:

"கான்கானன் சொன்னவிதமே உலகம் மிகப் பெரியது. இந்த மேனாட்டினர்கள் ஒரு நூதன உலகத்தைக் கண்டுபிடித்திருக்கின்றனர். அப்புதிய பூமியில் ஸ்பெயின் நாட்டரசர் ஏராளமான பாகத்தைக் கைப்பற்றியிருக்கின்றனர். அதற்குக் கீழ்த்திசையெல்லாம் போர்த்துகேசியர்கள் கொடி பறக்கின்றது. டச்சுக்காரர்களும் நல்ல மாலுமிகள்

கடல் வ்யாபாரத்தில் சிறந்தவர்கள். ஆனால் இந்த இங்க்லீஷ்காரர்களோ, அவர்களெல்லோரையும்விடச் சிறந்தவர்கள். அவர்களுடைய ராஜ்யம் எல்லாவற்றிலும் சிறந்தது. சிறிது காலமுன்னர், அவர்கள் ஸ்பெயின் தேசத்துப் போர்க்கப்பல் கூட்டங்களைச் சிதறவடித்துச் சின்னாபின்னமாக்கினார்கள். அந்த தோல்வியுடன் அடங்கிவிட்டது ஸ்பெயின் ராஜனது கொட்டங்களெல்லாம். கடற்படையில் இப்போது இங்க்லீஷ்காரர்கள்தான் முதன்மைப்பட்டவர்கள். வ்யாபாரத்தால் நாடுகள் ஸுபிக்ஷமடைகின்றன என்றைக்கும் தாங்கள் அயல் நாட்டு வ்யாபாரத்தை ஆதரித்து வருபவர்."

"நண்பரே, ஸரியான யோசனை. கீழ்த்திசையார் மேல்திசையார் யாவரும் யாதொருவித நிர்ப்பந்தங்களுமின்றி எமது ராஜ்யத்தில் தாராளமாய் வர்த்தகஞ் செய்யலாம். மேனாட்டிலிருந்து இங்கிருபத்தைக் கொண்டு வந்த வர்த்தகர்கள் நமதுநாட்டில் ஸுகமாய் வ்யாபாரஞ் செய்யலாம். யாதொரு தங்கு தடையுமில்லை. நமது ராஜஸஹோதரியாகிய இங்க்லண்ட் நாட்டு வெள்ளையர் மஹாராணியினுடைய நட்பை நாடும் நாம் அவர்களுக்கு வந்தனம் புரிகிறோம்" என்றார் மொகலாய மண்டலாதிபதி.

அத்யாயம் 8

மந்த்ராலோசனை மண்டபம்

அன்றையதினம் ஸாயந்த்ரம் மந்த்ராலோசனை ஸபை கூடிற்று. அக்பர் அவர்கள் வங்காள நாட்டின் நிலைமையை உள்ளவாறு அறியவேண்டி ராஜாமான்ஸிங்கையும் அவருடன் நரேந்த்ரனையும் ஸபைக்கு வரும்படிக் கட்டளையிட்டார். நரேந்த்ரனும், மந்த்ராலோசனை ஸபைக்கு அழைக்கப்பெற்ற தனது பாக்கியத்தைக்கண்டு அகமகிழ்ந்து சக்ரவர்த்தியவர்கள் ஆக்ஞைபடிக் குறித்த வேளையில் மண்டபம் வந்து சேர்ந்தான்.

தர்பார் மண்டபத்தைவிட மிகச்சிறியது இந்த ஆலோசனை மந்திரம். அக்பரவர்கள் மந்த்ரிமார், அந்நிய நாட்டு தூதர்கள் முதலியவர்களுடன் ராஜ்ய வ்யவஹாரங்களைப்பற்றிய ரஹஸ்யமான விஷயங்களை இந்த அறையில்தான் விசாரித்து ஆலோசனை செய்வது வழக்கம். இந்த அறைக்குள் அழைக்கப்படும் பாக்கியத்தைப் பெறுபவர் வெகு சிலரே. ப்ரதானிகளுள்கூட இரண்டொருவரே இந்த மரியாதை பெற்றவர்கள். இன்னும் இங்கு வருபவர்கள், அக்பரவர்களுடைய அதி நம்பிக்கையான ராஜாங்க ஊழியர்களில் சிலர் உண்டு. இவ்விடத்தில் அக்பர் ஸாமாந்ய உடைதரித்து, அகண்டதொரு ராஜ்யத்தின் ஸுகதுக்கங்களை இமைகொட்டாமல் பார்த்துவருவதால் உண்டாகிய மனக்கவலையால் வயோதிககாலம் வருவதற்கு முன்னரே, வயோதிக சின்னங்களடைந்த தீர்க்காலோசனை முகத்துடன் சிறிதும் சோம்பலில்லாமல் வெகுநேரம் வரை ராஜகார்ய நிர்வாகத்தொழிலில் ஆழ்ந்திருப்பார். அக்காலங்களில் அந்தக் கம்பீரவதனம் ஒன்று தவிர்த்து இதர ஆடையாபரணாதி ராஜசின்னங்கள் ஒன்றும் அவரிடம் காணப்படாது.

காய்க்கு மரமும், காயாமரமும்

BEING AND DOING

ஒரு தோட்டத்தில் காய்க்கும் மரம் ஒன்றும், காயாமரம் ஒன்றும் ஆகிய இரண்டு மாமரங்கள் ஒன்றுக்கொன்று சமீபத்திலிருந்தன. அவைகளுள் காயாமரமானது, காய்க்கு மரத்தை நோக்கி, "எனது வேர்கள் உனது வேர்களைப் போலவே பூமியில் நாற்புறமும் பரந்து ஓடி யிருக்கவில்லையா?" என்றது.

மற்றொரு மரம், "ஓடி யிருக்கின்றன, எனது வேர்களைப் போலவே நன்றாய்ப் பரவிப் பாய்ந்திருக்கின்றன" என்று சொல்ல;

"என்னுடைய இலைகள் உனது இலைகளைப்போல விரிந்தும் செழித்தும், அடிமரம் பருத்தும், பொரியரைபெற்று வைரமேறியும், கப்புங்கிளைகளும் நிறைந்தும், கண்ணுக்குக் குளிர்ச்சியாயிருக்கவில்லையா" என்று மலட்டு மரம் இறுமாப்புடன் மறுபடி சொன்னதைக்கேட்டு;

"ஆம், ஆம்" என்று சற்று அங்கிகரித்த காய்க்கும் தேமாவைப்பார்த்து, மறுபடியும்,

(இதன் தொடர்ச்சி 232-ம் பக்கம் பார்க்க)

"என்னுடைய இலைகள் சில இளம் பசுமையாயும், சில முதிர் பசுமையாயும், பார்ப்போர் கண்களுக்கு விநோதமாயும் இருப்பதால் உன்னிலும் நான் அழகாய் விளங்கவில்லையா" என்று மலட்டுமரம் இறுமாப்புடன் சொல்ல; அப்பொழுது காய்க்கு மரம், "நான் அரும்பெடுத்துப் புஷ்பிப்பதுண்டு" என்று விநயமாகச் சொல்ல, மற்றொரு மரம் "ஆ! ஈதொரு மேன்மையா? அரும்பும் பூவும் விசேஷமா?" என்று அலக்ஷியமாகப் பேசிற்று.

"சற்றுப் பொறு, அவசரப்படாதே, அரும்பும் பூவுமன்றிக் காய்த்துப் பழமும் தருகிறேன்" என்றது.

"கல்லுப் போன்ற காய்கள் கொத்துக் கொத்தாகத் தொங்குவதும் ஒரு கீர்த்தியா? உனக்குச் சுமையாய்க் கழுத்துக் கூன்விழும் படி வளைத்து விடுகின்ற காய்களுக்காகவா கர்வப்பட்டுப் பேசுகிறாய்? காய்த்த மரம் கல்லெறியுண்ணும்! என்னும் பழமொழிப் படி வழிப் போக்கரால் கல்லடிப்படுவது ஒரு பெருமையா? நிதானித்துப் பார்த்தால் உன்னைவிட நானே மேன்மை பாராட்டலாம்; பார்ப்பவர் கண்ணுக்குக் குளிர்ச்சியாகவும், வழிப்போக்கருக்குக் குளிர்ந்த நிழல் தந்து என்றும் மேனியழியாமலுமிருக்கிறேன்" என்று தற்புகழ்ச்சி செய்துகொண்டது.

மலட்டுமரம், இவ்வாறு கர்வங்கொள்ளுகின்றதே. தோட்டக்காரன் மதிப்பு எத்தன்மையதென்று சற்று விசாரிப்போம். அவன் காயாமரத்தினருகே நடக்கும்போது கூட அதைச் சற்றும் மதிப்பதில்லை. வசந்த காலத்தில் அரும்பிட்டுப் பூத்து அழகாய் வாசனை வீசும் மற்றொரு தேமாவைக் கண்காணித்து, கோடைக் காலத்தில் பழுத்து மாம்பழங்கள் கொத்து கொத்தாகத் தொங்குவதைப் பார்த்துச் சந்தோஷித்து, அப்படிக் காய்த்த மரம் மென்மேலும் செழித்துத் தழைத்துப் பழங்களை அளிக்கவேண்டுமென்று அதைப் பாதுகாத்து இலை கழித்துக் கிளையொதுக்கி வேனிற் காலத்தில் சுழல்காற்றிலடியுண்டு வாடாமல் தண்ணீர் இறைத்துக் கருத்துடன் இரக்ஷித்து வருகிறான்.

விசேஷக் குறிப்புகள்

NEWS AND NOTES

எல்லா இந்திய ஆயுர்வேத கான்பரென்ஸ்.—இந்த கான்பரென்ஸின் 7-ம்வருஷக்கொண்டாட்டம், சென்னை, விக்டோரியா ஸபாமண்டபத்தில், 19உ ஆரம்பமாகி மூன்று நாள் நடந்தது. கல்கத்தா, ஆயுர்வேத வைத்தியர்களுள் முக்கியஸ்தரான ஸ்ரீமான் கவிரத்ன யாமினி பூஷணராய், M. A., M. B. அவர்கள் அக்கிராஸனம் வகித்தார். அவருடன் கல்கத்தாவிலிருந்தும், இன்னும் பற்பல விடங்களிலிருந்தும் ஆயுர்வேத வைத்திய முறையில் தேர்ச்சிபெற்ற அநேகம் கனவான்கள் வந்திருந்தார்கள். ஆயுர்வேத வைத்திய முறையின் சிறப்பைப்பற்றி அநேக அருமையான விஷயங்கள் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டன. இவைகளைப் பற்றி அடுத்தபத்திரிகையில் விவரமாய் எழுதுவோம்.

* * *

எட்டையபுரம் ராஜா காலஞ்சென்றார்.—திருநெல்வேலிஜில்லா, எட்டையபுரம் ராஜா ஜகவீரராம வெங்கடேசுவர எட்டப்ப நாயகர் பஹதூர் நவம்பர்மீ 16உ காலஞ்சென்றாரெனக்கேட்டு விசனிக்கிறோம். இவருக்கு சந்ததியில்லாததால், இவரது சிற்றப்பனாகிய வெங்கடேசுவர எட்டு பாண்டியர் சமஸ்தான அதிபதியாக நியமனஞ் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்.

ஜர்மனியிலுள்ள ஸ்திரீகளின் தொகை.—சென்ற ஒன்றரை வருஷமாக நடந்துவரும் யுத்தத்திற்கு முன்பாக, ஜர்மனியில் புருஷர் தொகையிலும் ஸ்திரீகள் தொகை 30-லக்ஷம் அதிகமாயிருந்ததென்றும், இப்போது அத்தொகை ஒன்றரை கோடியாகவிருக்கலாமென்றும் சொல்லப்படுகிறது.

* * *

கல்விக்காக ஒரு நன்கொடை.—இராமநாதபுரம் ஜில்லா, கானாடுகாத்தான், ம-ா-ா-ஸ்ரீ ராவ் பஹதூர் S. RM. MA. அண்ணாமலை செட்டியாரவர்கள், மதுரைக் காலேஜின் அபிவிருத்திக்காக சில நிபந்தனைகளின்பேரில், ஒரு லக்ஷ ரூபாய் நன்கொடையளித்திருக்கிறார். இவர் ஸகோதரரும் சிதம்பரம் முனிசிபல் சேர்மனுமான, ம-ா-ா-ஸ்ரீ திவான் பஹதூர் ராமசுவாமி செட்டியாரவர்கள் ஷை யூர் ஜலஸப்ளைக்காக லக்ஷ ரூபாய்க்குமேல் உதவி புரிந்திருப்பதன்றியில், கல்வியபிவிருத்தி விஷயமாகவும் தாராளமாய்ப் பொருளுதவி செய்துவருவது ஷையாரின் பாஷாபிமானத்தையும் தேசாபிமானத்தையும் நன்கு வெளிப்படுத்துகின்றன. இவர்களைப்போலவே, ஆண்டிப்பட்டி ஜமீன்தாரரும், மதுரை தமிழ்ச் சங்கத்து உபஅக்கிராஸனாதிபதியுமான ம-ா-ா-ஸ்ரீ S. RM. M. CT. பெத்தாச்சி செட்டியாரவர்கள், தமிழ்ப்பாஷையின் அபிவிருத்தியில் மிகுந்த அக்கறைகொண்டு தாராளமாய் பொருளுதவி செய்து வருவதும் மெச்சற்பாலதே. இவர்களைப் பின்பற்றியே மற்றையநகரத்தார்களும் கல்விவிஷயத்தில் உபகரிப்பார்களாகில், நம்தேசம் செழித்தோங்கத் தடையென்ன?